

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2019

Núm. 168

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 12 de març de 2019

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1943/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la situació actual del Pla de salut mental per a Menorca... [9273](#)
 - 2) **RGE núm. 1944/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la declaració d'emergència en matèria d'habitatge... [9274](#)
 - 3) **RGE núm. 1962/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la igualtat de totes i tots els universitaris de les Illes Balears... [9275](#)
 - 4) **RGE núm. 1966/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al subministrament d'aigua potable... [9277](#)
 - 5) **RGE núm. 1946/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a l'urbanisme a la carta... [9278](#)
 - 6) **RGE núm. 1959/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la desigualtat econòmica... [9279](#)
-

- 7) RGE núm. 1961/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les mesures en matèria de discriminació de gènere..... 9281
- 8) RGE núm. 2089/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la caiguda del turisme alemany... 9282
- 9) RGE núm. 1964/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atenció als alumnes amb necessitats especials.. 9283
- 10) RGE núm. 1965/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la cessió d'espais públics per a la celebració de pseudoreferèndums.. 9285
- 11) RGE núm. 1967/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la cobertura de les especialitats mèdiques que demanden els pacients... 9286
- 12) RGE núm. 1945/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la promoció de ciència i dones a les Illes... 9288
- 13) RGE núm. 1958/19**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al règim especial de les Illes Balears a Formentera... 9289
- 14) RGE núm. 1960/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la indemnització per residència dels empleats públics de l'Estat... 9290
- 15) RGE núm. 1968/19**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitats il·legals que perjudiquen el sector del comerç. (**Decaiguda**)... 9292
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1451/19**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria educativa... 9292
- III. MOCIÓ RGE núm. 1886/19**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11135/18... 9298
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 14590/18**, pel qual es modifica la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears... 9310
- V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2019**, de 22 de febrer, de mesures urgents sobre l'explotació i el control de l'activitat de lloguer de vehicles amb conductor i altres mesures en matèria de transports terrestres, RGE núm. 1816/19... 9314
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, bon dia a tots, bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Començam la sessió d'avui.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1943/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a la situació actual del Pla de salut mental per a Menorca.

Passam a la primera pregunta, la RGE núm. 1943/19, relativa a la situació actual del Pla de salut mental per a Menorca, que formula la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera. El passat mes de novembre es va presentar el Pla estratègic de salut mental de les Illes Balears, és un pla ambiciós i complet amb tot un seguit d'objectius per aconseguir. Vostè sap que durant aquesta legislatura hem mostrat la nostra preocupació perquè a Menorca només disposam del centre polivalent de Sant Miquel a Ciutadella, a banda de l'Hospital Mateu Orfila, que rep les funcions d'unitats comunitàries de rehabilitació, unitat de mitja estada i unitat de llarga estada.

A una de les primeres compareixences que va fer a la Comissió de Salut ja li vam expressar algunes qüestions que ens preocupaven, com és que en aquest centre, a banda que no està en gaire bones condicions, la UME es troba tancada, hi ha manca de psicogeriatria i que convindria, segons han dit els experts també i els professionals externalitzar la UCR.

És ben cert que moltes d'aquestes peticions queden recollides en el Pla estratègic, però també és cert que darrerament ens han arribat veus que ens demanen per què no s'inclou res de psiquiatria a la remodelació del Verge del Toro; és cert, Sra. Consellera, que aquest tema ja l'hem comentat i, de fet, l'hem posada en contacte amb aquestes associacions de malalts per tal que puguin conversar i parlar.

En aquest punt ens agradaria saber com van aquestes converses i en quin moment d'implantació del Pla de salut mental es troba Menorca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té vostè la paraula Sra. Consellera, Sra. Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Com vostè sap, es va aprovar el Pla estratègic de salut mental de les Illes Balears 2016-2022, analitza totes les necessitats de salut mental per illes i en aquest pla hi varen participar més de 150 professionals, entitats, famílies, agents implicats, no?, en tot el tema.

El pla que fa referència a les Illes marxa a bon ritme, podem dir que s'implementa perquè es varen començar a prendre mesures des de l'inici de la legislatura, no des del moment de publicació del pla.

Pel que fa a Menorca un dels objectius més important per a nosaltres va ser la incorporació de l'equip assertiu comunitari, l'ESAC. L'ESAC ja és una realitat, hem de pensar que de la població major de 15 anys a Menorca tenim 179 persones que tenen un trastorn mental greu i d'aquestes 35 o 40 persones es poden beneficiar d'aquest servei. L'equip està compost per un psiquiatra, s'ha contractat un psiquiatra, un treballador social a mitja jornada, una infermera i un terapeuta ocupacional; com sap, la seva feina és anar als domicilis d'aquestes persones que per la seva patologia no acudeixen als serveis sanitaris. Era una demanda important de les famílies perquè és cert, com bé deia, també quan vàrem anar a presentar el Pla d'atenció a la cronicitat diferents persones ens varen demanar que parlàssim de salut mental i el coordinador es va desplaçar amb el seu equip per escoltar també les peticions.

Per tant, crec que tenim un projecte compartit, més inversió i voluntat política de continuar endavant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Font, té vostè la paraula.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Sra. Consellera, entenc idò que estan en converses i que es farà el possible per trobar una solució i donar resposta a aquestes necessitats que van expressar les associacions de malalts. Perfecte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Sí, també dir que tenim objectius que són transversals com, per exemple, augmentar la dotació de professionals de l'Institut de Salut Mental de la Infància i de l'Adolescència, l'IBSMIA, que es troba a Son Espases, però que és un servei comunitari perquè és per a totes les Illes, també ho hem fet; o la posada en marxa de l'Observatori del Suïcidi, que també

afecta totes les Illes i, de fet, s'ha treballat en determinats casos a Menorca; o les portes obertes als hospitals d'aguts, que no volem que siguin presons tancades, és un projecte que ha funcionat molt bé a l'Hospital d'Inca i que volem estendre a la resta d'hospitals; o la lluita contra l'estigma.

Igualment la feina que fa sempre o que fem en col·laboració amb serveis socials, que també han pogut concertar el suport dels pisos i els centres ocupacionals per a salut mental des de serveis socials i fem feina en coordinació per a una major integració...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... d'aquestes persones. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 1944/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la declaració d'emergència en matèria d'habitatge.

Passam a la segona pregunta, la RGE núm. 1944/19, relativa a la declaració d'emergència en matèria d'habitatge, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Aguilera, té vostè la paraula.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltíssimes gràcies, Sr. President i bon dia a tothom. Sr. Pons, sap que tinc aquí a les meves mans? Doncs, el Decret Llei 3/2017, de 4 d'agost, de modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears i de mesures per afrontar l'emergència en matèria d'habitatge a les Illes Balears.

Per què, després d'any i mig, encara el Govern no ha desenvolupat aquest decret? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Quins són els objectius que ha de perseguir aquest decret d'emergència d'habitatge? Incrementar el parc d'habitatge públic; la forta ajuda a totes les ajudes al lloguer; la implantació de tot l'espai d'inspecció com

a tema fonamental; i la quarta una estratègia vinculada a l'habitatge buit.

Aquest decret llei ja ha començat..., aquest decret, perdó, ja té hora d'inici, informe justificatiu i d'aquests objectius, quines feines hem fet fins ara?

Bé, doncs, tenim els primers resultats de tot el que és aquest increment d'habitatge públic; tres licitacions de tres promocions per a 86 habitatges amb 10 milions d'euros; acord signat amb el Ministeri d'Interior que ens permet la construcció de 120 habitatges que suposarà una inversió de 14 milions d'euros més; tot l'acord amb els habitatges de sa Penya; hem desbloquejat el Conveni de Ca N'Escandell, que permetrà una inversió de 7 milions d'euros per a la urbanització i 532 habitatges; tenim sòl públic per primera vegada cedit per part dels ajuntaments 14.000 m²; hem destinat més d'1.800.000 euros només a Eivissa en matèria d'ajudes al lloguer; a la Llei d'habitatge hi havia una especificitat només pel que suposa Eivissa per tal de permetre que el Consell d'Eivissa pogués fer inversions en matèria d'habitatge; hem obligat els grans tenidors a posar a disposició més de 30 habitatges a Eivissa; hem fet inspeccions a 180 pisos d'HPO inspeccionats ja en aquests moments, amb 40 actes aixecades.

Tot açò són mesures d'emergència, moltes pensades només per a Eivissa, amb aquest objectiu precisament. Per tant, mentre hem anat treballant una part reglamentària el que no hem fet ha estat no fer res més, tot el contrari, hem impulsat cada un d'aquests projectes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Aguilera, té vostè la paraula.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. És obvi, Sr. Pons, que el seu partit i el seu govern ha intentat fer feina, però no ha estat..., vostè m'ha contestat a unes qüestions que no és el que realment marca el decret i li llegeix textualment, per si no sap el que deman, a l'article 3, en el punt 1 diu: "El Consell de Govern acordarà la declaració d'emergència en matèria d'habitatge d'un districte, municipi o illa si es verifiquen objectivament greus dificultats de la ciutadania en l'accés a l'habitatge dels quals poden identificar-se amb alguns dels indicadors següents...". Han començat a tenir aquests indicadors? Tenim aquests indicadors que fa any, més d'any i mig, i que els vàrem demanar?

El segon punt és: "reglamentàriament s'han de concretar les condicions objectives de cadascun d'aquests indicadors". Li demano per tot això, Sr. Pons.

És obvi que, a més a més, avui tenim una moció de política d'habitatge. Li recordo l'article 47.1 de la Constitució Espanyola: "*Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de la vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho*", etc.

Per què dic tot això? Perquè tenim hemeroteca, 9 de març: “Se alquila en Ibiza litera para compartir ubicada en un salón”; “Ibiza, habitaciones a 800 euros para la próxima temporada”; “La locura del alquiler en Ibiza llega a Wallapop, 1.100 euros mensuales por una habitación”; “La vivienda se acerca a precios del boom en varias ciudades y en algunas ya lo superan”, 9 del tres del 2019.

Li demano, a la Comunitat Valenciana ja tenen un índex de preus i assenyalen les zones tensionades. Li record també que el seu partit s’ha negat a dur a terme el que havia firmat amb Podem sobre el tema de les zones... de limitar el preu dels lloguers.

Amés a més, li llegeixo ja l’última... notícia: “SAREB abre plazo para recibir ofertas de compra por su SOCIMI de alquiler”, és a dir, el banc dolent SAREB...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... té dos mil...

(Se sent el timbre del tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. El decret llei està aprovat amb l’acord amb Podem, Sr. Aguilera. Per tant, hem anat fent passes de manera conjunta.

Jo li ho dic: és el decret o són les mesures que permeten afrontar aquesta problemàtica? Hi està d’acord, amb aquestes mesures que hem plantejat o no?

Creu que hem de fer aquestes inversions? Creu que és bo haver desencallat Can Escandell? Creu que és bo que hi hagi 1.800.000 euros només per a Eivissa en matèria d’ajudes al lloguer? Aquestes són les propostes que jo li poso damunt la taula, que ja tenen repercussió directa sobre els ciutadans d’Eivissa.

Són suficients? No, ja ho sabem que no, el problema és tan gros que demana moltíssims més esforços, però aquests els hauria de posar en valor perquè són precisament fruit d’un esforç i d’una manera (...).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 1962/19, presentada per l’Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la igualtat de totes i tots els universitaris de les Illes Balears.

Passam a la tercera pregunta, la RGE núm. 1962/19, relativa a la igualtat de totes i tots els universitaris de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Gràcies, president. Conseller, bé, vivim a una comunitat formada per illes i crec que compartirem que una de les obligacions del Govern és equilibrar les desigualtats existents. Els joves pitiüsos que estudien fora gasten el mateix que si estudiassin a Madrid o Barcelona, una mitjana de 1.100 euros, que no està a l’abast per a moltes famílies.

La UIB és la universitat de tots els balears, la pagam tots amb els nostres impostos, però per a alguns l’elevat cost fa que es dissuadeixin de seguir estudiant. És incompreensible que les ajudes que dona el Govern balear siguin incompatibles amb altres subvencions. Els nostres alumnes renunciïn a aquestes ajudes per... i ni tant sols les dues cobririen un mes de despeses. 28 ajudes a Eivissa, 2 a Formentera front als 626 alumnes de Mallorca.

La falta de recursos no hauria de ser una raó perquè la gent deixàs d’estudiar i això està passant, conseller...

Perdoni, la pregunta: amb més recursos que mai...

(Remor de veus)

... què ha fet el Govern per garantir el principi d’igualtat de tots els universitaris?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, president, diputats, diputades, Sra. Sara Ramón, moltes gràcies per aquesta magnífica pregunta que demostra la preocupació que vostè té pels estudiants de les Illes

Balears, universitaris, sobretot si ho comparem amb la passada legislatura.

Miri vostè, la política de beques és una competència estatal i la política de beques que han fet el Sr. Rajoy i el Sr. Wert és lamentable en tots els sentits, han baixat les beques i realment han baixat els criteris per dur-les a terme.

(Alguns aplaudiments)

Miri vostè, quant a la qüestió de les incompatibilitats, ja hi eren vostès, sap quants d'estudiants d'Eivissa es varen beneficiar de les ajudes que vostès donaven? 8, 8 estudiants, 8 estudiants se'n varen beneficiar. Nosaltres, no només hem fet això, sinó que hem incrementat de 200.000 a 500.000 les ajudes. Els estudiants d'Eivissa, de Menorca i de Formentera tenen ajudes específiques, els de Mallorca no. Per tant, nosaltres hem fet el que realment havíem de fer.

També hi ha ajudes per a lloguer... per estar a la residència d'estudiants, cosa que no hi era. Començarem a dur en marxa un programa... una convocatòria d'Erasmus.

I més li diré: nosaltres hem incrementat les aportacions a la UIB amb 19 milions d'euros, la qual cosa significa 1.600 euros per a estudiant més.

Hem baixat les matrícules un 10% i un 15% de màster, la qual cosa suposa 700.000 euros.

Sra. Sara Ramón, és que la comparació és lamentable, si ho comparem amb vostès. Vostès a la Universitat varen anar retallant dia sí i dia també.

El Sr. Bauzá, del qual vostès n'estant orgullosos com de la seva política educativa, resulta que no podia anar ni a la Universitat. Nosaltres hem posat Medicina, que és bo per a la Universitat, per a la investigació i per a tots els estudiants de les Illes Balears i això suposa una inversió de 4 milions d'euros.

Tenim recursos econòmics perquè hem fet una política fiscal determinada, perquè hem gestionat adequadament el cicle econòmic i sobretot vostès haurien d'explicar on retallarien aquests 200 milions que vostès han dit quan han parlat de pressuposts.

Sra. Sara Ramón, nosaltres sabem que per a la igualtat d'oportunitats falta molt, però nosaltres hem posat les bases perquè hi hagi més possibilitats perquè els estudiants de les Illes Balears puguin estudiar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Ramón, té vostè la paraula.

LA SRA. RAMÓN I ROSELLÓ:

Sr. Conseller, les seves respostes no ens deixen de sorprendre, la setmana passada era que ho feien a Múrcia, enguany que ho fem en la passada legislatura, Sr. Conseller, són vostès els que tenen 1.500 milions més, són vostès els que han destinat el 6,6% del total del pressupost educatiu a Eivissa i ara també els alumnes els surten més barats.

Sr. Conseller, com ajuden vostès als nostres joves a anar a passar a l'edat adulta amb les seves polítiques, tan anomenades polítiques transversals?

La nota de selectivitat és de les més baixes de l'Estat, Sr. Conseller, i per què?, perquè estan mal preparats o perquè són molt exigents?

Sr. Conseller, això no hauria de ser així perquè aquests resultats els afecten en un futur, els afecten a l'hora de triar lliurement la universitat i també els afecten perquè la nota no els deixa passar a la residència universitària i això, què passa? Que anam al lloguer, que som la comunitat que més ha incrementat i que estam un 9% més que abans de la crisi, conseller.

Vostès tenen 1.500 milions més i vostès han incrementat la desigualtat en els nostres joves i no han articulat cap mesura per corregir-ho. La consellera de Joventut n'hauria de prendre nota.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ramón. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, Sra. Sara Ramón, un *totum revolutum*, que tot es mescla per no dir res, realment... des d'un punt de vista de política educativa hem millorat de forma notable malgrat vostès.

Des del punt de vista universitari hem incrementat 19 milions més 6,9 per construir un centre de salut, un centre a la universitat... de salut.

Sra. Sara Ramón, hem baixat les taxes de matrícula. Sap quina és la comunitat autònoma que té les taxes més elevades d'Espanya?...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller,...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... Madrid i Catalunya...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

..., prengui nota, Sra. Sara Ramón.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1966/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa al subministrament d'aigua potable.

Passam doncs a la quarta pregunta, la RGE núm. 1966/19, relativa al subministrament d'aigua potable, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Vidal, té vostè la paraula.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia. Sr. Conseller, al llarg d'aquesta legislatura hem manifestat en determinades ocasions que ens preocupa la salut de les persones de les Illes Balears i concretament la salut per aquells efectes que poden venir derivats d'una de les seves competències que és l'aigua.

Ara fa una mesada, Sr. Conseller, concretament dia 8 de febrer d'aquest any, es va aprovar mitjançant real decret el pla hidrològic seu, el seu pla hidrològic i aquest pla hidrològic que està aprovat de fa un mes contempla no les infraestructures que contemplava el pla hidrològic fet pel Partit Popular d'anteriors legislatures, sinó que en contempla més.

Com li deia, ens hem preocupat de la salut i de l'aigua al llarg d'aquesta legislatura moltíssimes vegades, li hem fet diverses preguntes, li hem fet interpel·lacions, hem fet mocions i cada vegada eludeix una resposta clara.

Jo avui li faig una pregunta que m'agradaria que em pogués respondre, si vol, amb un monosíl·lab i li ho respectaré, i a sobre n'estaré content si em respon amb un monosíl·lab, la pregunta és: amb tots els recursos que hem tengut aquesta legislatura, em podria dir quantes persones, quantes famílies, quantes cases aquí, a l'illa de Mallorca tenen aigua bona per beure avui i no en tenien fa quatre anys?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

El Sr. Vidal em fa una pregunta que és impossible contestar amb un monosíl·lab, demostra la gestió del Partit Popular que no sap parlar d'aigua, no en sap, perquè no ha gestionat bé, ni tan sols ha seguit les instruccions de la pregunta. La pregunta avui era perquè tenia més recursos que mai aquest Govern i era l'afegit que li demanaven els de premsa per dir-li que l'esquerra governa i gestiona millor l'economia. I vostès varen fer una retallada ideològica a l'aigua, no sols això, sinó que ni tan sols la gestionaren bé.

Vostè m'ha demanat els ciutadans que viuen millor o tenen més accés a l'aigua potable, d'acord. Comencem per illes, Formentera...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., -bé, jo soc conseller de totes les Illes Balears i parlaré de totes les Illes Balears-, a Formentera hem ampliat la dessaladora i tenim un nou dipòsit en licitació.

A l'illa d'Eivissa som capaços de donar aigua des de Sant Joan a Sant Josep, hem connectat la dessaladora de Santa Eulària, hem fet el dipòsit de Santa Eulària, hem fet dispensadors per a camions, hem ofert assessorament a la gestió de la sequera que han viscut en aquella illa.

A Menorca, hem racionat la dessaladora de Ciutadella, l'hem connectada.

Si vol parlem de Mallorca, se'n recorda vostè de la xarxa en alta? Doncs, l'hem feta reversible en aquesta legislatura, hem millorat els dipòsits de Son Sitges, hem millorat els dipòsits de Sa Marineta i permetem tenir un *bypass*. A més a més, hem posat en marxa les dessaladores d'Andratx i d'Alcúdia, que vostès ni tan sols foren capaços en anys de posar en funcionament. Hem posat en marxa les noves línies de Palma. A més a més, hem ampliat la xarxa d'aigua potable i li diré com: connectant Inca, passaven per allà i vostès foren incapaços de connectar Inca. Hem licitat la connexió Maria-Petra i, a més a més, hem millorat l'aigua de Sóller. També li record que ara mateix tenim un nou contracte de manteniment d'explotació de xarxa en alta que ens permet la seva automatització, la reducció de pèrdues i una inversió.

Si hem de posar una xifra, que també me demanava vostè, més de 50 milions d'euros invertits per aquest Govern, part dels quals de l'impost de turisme sostenible.

Per tant, molts de ciutadans de les Illes Balears, de totes les Illes Balears tenen millor qualitat d'aigua gràcies a aquest Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Vidal té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. Conseller.

Gràcies, president. Sr. Conseller, no li he demanat això, li he demanat contestar amb un monosíl·lab i no ho ha fet: quantes persones o quantes cases tenen aigua potable avui per beure a ca seva i fa 4 anys no en tenien? A Mallorca sap per què no ha contestat i ha parlat de tot menys d'això? Jo li ho diré: bastava que em contestàs "cap", si m'hagués contestat "cap", hagués dit la veritat i no passava absolutament res, un monosíl·lab, cap persona, cap casa, cap família no té aigua bona per beure a ca seva, que fa quatre anys no en tengués, cap, això és la seva gestió.

I li dic, i per què no mira el seu veïnat d'Educació que treu pit dient "tenc mil mestres més", o el seu veïnat de Treball, "mai havíem tengut tan poca gent a l'atur com ara" i se n'orgulleixen, i vostè deixa les seves responsabilitats, no enté cura de cap ni una, ni dels pagesos, ni de l'aigua, no vol contestar les preguntes, perquè li sap greu i a sobre en vol treure pit.

Sr. Conseller, li vaig dir l'altre dia amb una altra pregunta d'aquesta responsabilitat que té, li vaig dir mala legislatura per als pagesos, avui li dic mala legislatura per a la salut de les persones que hagin de dependre de la qualitat d'aigua que vostè hagi d'enviar a ca seva, perquè, per mala sort, la gent de Mallorca que fa quatre anys no tenia aigua bona per beure, avui tampoc no en té. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Li contestaré amb un monosíl·lab la pregunta, quantes persones tengueren accés a l'aigua potable i de millor qualitat amb el Sr. Company? Cap. Li acab de contestar.

(Remor de veus)

Totes les infraestructures, vagi vostè a totes les illes, vagi vostè a tots els pobles, sabrà qui rep millor aigua.

Vostè ha tengut la poca vergonya de defensar un Pla hidrològic del Sr. Company, en què Europa ens va sancionar i gràcies a aquest Govern hem evitat la sanció. Per tant, vostès només se'n recorden de la política d'aigua en dues circumstàncies, no, en tres: quan hi ha una sequera extrema, que no saben preveure vostès; després, quan són a l'oposició; i evidentment quan no governen.

Cuidi's.

I.5) Pregunta RGE núm. 1946/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al'urbanisme a la carta.

Doncs, passam a la cinquena pregunta, la RGE núm. 1946/19, relativa a l'urbanisme a la carta, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Sr. Morrás té vostè la paraula.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. "Ante la obligación de dejar a nuestras hijas e hijos unas Islas Baleares en mejores condiciones en las que las habíamos recibido, hemos de trabajar en la salvaguarda del territorio, del paisaje, del patrimonio natural y de la sostenibilidad de las Islas Baleares. Por eso abriremos un tiempo para aplicar cambios que permitan una política territorial más sostenible".

Este párrafo está extractado de un pacto por la sostenibilidad de los *acords pel canvi* y es verdad que se han adoptado medidas legislativas orientadas a cumplir este fin, se iniciaron con el Decreto 2/16, de medidas urgentes en materia urbanística, decreto que suspendía temporalmente los artículos más desreguladores territorialmente hablando de las leyes como turística, agraria, de comercio y del suelo, y en los dos años siguientes y en función de la aprobación de la modificación de estas cuatro leyes se ha ido corrigiendo, en cierta medida, la política de barra libre constructiva del Gobierno del Partido Popular, del Sr. Company, y del Sr. Bauzá, sí, ese gran ejemplo de gestión que es ahora para Ciudadanos.

También con el fin de beneficiar el interés general, se aprueba del Decreto 1/2018, de medidas urgentes para la mejora y ampliación de la red de equipamientos públicos, usos educativos, sanitarios o sociales de la comunidad autónoma. Todo parece indicar que las políticas legislativas sobre territorio y medio ambiente son adecuadas a beneficiar el interés general. Sin embargo, hemos tenido en esta legislatura al menos un par de ejemplos en los que curiosamente se ponen de acuerdo el Partido Socialista y el Partido Popular, en lo que dudamos que sea el interés general, o que haya sido el interés general el sextante que haya guiado la acción legislativa, y son: la disposición transitoria 14 de la Ley de urbanismo de 2017, más conocida como la disposición Matutes, y la disposición final tercera de la Ley de vivienda, que viene derivada de la conocida *esmena* Nadal. En ambos casos dudamos de que haya sido el interés general, sino más bien el particular, quien haya guiado este acuerdo entre el Partido Popular y el Partido Socialista para aprobarlas.

Por eso preguntamos: *pensa el Govern que l'urbanisme a la carta per beneficiar interessos privats ha millorat la vida de la majoria de la gent?*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Jo crec que ha fet una bona explicació de totes les feines i del recorregut que hem fet aquests quatre anys, treballats i acordats amb total transparència. En qualque moment hi ha pogut haver alguna divergència, és cert, però crec que ningú no posa en dubte, precisament, el plantejament del que suposen lleis progressistes, que són de referència a nivell nacional, la Llei d'habitatge, la Llei de canvi climàtic, la Llei d'urbanisme, la Llei universal de discapacitat, la Llei d'equipaments públics, la Llei de modificació de transports que regula tota la part de les VTC, la Llei d'accés a Formentera. Açò és un camí emprès, totes treballades, acordades amb vostè i jo crec que és açò el que he de posar en valor.

Açò ha millorat la qualitat de vida de la gent? Sí, és una passa importantíssima cap endavant que crec que és aquí on hauríem de ser capaços de posar l'accent en tot allò que ens uneix i que ens permet seguir endavant.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Morrás té vostè la paraula.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí gràcies, Sr. President. Claro, Sr. Conseller, usted me comenta leyes que ya le he anticipado yo que son de interés general, pero nosotros le preguntamos sobre lo que son disposiciones que defienden intereses privados. Y a eso no me ha contestado, porque, por ejemplo, mire, usted ha señalado la Ley de vivienda, la ley de vivienda nos ha costado tres años negociar un derecho subjetivo a la vivienda, sin embargo, hay otras disposiciones que corren por los pasillos de este Parlamento, o por las oficinas de los departamentos de las consellerías muy rápidas, y esas coinciden..., que son las que defienden intereses privados...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... Contéstenos a eso por favor. Si ha mejorado...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Sr. Conseller té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Els tràmits de les lleis són els mateixos, faltaria més! És que no sé què vol explicar vostè amb tot açò, Sr. Morrás, ho han conegut des del primer dia amb total transparència, la llei s'aprova amb les esmenes que hi pugui haver, debatudes en comissió, en ponència, presentades. Què ens està intentant explicar ara, Sr. Morrás? Perquè de ver que no l'acab d'entendre.

Les lleis hi són, s'han debatut, tothom les ha conegudes, no ara, des del començament o quan es van anar tramitant, amb mesos sencers de debats públics. Per tant, açò és la feina que hem fet, amb total transparència, aprovades i acordades entre tots.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 1959/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la desigualtat econòmica.

Doncs passam a la sisena pregunta, la RGE núm. 1959/19, relativa a la desigualtat econòmica, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Sr. Saura té vostè la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, membres del Govern. Bé, aquesta pregunta la volia plantejar com a una mena de balanç de legislatura en termes econòmics, perquè crec que tots els partits que formen part dels acords pel canvi, tenim la voluntat de reduir les desigualtats, però vivim desgraciadament en una comunitat autònoma que és molt desigual, que és molt desigual respecte d'altres comunitats autònomes de l'Estat.

El 20% més ric i el 20% més pobre té enmig una escletxa massa gran, aquesta escletxa s'ha incrementat respecte del 2016 i, tot i que és menor que el 2015 i 2014, segueix sent superior que abans de la crisi.

Això demostra que la crisi que hem patit en aquestes illes i a tot l'Estat ha estat un negoci per als rics, perquè l'altre dia podíem llegir una notícia que deia que el Sr. Miguel Fluxá, president d'Iberostar, tenia 3.700 milions d'euros. Què són 3.700 milions d'euros? Idè gairebé el primer pressupost de la

comunitat autònoma que vàrem aprovar aquí tots els partits dels acords pel canvi, i jo crec que això no és una bona notícia.

I no és una bona notícia, precisament, també en les mateixes setmanes que sabem que molts d'hotelers qüestionen l'impost de turisme sostenible; mentre fan uns beneficis extraordinaris, estratosfèrics, qüestionen també un impost que ha servit per tenir més doblers en aquesta comunitat autònoma, i també per pal·liar algunes desigualtats del nostre territori.

Per això, Sr. Conseller, li volia demanar quina opinió té el Govern sobre la desigualtat econòmica que patim a la nostra comunitat autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Saura, por su pregunta y su explicación. Yo creo que el objetivo de la lucha contra la desigualdad es el objetivo básico tanto de este gobierno como de los *acords pel canvi*, cada uno de los puntos de los *acords pel canvi* busca luchar contra la desigualdad en distintos ámbitos, porque al final la búsqueda de igualdad son los objetivos fundamentales para los que hemos venido a gobernar.

Y se hace desde distintos ámbitos. Nosotros siempre hemos defendido que estamos creciendo en un ciclo de crecimiento económico importante, que se está facilitando y que es el más alto, y como ha reconocido el Sr. Vidal los datos de desempleo son positivos, pero siempre hemos dicho que nos importa más el cómo crecemos y cómo tiene que ajustarse ese crecimiento.

Para eso, con dos tipos de políticas: políticas económicas redistributivas y redistributivas. Entre las políticas redistributivas (...) a nivel económico, laboral, educativo y sanitario; dos ejemplos claros: la renta social garantizada es un ejemplo claro de una política redistributiva para mejorar la vida de las personas que más lo necesitan; u otras como el impuesto de turismo sostenible, que también ayuda a redistribuir recursos y a favorecer desde luego otro tipo de políticas públicas que hemos hecho conjuntamente con ustedes y que yo creo que hay que poner en valor.

También es cierto que nuestra comunidad autónoma es la comunidad autónoma donde más aumentan los salarios, un 3,6% frente al 1,6 de España; que en abril de este año los trabajadores del sector de la hostelería verán como en dos años han subido un 10% sus salarios, el mayor crecimiento de ninguna comunidad autónoma; y como gracias también a ustedes los trabajadores de esta comunidad autónoma desde

enero..., y del resto de España, desde enero de 2019 cobran 900 euros de salario mínimo con una subida del 23% en la misma.

Por tanto se están haciendo políticas redistributivas en todos los órdenes.

Políticas redistributivas, medidas como la lucha contra la explotación laboral es una medida redistributiva; políticas activas de ocupación; programas de jóvenes a los que antes hacían referencia, ahora los jóvenes universitarios se contratan cuando acaban la universidad si no encuentran un empleo en una empresa pública, y por tanto sí que se están haciendo todas esas medidas para que el crecimiento sea mejor.

¿Queda mucho por hacer? Sí, por eso creemos que debemos seguir gobernando y conjuntamente seguir aplicando estas medidas que no han llevado a que cada vez seamos menos desiguales, sabiendo que todavía queda mucha desigualdad por combatir.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Saura, té vostè la paraula.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres consideram que encara tenim uns nivells de desigualtat que són insostenibles, que són inassumibles per part d'un govern de progrés, i sabem que hi ha partits en aquesta cambra que el que proposen és reduir impostos, reduir d'impost de successions, de donacions, o deixar a zero, com deia l'altre dia el Sr. Company, l'impost turístic. Nosaltres creiem que la progressivitat dels impostos és important, i que hem de fer polítiques que vagin més enllà de la pujada del 17% del conveni d'hoteleria o més enllà de la pujada dels 900 euros del salari mínim interprofessional, i el 28 d'abril hi ha eleccions, i serà necessari derogar la reforma laboral...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura..., Sr. Saura, se li ha acabat el temps.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Crec que aquest...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, comparto todas sus manifestaciones en cuanto a la búsqueda de cómo derogar esa reforma laboral, como otras serie de medidas que hay que articular, y también de forma clara defender la recuperación del subsidio a mayores de 52 años en el decreto ley que tiene que ir a convalidarse en los próximos plenos, y las medidas de lucha contra la brecha salarial, que esperamos que el Partido Popular a ver qué hace en esta ocasión, ya que a ver si vota en contra del subsidio a mayores de 52 años, una medida en favor de la igualdad, o contra adoptar medidas en materia de brecha salarial. Yo creo que ahí el Partido Popular tendrá que empezar a retratarse si quiere seguir trabajando en contra de la ciudadanía.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1961/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a les mesures en matèria de discriminació de gènere.

Passam a la següent pregunta, la setena pregunta, la RGE núm. 1961/19, relativa a les mesures en matèria de discriminació de gènere, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Sra. Sureda, té vostè la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Arran de la recent transferència de les competències en matèries de polítiques de gènere i dona, els consells han d'anar assumint les funcions i els serveis que impliquen una acció directa amb la ciutadania que fins ara tenia el Govern, tant pel que fa a la sensibilització i formació, com a la lluita contra les violències masclistes o la inclusió social.

Recents estudis, com el del Centre Reina Sofia sobre adolescència i joventut o l'estudi pilot de l'Institut Balear de la Dona, posen de manifest el que és una percepció general a la societat: que les al·lotes són més conscients que els joves de les problemàtiques masclistes que presenta la nostra societat actual. Especialment preocupant és al nostre entendre que el 56% dels al·lots adopten posicions tradicionals sexistes o fins i tot negacionistes de la situació de desigualtat social que pateixen les dones enfront dels homes. Aquest fet, a més, lliga amb una altra dada igualment preocupant: que la major part d'aquests negacionistes o tradicionals pertanyen a classes mitjanes o mitjanes baixes de la nostra societat, i corresponen molts d'elles a nivells d'estudis baixos o deficientes, i en això hi ha d'haver consens polític i denunciar i aïllar qualsevol partit o tracte d'aprofitament electoral d'aquestes mancances educatives i culturals.

Resulta, per tant, indispensable que les administracions responsables, bé a nivell directe, com els consells, o bé a nivell de planificació i coordinació, com el Govern, facin públics periòdicament els seus plans d'actuació, especialment en els àmbits escolars i amb campanyes dirigides a formar particularment aquests joves perquè la diagnosi és molt clara, i s'ha de treballar molt encara i formar, com dic, perquè sàpiguen reconèixer no només les violències físiques sinó també les psicològiques i, sobretot, s'han de donar coneixements teòrics sòlids a la nostra joventut per tal que pugui identificar i reconèixer les actituds masclistes i també denunciar-les.

Per això ens agradaria saber, conseller, si ens pot informar de quines mesures de coordinació institucional i planificació s'han previst entre el Govern i les institucions insulars en matèria de gènere, especialment entre els més joves.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera Isabel Busquets..., perdó, Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, moltes gràcies, Sra. Diputada. Coincidisc plenament amb vostè no només en l'anàlisi que fa sinó en la preocupació que mostra precisament en el tema de la igualtat, en una setmana que em permetran que després del dia 8 de març també vulgui mostrar la nostra repulsa i el nostre condol davant dels tres darrers assassinats que hi ha hagut en un cap de setmana en aquest país, assassinats conseqüència de la violència masclista.

Però no tot han estat notícies negatives, a pesar d'aquesta, perquè crec que la gran mobilització que ha viscut la nostra societat precisament amb motiu del 8 de març és una mostra de maduresa i de conscienciació d'una societat clarament feminista, i sobretot també esperançats que bona part d'aquesta mobilització vingués de la gent jove.

Les polítiques d'igualtat d'aquest govern, com vostè sap, Sra. Sureda, són totalment transversals, com ho són també els seus destinataris, i posant el focus en el que vostè feia referència, en els joves i les joves, tenim clar que és a partir d'ells i d'elles precisament les polítiques que hem de portar a terme perquè són el futur, i així podrem construir una societat realment igualitària.

Sap vostè també que en aquesta legislatura vàrem aprovar aquest pla de mesures contra les violències masclistes, un pla 2017-2020 que recull més de 135 mesures, de les quals prop de 50 precisament van adreçades als nostres joves. I també m'agradaria posar l'accent en una mesura que crec que és fonamentalment, que és la de la coeducació; des de fa dos anys a la nostra comunitat autònoma, en col·laboració amb la Conselleria d'Educació, hem aconseguit que tots els centres

educatiu, repetesc, tots, tinguin una figura, que és el coeducador o coeducadora, com a precisament referent a aquesta coeducació i ara també es fa formació a aquests professionals.

Una altra dada també interessant és que el mes passat que vàrem presentar el resultat d'un estudi que s'ha duit a terme en nou instituts d'educació secundària la conclusió ha estat que l'alumnat que ha estat educat en coeducació disposa de més eines per fer front, precisament, a la violència masclista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Sureda?

I.8) Pregunta RGE núm. 2089/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la caiguda del turisme alemany.

Doncs, passam a la següent pregunta, la vuitena pregunta, RGE núm. 2089/19, presentada en substitució de la RGE núm. 1963/19, relativa a la caiguda del turisme alemany, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Jerez, té vostè la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, un any més, una fira turística més, un bany de realitat més i una situació d'incertesa més que sobrevola els interessos turístics de les Illes Balears. Després de la Fira de Berlín les previsions de reserves del mercat alemany se situen en un 13% per sota, i vostè ho sap, i això suposa que en cas de no recuperar-se en els dos següents mesos podem patir una baixada de 500.000 turistes a les Illes Balears.

Aquesta situació ha obligat el sector a renegociar preus a la baixa i a prolongar la reserva anticipada, a més de cercar noves fórmules per intentar cobrir tots aquells llits que tenen a disposició per a la propera temporada.

La situació no és diferent al l'àmbit del turisme de vacances on s'estima una baixada del 15%, i vostè també n'és conscient d'això. Si bé podem parlar d'una situació conjuntural, que és cert, que moltes vegades jo li dic que no és una sola qüestió, des de la Patronal Hotelera, la d'habitatges de vacances i dels majoristes de viatges turístics coincideixen a assenyalar un únic denominador comú i que té un únic efecte directe sobre aquest descens, que és l'impost turístic i haver multiplicat per dos el seu import; és a dir, cobra dues vegades per la mateixa cosa o estrangular doblement la capacitat econòmica de les famílies a l'hora de contractar les seves vacances.

Sra. Busquets, porta temps en el sector..., que el sector li demana que faci alguna cosa amb l'impost turístic, que els ajudi d'una vegada per totes; a cada fira li recorden una fuita de turistes que ja ha arribat i l'únic remei que veuen és reduir la

fiscalitat sobre els nostres visitants. Per això, Sra. Busquets, nosaltres li demanam si vostè pensa fer alguna cosa en aquest sentit i pretén posar alguna mesura, una, com pugui ser aquesta, reduir la fiscalitat per tal de recuperar els turistes perduts de cara a la pròxima temporada?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Doncs, té la paraula la Sra. Vicepresidenta Bel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Jo crec que qui està ben perdut és el Partit Popular que no té cap tipus de projecte turístic i està absolutament desconnectat de la realitat, aquesta és la pèrdua.

Miri, senyor, no sé d'on es treu les dades, jo he mantingut reunions, la meua conselleria va mantenir reunions amb els majoristes de viatges i mantenim, tenim previsió d'unes dades molt semblants al 2018, que no va ser un any en absolut inacceptable. I recordi que vostè parla només de temporada d'estiu, eh!, perquè vostè, ja li dic, està ancorat en el passat i fan les coses com les havien fetes sempre o les analitza com s'havien fet sempre, però els temps han canviat, els temps han canviat en forma, en temps, fins i tot en la manera de viatjar, la gent planifica els viatges de manera diferent, no preveu en tan llarg termini la planificació dels seu viatges.

Però també li diré una cosa, Alemanya és un país, és un públic molt fidel a les nostres illes, és el que presenta més bé l'adaptació a la corba de l'estacionalitat; és un públic que en aquest hivern ha presentat un 26% de visitants en tota la temporada d'hivern, una temporada molt positiva; i, a més a més, presenta un augment interanual d'un 19%; i, a més, és un públic que ens mira, que gaudeix de les nostres illes quant a la seva natura, quant a la seva gastronomia i té interès per conèixer la nostra cultura. Per tant, crec que el nostre viatge a Alemanya aconsegueix uns bons resultats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Jerez, té vostè la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. No sé a quina fira ha anat vostè perquè els mitjans que recullen...

(Algunes rialles i remor de veus)

... les notícies que allà van en premsa no diuen el que vostè diu, per tant, aquí algú enganya i jo pens que si enganya algú és precisament vostè.

L'únic que ha de fer vostè és una cosa, fer cas al sector, res més que això, que alguna cosa sap més que vostè, només d'aquí a la lluna, res més que això. Miri, a Grècia també tenen l'impost turístic aplicat i jo li diré quina diferència hi ha entre Grècia i nosaltres, nosaltres cobram tres vegades més que no cobra Grècia, i això minva la capacitat econòmica de moltíssimes famílies, si a això li afegim el Brexit també incorpora un afegit més a la fiscalitat de les famílies i el pressupost que tenen per gastar. Faci'ls cas, encara que sigui només...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... per una vegada.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(*Alguns aplaudiments*)

Sra. Vicepresidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Miri, Sr. Jerez, si cercam resultats diferents, no farem sempre el mateix, i aquest govern s'ha adaptat a aquests nous temps; ha posat, ha fet una promoció amb tota una campanya per allargar la temporada, amb la campanya *Better in winter*, que té molt bona resposta. A la fira on jo vaig assistir, vostè no, vostè s'informa des de la llunyania, jo hi era present, treballam per a tota la temporada, la nostra temporada va de gener a desembre. Tenim un impost de turisme sostenible que, deixem de cridar el mal temps, parlam d'entre 2 i 4 euros, quina relació..., quina relació té això amb un increment de preus en aquesta legislatura que hi ha hagut un 23% d'increment de preus amb unes habitacions que valen 83 euros per mitjana? Què són 2, 4 euros? Idò, són molt, són molt per mantenir aquestes illes com a una...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta, gràcies.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

... destinació sostenible.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 1964/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'atenció als alumnes amb necessitats especials.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, la RGE núm. 1964/19, relativa a l'atenció als alumnes amb necessitats especials, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Sra. Riera, té vostè la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, va començar vostè la legislatura amb moltes promeses per millorar la qualitat educativa i ha disposat de més recursos que mai, però en educació ha incomplert la seva promesa electoral del 5% en inversió, cosa que reclamava abans al Partit Popular, i ha deixat moltes necessitats educatives pendents, que també les reclamava abans al Partit Popular.

Davant d'aquesta incoherència política, Sr. March, ens pot explicar com valora la seva atenció a les necessitats especials dins el món educatiu? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, abans de res, gràcies Sr. Vidal per alabar la política educativa d'aquesta conselleria, li don les gràcies.

Sra. Riera, dues coses, la valor bé, però també tenc clar que el que manca per fer en temes d'educació en general i amb nins amb necessitats educatives especials és molt gran. Miri, 6 de maig de 2015, vostè governava la Conselleria d'Educació, l'Ajuntament de Palma estava en mans del Partit Popular, els al·lots, els pares, les famílies dels centres d'educació especial diuen: "*no aguantamos más, es denigrante*".

La situació dels centres d'educació especial que vostès..., l'únic centre públic de les Illes Balears estava realment en una situació lamentable quan vostè governava l'educació d'aquesta terra. Li diré més, des que nosaltres hi som no només hem incrementat sinó que hi ha hagut una inversió de 500.000 euros per tal de donar una realitat realment adequada a aquestes necessitats; enguany, aquest mes, es posarà en marxa un menjador, una necessitat fortament demandada, i hem incrementat el nombre de personal docent que fa feina a aquest centre d'educació especial.

Per tant, Sra. Riera, és que la comparació és brutal, hi ha hagut 350 personal d'atenció a la diversitat més, hi ha orientadors a centres d'educació primària, hem posat 23 ATE

més, hem incrementat la situació laboral i econòmica dels ATE, hem posat més equips d'atenció especialitzada. És que, Sra. Riera, jo crec que vostè quan diu coses sempre diu afirmacions genèriques que no responen a la realitat.

Per tant, la situació ha millorat? Sí. Què falten per fer moltes coses? Sí, però treballarem perquè això sigui cada vegada més important.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Riera, té vostè la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo també li donaré unes dades de la seva política educativa, no genèrica sinó concreta.

61 famílies d'alumnes afectats pel tancament de Gaspar Hauser estan indignades per la manca d'atenció als nous centres, estan espantades perquè els auxiliars de cada aula han desaparegut i només queda una PT per a cada 6 nins, nins que no s'expressen, que s'escapen, que es poden lesionar i vostè respon que han d'estar així fins a mitjans d'abril. No li reclamen educació inclusiva ni programes educatius adequats, tan sols li reclamen que miri per la seva seguretat.

Una altra dada, la seva conselleria ha rebut aquest curs 1.264 sol·licituds d'ATE per als nins amb dificultats d'autonomia, de les quals 893 han estat considerades vàlides i el 90% a centres públics que tenen nins amb discapacitats motrius, discapacitats sensorials, retards madurats, malalties rares i altres síndromes específiques, d'aquests hi ha una mancança urgent de 13 ATE, li estic donant dades concretes, 13 ATE per a casos qualificats d'alta necessitat a sis centres d'infantil i primària de Palma, al centre de Binissalem, a Alcúdia, a Selva, al Port de Pollença, a Porreres o a Vila a Eivissa.

Una altra dada concreta: l'únic centre públic d'educació especial de Son Ferriol, el que vostè esmentava abans, reclama urgentment un auxiliar tècnic educatiu ja que en tenia 9 l'any passat i vostè n'hi ha llevat un sense justificació.

Una altra dada: les famílies d'alumnes amb necessitats especials d'etapes educatives no obligatòries, batxillerat o formació professional no entenen que no puguin disposar de recursos específics i hagin de ser els seus professors els que facin funcions que no els corresponen per poder atendre els seus fills, i continuen sense resposta de part seva.

Una altra dada: els centres ordinaris tenen una llista de demanda d'aules UEECO, enguany només n'han construït una, l'any passat en va fer dues.

Una altra dada: la manca d'orientadors que ha empitjorat als centres concertats.

Sr. Conseller, baixi del nígul perquè vostè, com la Sra. Busquets, per ventura viu també a una altra comunitat. Aquestes són les necessitats d'educació espacial que tenen els nins a les Balears, vostè els ha fallat aquesta legislatura.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, les dades d'ATE estan ja sobrepassades, ja hem donat resposta als centres que vostè ha esmentat. Per tant, actualitzi les dades que li farà molt bé.

Per altra banda, hem posat un centre d'educació especial a Eivissa, que realment no existia, és una política concreta de nins que estaven aquí a Mallorca i que el nivell de separació de les famílies era doblement... realment lamentable, hem fet això.

Orientadors, n'hem posat a públiques i a concertades. Hem posat més ATE i més PT.

Sra. Riera, és que vostè... vostè sí que viu als núvols, vagi als centres educatius, la política d'inclusió s'ha incrementat cada vegada més, fem jornades de formació, el nivell de... efectivament, de coordinació amb Serveis Socials (...) mai no s'havia realitzat, hi ha protocols en tots els aspectes, hem treballat la dislèxia, el tema d'atenció a nins amb altres capacitats s'està fent més millor que mai.

Sra. Riera, vostè evidentment el que no sap és la realitat de cada centre...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Jo li deman que vagi als centres educatius, parli i...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, gràcies.

(Se sent el timbre del tall de micròfon)

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1965/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la cessió d'espais públics per a la celebració de pseudoreferèndums.

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 1965/19, relativa a la cessió d'espais públics per a la celebració de pseudoreferèndums, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Sr. Lafuente, té vostè la paraula.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, darrerament surten notícies a la premsa que es fan pseudoreferèndums sobre qüestions que afecten qüestions bàsiques de la Constitució. Es fan sense tenir en compte la normativa, la normativa que varem aprovar en aquest parlament, sense cap garantia democràtica i sense cap legitimitat i es fan sobretot en espais públics pagats amb els doblers de tots els ciutadans, i normalment compten amb el suport de partits que donen suport a aquest govern.

Ja sé que em diran que es respecta la llibertat d'expressió o que es respecta el principi d'autonomia. Nosaltres també ho respectam i basant-nos en aquesta llibertat d'expressió volem dir ben clar que no ens agrada que s'emprin els espais públics per a consultes il·legals que vulneren les normes, però sobretot ens agradaria saber quina opinió té aquest govern, si estan a favor o no estan a favor d'aquests pseudoreferèndums en espais públics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera Francesca Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, ens hauria de concretar, per poder-li donar l'opinió, a quina classe de referèndums es refereix, a quina classe de cites i sobretot a quin ordre constitucional que vostè diu que... o vostès diuen que es perverteix, perquè la Constitució, com vostè ha avançat, regula la llibertat d'expressió, que la sobirania resideix al poble i, per tant, el dret d'opinar, de manifestar-se, de votar i de concentrar-se són els pilars bàsics d'un estat de dret que és el que diu que és l'Estat espanyol al mateix preàmbul de la Constitució.

Per tant, m'agradaria que concretàs a quines cites electorals o de votar es refereix vostè quan parla d'això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Conseller. Sr. Lafuente, té vostè la paraula.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, jo crec que vostè viu en aquesta comunitat també i també llegeix els mitjans de comunicació i s'haurà adonat que es fan referèndums i consultes a ajuntaments, a la Universitat, etc., d'açò li demanava per si no ho havia llegit, però bé, és sobre aquesta qüestió.

I jo crec que el fàcil és no fer res, però no és el més responsable, no és el més responsable per defensar la llibertat i la democràcia, perquè mantenir... donar suport o no fer res davant coses com aquestes el que fan és donar ales al full de ruta que desgraciadament han mantingut els seus socis separatistes a Catalunya, desgraciadament... que tant de mal, que tant de mal de forma irresponsable han fet a aquesta estimada comunitat autònoma que és Catalunya.

El fàcil és no recordar que països com Dinamarca, Suècia, Regne Unit, Holanda o Bèlgica són monarquies parlamentàries i deixar que mentides simplistes calin.

El fàcil és que no s'enfadin els seus socis separatistes del seu govern i que no s'enfadin i promoguin un referèndum d'autodeterminació per al 2030.

El fàcil per a aquest govern i per al PSIB seria continuar sense fer res i continuar el full de ruta desgraciadament de Catalunya.

Nosaltres no li demanam cap prohibició, que tant els agrada en altres matèries, simplement li demanam que digui ben clar que no li sembla bé, que no li sembla positiu que s'emprin espais públics per fer consultes il·legals.

Nosaltres ho tenim ben clar, aquell full de ruta només el que ha fet... el que pot fer és el que ha fet a Catalunya, mal a la societat de Balears i no volem per a Balears el mal que han fet a Catalunya.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. És curiós que em parli vostè de monarquies parlamentàries, altres exemples, quan al Regne Unit es va permetre un referèndum sobre Escòcia, no va haver-hi cap problema, cap desembarcament, cap pres, etc.

Per tant, es veu que en monarquies parlamentàries hi ha coses que altres estats poden fer i aquí no es permeten. La Constitució Espanyola té 169 articles, no només en té 155, però li he de dir: vostè m'ha mencionat la UIB, ara anam, la Constitució Espanyola, que vostès defensen tant, estableix la llibertat de càtedra.

De veres es pensa que nosaltres direm a la UIB el que ha de fer? La UIB és autònoma, és sobirana.

L'article 140 parla de l'autonomia dels municipis, de veritat vostè es pensa que nosaltres farem de guàrdia civils o de guàrdies o de policies dels ajuntaments? Són sobirans.

Per què els fa por que la ciutadania opini, que voti, que es manifesti, que es concentri, que voti? Això és l'essència de la democràcia. Per què els fa por la democràcia?

Vostès parlen d'ordre constitucional, però em sap molt de greu, escoltant-los de vegades un té la sensació que el que vostès volen implantar és l'ordre preconstitucional.

Les bases de la Constitució Espanyola són molt clares: la...

(Alguns aplaudiments)

... sobirania resideix en el poble, autonomia municipal, dret de llibertat, de circulació, d'expressió, de manifestació, de concentració, d'afiliació, de reunió..., tots els ciutadans són iguals, independentment del seu origen i lloc de residència, opció sexual, gènere, etc.

Per tant, això són les bases de qualsevol democràcia, per què les volen pervertir? Per què els fa por la democràcia? És molt sa que la gent opini, es concentri, voti, es manifesti, canti, balli i faci tuits, tot això és saníssim!

(Alguns aplaudiments)

Per què aquí és delictes el que monarquies parlamentàries vostès mateixos reconeixen que ho han pogut fer? Per què?

Per què els fan por...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera,...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

La mateixa constitució espanyola estableix que es pot modificar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre del tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 1967/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la cobertura de les especialitats mèdiques que demanen els pacients.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 1967/19, relativa a la cobertura de les especialitats mèdiques que demanen els pacients, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Sra. Prohens, té vostè la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Després del xou de torn de cada setmana fem una pregunta i esper una resposta a l'alçada d'aquesta cambra parlamentària.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Consellera,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

..., vostè du tota la legislatura...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci!

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... vostè du tota la legislatura dient que per cada metge que se'n va vostès en contracten vuit. És clar, que també du tota la legislatura presentant el projecte de reforma de Son Dureta i és que, Sra. Consellera, no es pot governar amb eslògans, no es pot governar amb fotos, no es pot governar amb mentides.

Sra. Consellera, aquest grup parlamentari du tota la legislatura dient-li que falten pediatres, que falten pediatres a l'hospital de Manacor, que falten pediatres als centres de salut i ara també li diem que tenim un 50% de places de pediatria que estan cobertes per metges de família, els quals ens mereixen tot el nostre respecte, tant ells com la feina que realitzen de la millor manera possible, però vostè ha de reconèixer que ha fracassat, que ha fracassat tenint més recursos que mai amb la gestió de pediatria d'aquesta

comunitat autònoma i que se situa en un percentatge molt superior a altres comunitats autònomes.

Per si això no fos poc, en lloc de reconèixer aquest fracàs o almanco posar-hi remei, la seva sots-directora d'Atenció Primària va afirmar a la SER la setmana passada: *"No existen estudios que demuestren que sea mejor un pediatra que un médico de familia en atención primaria"*.

Quina opinió li mereixen aquestes declaracions? Per què no ha dit res? Les comparteix, no les comparteix? La desautoritza? Què ha fet vostè? L'ha cessada? Continua al seu lloc de feina? Considera també que els pares i les mares no tenim dret a triar quin és el millor metge per als nostres infants? Fins i tot en aquesta esfera de la nostra vida privada volen intervenir? No considera que està creant una desigualtat entre els pares i les mares que poden pagar un pediatre privat i els que ho poden fer? Quina opinió li mereix la reacció a les denúncies que han fet les societats de pediatria tant de les Illes Balears com d'Espanya d'aquestes declaracions? Per què ha callat, Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. No m'ha fet la pregunta...

(Algunes rialles i remor de veus)

En fi... Miri, el que li puc dir... el que li puc dir és que gestionam els recursos molt millor l'esquerra, molt més bé la sanitat públic i els serveis públics, i aquesta sí que és una realitat.

(Alguns aplaudiments)

Prioritzam les polítiques que tenen repercussió social, no les polítiques de retallades, com feien vostès. Les persones ben ateses demanen més accessibilitat, i ara els nins poden anar als centres de salut els horabaixes, perquè ara estan ampliat els horaris...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí que n'hi ha..., no n'hi ha suficients però n'hi ha.

En relació amb l'accessibilitat, ho tenim claríssim: mentre vostès retallaven en personal, nosaltres hem augmentat de forma significativa la plantilla. Mentre a vostès no els importaven les llistes d'espera, nosaltres hem millorat moltíssim en llistes d'espera; en pediatria també, en pediatria també, Sra. Diputada. Mentre amb vostès els pàrkings s'havien de pagar en els hospitals públics, avui són gratuïts; els pensionistes pagaven els medicaments i ara ja no tenen aquests pagaments. Fets i no paraules. Complim els nostres

compromisos, els que ens varem comprometre, aquests s'estan complint.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Prohens, té vostè la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies. Sra. Consellera, quina decepció. No m'ha respost la meua pregunta, a veure si comparteix o no les declaracions que no fa fan falta pediatres, esper que ho faci en el segon torn. Sap en què no han retallat vostès?, en fotos i eslògans, per això han tengut la cara dura política de presentar fins i tot unes noves habitacions per a nins oncològics a Son Espases fa gairebé un mes, i la setmana passada els pares ens han dit que encara no hi podien accedir. Això sí, la foto de vostè i la presidenta ja se l'havien feta. Això es diu electoralisme i això es diu obsessió malaltissa pels eslògans i les fotos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens..., Sra. Prohens, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Miri, en relació amb la pediatria el que crec que hauríem de compartir, Sra. Diputada, són els resultats en salut; això és el que compartesc jo, els resultats en salut, i això és el més important. Els pares el que demanen és que els nins estiguin ben atesos, i nosaltres lluitam perquè hi hagi més pediatres, i tenim més pediatres avui que el 2015. I les solucions són a llarg termini, i si tan importava tenir més pediatres, quan vostès governaven per què varen retallar el nombre de metges en formació?

(Alguns aplaudiments)

I si era tan important retenir el talent, retenir els metges i retenir els pediatres, per què durant quatre anys varen engegar més metges que mai? Per què si ara els importen les condicions retributives i consideren que hem d'atreure els professionals varen retallar els seus sous un 20%, Sra. Diputada, un 20%? Per què ara tenen la barra de demanar més professionals i quan governaven..., i ni tan sols no varen reservar les places que en Montoro permetia reservar per fer oposicions o per fer places fixes?

(Més aplaudiments)

Jo... li torn repetir: el camí és llarg, no basten quatre anys per arreglar totes les desfetes que vostès varen fer, però li torn repetir, Sra. Diputada, cada euro invertit en serveis públics som molt conscients en aquest govern en què s'inverteix, a millorar la qualitat de vida de la població d'aquesta comunitat.

(Més aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 1945/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a la promoció de ciència i dones a les Illes.

Doncs passam a la dotzena pregunta, la RGE núm. 1945/19, relativa a la promoció de ciència i dones a les Illes, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, presidenta; bon dia a tothom. Aquest 8 de març crec que cal reconèixer que les dones hem tornat a donar una lliçó d'organització, de democràcia, de participació, i que el moviment feminista ha estat protagonista d'una fita històrica, i crec que és molt important tornar a repetir com d'important és justament això, i també que les dones siguin protagonistes d'aquest tipus de mobilitzacions perquè això vol dir que hi ha futur, que hi ha relleu, i que tenim un dibuix d'un país que serà més igualitari, socialment i ecològicament sostenible, i per això volia demanar-li precisament pel paper que les dones juguen i poden jugar en la ciència.

En aquest país de futur feminista, que també és un eix dels acords pel canvi, que vam estar d'acord que era important que fos un eix transversal, nosaltres pensam que les dones científiques haurien d'ocupar un paper fonamental, i tenim un exemple aquí a les Illes Balears, en aquesta plataforma de l'11F que es va constituir per un grup de dones de diferents entitats i institucions dels sectors STEM -ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques-, i que promouen accions col·laboratives per posar en valor el paper de la dona en la tecnologia, per fomentar vocacions científiques en les nines i per fer difusió d'activitats diferents en aquest sentit.

En canvi les xifres que tenim no són especialment bones. Tenim que només un 2% de les dones ocupades treballen en el sector tecnològic i digital, i que del total de titulats superiors un 15% d'homes ho són d'estudis tecnològics, però les dones no arriben a un 3%. També l'altre dia a la Universitat de les Illes Balears n'Esperança Bosch, que és la directora de l'Oficina per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, com vostè bé sap, va advertir que les disciplines més masculinitzades continuen essent-ho, mentre que igualment es

consolida la feminització de les ciències de la salut, la qual cosa vincula la dona amb la cura dels altres, però no justament amb això de què estam parlant.

Sé que vostè també té una opinió respecte d'això i precisament li deman sobre les propostes que hi ha per a la promoció de la ciència, i concretament de les dones en la ciència per a cadascuna de les Illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Camargo, per aquesta pregunta, que a més lliga amb una qüestió que és fonamental, tot el tema d'igualtat entre homes i dones i el tema de la ciència, dos dels objectius d'aquesta legislatura i que segueixen essent un repte en aquesta comunitat autònoma, com vostè explicava bé, i evidentment me sum a la seva congratulació pel que va ser el dia 8 de març, que les dones sortirem al carrer -amb molts d'homes, també, sense cap mena de dubte- dient clar i deixant clar que aquest país, que aquesta comunitat autònoma també, vol ser, és feminista, que vol lluitar i lluita per la igualtat real entre tots i entre totes, i per tant crec que això també ens congratula i ens anima a seguir treballant en aquesta línia en dos dels aspectes que vostè planteja a la seva pregunta: la diversificació econòmica i per tant l'aposta clara per la ciència i les polítiques públiques sobre el pressupost lligat a recerca, desenvolupament i innovació, i tot el que fa referència a com aconseguim que el món científic també atregui aquest talent femení que existeix, i que donem suport i visibilitat a tantes dones investigadores que tenim de gran excel·lència.

Li diré algunes qüestions que s'han fet, i evidentment me'n deixaré moltes perquè aquests dos minuts no bastaran. Vostè sap que l'IDISBA, que tenim com a centre de recerca en salut, que hem aconseguit l'acreditació del Carles III, és una de les apostes clares que hem fet per atreure talent científic a les nostres illes, està treballant ja per definir el seu pla d'igualtat; aprovarem aviat el decret de carrera investigadora, que inclou mesures per afavorir la conciliació i evitar la discriminació de les investigadores en l'accés a la carrera investigadora; s'ha creat ja la comissió d'igualtat de l'IDISBA; la modificat la composició del comitè científic, on només hi havia una dona i ara és un comitè absolutament paritari. S'ha fet tota una sèrie de conferències i xerrades a cada una de les Illes de dones investigadores per incloure dins l'educació primària i secundària... atreure moltes nines i adolescents perquè es puguin lligar al món científic; concretament aquest any se n'han fet 35 a Mallorca, 12 a Eivissa i 2 a Menorca. Es va elaborar -vostè ho sap- un mural del Dia de la dona i ciència a Inca precisament per posar la visibilització de la dona. I des de la Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme també s'ha

intentat visibilitzar aquesta plataforma de l'11F, que funciona molt bé i que vostè abans explicava; i tot el pressupost que s'ha lligat a temes d'innovació: 27 milions enguany, s'ha incrementat un 11,33% el personal dedicat a recerca, 2 milions d'euros a formació, som l'única comunitat autònoma que desgrava fiscalment aquelles empreses que són innovadores, i tantes i tantes altres coses que desgraciadament no tenc més temps per contar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, té vostè la paraula.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Sí, tot el que es faci en aquest sentit serà poc, dos minuts i mig no donen per a molt, però sí que m'agradaria dir que justament hi ha una diferència importantíssima i és que els experts moltes vegades són tots homes mentre que les voluntàries moltes vegades són principalment dones, i que jo crec que hi ha dones expertes, científiques en gairebé totes les àrees.

I hi ha una altra mesura també, que vostè no ha dit, però que és important i és que un govern de progrés compti amb totes les dones expertes possibles per tal de cobrir els llocs de feina disponibles.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo.

I.13) Pregunta RGE núm. 1958/19, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa al règim especial de les Illes Balears a Formentera.

Doncs, tretzena pregunta, la RGE núm. 1958/19, relativa al règim especial de les Illes Balears a Formentera, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia públic assistent, diputades, diputats. Sra. Presidenta del Govern, a veure, centraré la pregunta d'avui en el règim especial de les Illes Balears que recentment s'ha revisat i s'ha aprovat amb un decret llei, concretament el passat mes de febrer, i en concret em centraré en aquelles qüestions que d'alguna manera poden tenir una major incidència en Formentera, perquè, després d'haver analitzat i estudiat el decret llei que s'ha aprovat, i

evidentment del qual n'estam molt contents, però trobam a faltar una certa concreció per a aspectes que ara li apuntaré.

Jo he de dir que això li trasllat també perquè, quan vostès a l'estiu de 2017 varen iniciar una ronda de contactes amb els grups polítics i amb els agents econòmics i socials d'aquestes illes, varen fer una feina intensiva de participació, de donar participació, i de recollida de propostes, nosaltres vàrem fer les propostes corresponents, i quan dic nosaltres vull dir la coalició que represent, Gent per Formentera i Socialistes de Formentera, i per això m'agradaria aprofundir en alguns temes perquè vostè, Sra. Presidenta, em pugui aclarir si creu que estan ben recollits en aquest REIB i si no de quina manera pensa que els podem recollir millor.

Parlem de transport marítim i aeri, per exemple, trobam a faltar referència a la declaració d'obligació de servei públic a la línia de transport marítim entre Formentera i península, que vostè sap que és una reivindicació llargament reclamada des de Formentera per la incidència que té en la possibilitat de rebre mercaderies a un preu probablement més competitiu del que tenim actualment i sobretot en facilitar la connexió residents amb la península per via marítima. Per tant, aquest decret només parla de declaració de servei públic o declaració d'obligació de servei públic en relació amb el transport aeri, però no ho fa en relació amb el transport marítim. Aquest és un primer tema.

Transport de mercaderies, segon tema, parla de compensacions de fins al 60% per a la importació de productes o matèries primes necessàries per a aquells sectors preferents, però, quins són els sectors preferents? No ho sabem, no es concreta a aquest decret llei, i tampoc no sabem com aquesta mesura ajudarà a abaratir el cost de bens de primera necessitat per als residents de Formentera, que sap molt bé que pagam un preu prou prohibitiu.

Pel que fa al transport de residus, 1 milió d'euros de sobrecost de transport de residus és el que paguen els formenterers a la seva factura anual per transportar-los de Formentera a Eivissa; hi ha mesures per compensar el transport de residus, però són molt generalistes i no veim cap mesura concreta. M'agradaria saber si pot donar resposta a això.

Port de La Savina. El decret parla de ports d'interès general i parla de mesures de millora d'operativitat i adequació de ports d'interès general, fent referència a Menorca i a Eivissa. Què passa amb La Savina que també és un port d'interès general, Sra. Presidenta?

I ja per acabar, plus d'insularitat per a tots aquells treballadors del sector públic que exerceixen a les Illes Balears i que guanyen de mitjana 3.000 euros menys que els seus homòlegs a les Illes Canàries; què ens pot dir sobre això, Sra. Presidenta?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Tur, per la seva pregunta, intentaré respondre el que pugui en aquests dos minuts i mig. Evidentment, dir, una vegada més que crec que és una gran notícia a les Illes Balears tenir aquest règim especial aprovat ja pel Congrés de Diputats, ratificat i que en tramitació, com vostè sap, el projecte de llei que ha de dur tota la part fiscal, que també és important també per als ciutadans de l'illa de Formentera.

La setmana passada vaig fer una compareixença en aquest parlament precisament per explicar aquest decret llei, com ha estat l'evolució de la negociació i agrair d'una forma clara, i ho faig una vegada més avui, tota la participació de tantíssimes entitats, de la gent del món civil i també dels quatre consells insulars, com vaig fer la setmana passada, en tota la negociació d'aquest reial decret llei que afecta tots els ciutadans de les Illes Balears, visquin on visquin, per tant, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Les qüestions que a vostè li preocupen i que se'ns dubte s'han de seguir avançant i ho varem plantejar aquí, evidentment el decret llei no marca totes les obligacions de servei públic que hi ha d'haver, això no n'exclou cap, per tant, vol dir que es poden negociar obligacions de servei públic, evidentment també per a transport marítim sense cap mena de dubte i som ben conscient de la reivindicació històrica que té Formentera respecte de la connexió marítima amb la península.

Quant al que vostè planteja, perquè crec que ha estat una malintencionada explicació per part de la dreta d'aquesta comunitat autònoma, crec que és bo explicar-ho; en torn al que fa a les inversions al port de La Savina, el reial decret a l'article 14 explica clarament que es garanteixen les inversions a ports i aeroports també d'interès general, per tant, el port de La Savina segueix sent un port d'interès general, les inversions estan garantides, igual que als altres ports d'interès general de tota la comunitat autònoma.

Després quan fa la referència al decret llei, la menció específica que fa a Menorca i a Eivissa, es refereix a la connexió entre aeroport i port dins la mateixa illa a Menorca i a Eivissa, i no cita Mallorca, ningú ha dit que s'exclou l'aeroport de Mallorca, òbviament, però no hi ha necessitat d'una connexió i inversió específica per connectar port i aeroport de Mallorca; sí que existeix a Menorca i a Eivissa, que és el que cita el decret llei, òbviament no cita Formentera perquè Formentera no té aeroport. Per tant, no hi ha res a connectar entre port i aeroport a l'illa de Formentera. Sí que crec que és important que per als ciutadans de Formentera que es millori la connexió entre port i aeroport d'Eivissa també ajuda els ciutadans i ciutadanes de l'illa de Formentera.

Crec que també és important recordar que el decret llei explica clarament una qüestió..., dues qüestions que són importants per a Formentera, diré dues perquè no tindrè més temps; una és el transport de residus entre illes, que fixa el decret llei i que de moment assumeix el Govern de les Illes Balears i que intentarem negociar que ho pagui el Govern d'Espanya, i transport terrestre, que vostè sap que aquesta legislatura hem treballat molt precisament per fer la limitació de vehicles a Formentera i l'aposta per transport terrestre, que també afecta sens dubte a l'illa de Formentera on necessitarem subvencions estatals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 1960/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la indemnització per residència dels empleats públics de l'Estat.

Passam a la catorzena pregunta, la RGE núm. 1960/19, relativa a la indemnització per residència dels empleats públics de l'Estat, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Sr. Font, té vostè la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, ara que s'acosten eleccions generals a veure si puc afinar. La ministra de Política Territorial, la Sra. Meritxell Batet, va anunciar la setmana passada que hi hauria un plus per als funcionaris que tenguessin la il·lusió i les ganes de poder aprendre la nostra llengua oficial, això està molt bé, però això no lleva que hi ha a l'Estat espanyol, que Ceuta, Melilla, Canàries, Balears i també qualche punt d'Aragó que tenen un plus per ajudar a l'habitatge a aquests empleats de l'Estat, funcionaris i no funcionaris. És a dir, de competències de l'Estat que s'exerceixen en aquesta comunitat hi ha un plus d'habitatge.

Vostè coneix perfectament que l'habitatge a les Illes Balears està molt cara, més cara que a Canàries, més cara que a Canàries.

Davant d'aquesta situació això fa que vostè sap que hi ha distints serveis que tenen a veure amb policia nacional, guàrdia civil, jutjats, que no es cobreixen totes les places i en molts de casos també hi ha moltes rotacions, moltes rotacions de personal, i això de qualche manera repercuteix en el bon funcionament d'aquestes competències que encara són de l'Estat, però que hi ha manca de personal.

Davant d'aquesta situació es produeixen casos, Sra. Presidenta, increïbles, que per exemple una persona d'Eivissa o de Menorca de personal de l'Estat de la categoria més baixa té una diferència, té un plus de 55 euros per a habitatge cada any; la mateixa persona a Lanzarote el plus és de 214 euros, la qual cosa fa que aquesta persona a Lanzarote rebi 1.908 euros més cada any que pot ajudar a pagar l'habitatge. Però ja no li dic si és un funcionari A1, en aquest cas la diferència arriba a ser de 5.580 euros de diferència.

A nosaltres ens preocupa aquesta qüestió i li volem dir a veure si el Govern ha fet alguna cosa per aconseguir aquesta equiparació entre uns i els altres ja que el cost de l'habitatge aquí està tan car o més que a Canàries. Què ha pogut fer aquest govern?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per demanar d'una de les qüestions que a nosaltres ens preocupa i ens ha ocupat durant tota la legislatura precisament que és l'equiparació, almanco l'equiparació, dels plus d'insularitat quant als funcionaris de l'Estat que estan a les Illes Balears, que estan a l'arxipèlag canari i que és absolutament injust i discriminatori cap a les funcionaris que fan feina en aquesta comunitat autònoma. Vostè plantejava un dels casos que és evident, l'habitatge aquí és molt més cara, però també la cistella de la compra i tantes i tantes altres coses. Per tant, venir aquí és molt més difícil i per això després també tenim un problema que no supliment les plantilles, sobretot dels cossos i forces de seguretat els mesos d'estiu perquè és molt difícil poder establir-se aquí.

Què hem fet nosaltres com a Govern? Com a Govern quant als funcionaris que són competència nostra i el personal laboral, com vostè sap, hem passat de l'època on es retallava i s'acomiadaven funcionaris públics en aquesta comunitat autònoma, a fer les majors oposicions de la història i a millorar totes les retribucions al personal que tenim en aquesta comunitat autònoma, evidentment tant de serveis generals, com d'educació, com de sanitat.

Però als que són de l'Estat i que també treballen en aquesta comunitat autònoma i que per tant, estant donat servei públic als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, nosaltres ho hem reclamat a tots els fòrums possibles. Durant els governs de Mariano Rajoy a l'Estat a la primera i única Conferència de Presidents a la que jo he pogut assistir, perquè és a l'única que m'han convocat, ho vaig convocar en Conferència de Presidents, ho hem plantejat a l'única reunió que vaig tenir amb el president Mariano Rajoy, ho vàrem plantejar a tots els ministres afectats. Per tant, els 3 anys i mig de govern del

Partit Popular no es va poder parlar, ni assumir, ni tirar endavant cap ni una de les propostes que nosaltres plantejàvem i vàrem començar a negociar una cosa que ara s'ha tancat, una qüestió que per a nosaltres és important a l'illa d'Eivissa, que són els habitatges que en aquest moment hi ha el conveni entre el ministeri, que cedeix el terreny, l'IBAVI que construeix, el consell insular que aporta recursos, perquè la Policia Nacional pugui també tenir reservada unes places d'habitatges per poder cobrir les places de l'estiu que són tan necessàries a l'illa d'Eivissa, com vostè m'hademanat en diferents ocasions aquí, per les qüestions d'inseguretat i per altres qüestions.

Nosaltres ho hem plantejat, jo també directament al President Pedro Sánchez, la consellera Pilar Costa a la ministra de Justícia i a la ministra Meritxell Batet. Ho hem plantejat també conjuntament amb la Guàrdia Civil aquí a les Illes Balears i amb la Policia Nacional, l'actual Delegada del Govern ho ha està plantejant també als diferents ministeris i aviat tendrem una comissió bilateral que no s'ha constituït durant tota la legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, té vostè la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, a tot el que ha estat per als funcionaris i empleats públics del Govern balear aquest grup li ha donat suport, a tot, jo li parlava de l'Estat. Miri, Madrid, el Govern central té un dèficit d'atenció cap a les Illes Balears brutal en aquest sentit i nosaltres tenim de qualque manera també un dèficit d'influència, i m'hi fic jo a dins, amb el que ha estat realment l'Estat. Nosaltres el que necessitam és veure aquesta campanya electoral que quan vengui el Sr. Sánchez, el Sr. Casado, el Sr. Rivera, el Sr. Iglesias, i jo m'hi jug un berenar amb tots vostès i El Pi el pagarà, de què siguem capaços que diguin damunt la tribuna que igualaran el plus d'insularitat com les Illes Balears. Si ho aconsegueixen jo pagaré el berenar, si no ho aconsegueixen no importa m'ho paguin, els ciutadans sabran que no tenen influència a Madrid.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Presidenta té vostè la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Sí moltes gràcies. Estic convençuda que almanco el compromís del Partit Socialista el tindrà, els altres no li puc dir. Voldria dir que sí que és important que el senador autonòmic Francesc Antich també ha fet moltíssimes iniciatives en el Senat que han pogut ser aprovades i que per

tant, la veu d'aquest Parlament s'ha vist reflectida en el Senat espanyol, almanco per a un dels dos senadors autonòmics que ha treballat intensament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 1968/19, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitats il·legals que perjudiquen el sector del comerç.

Doncs la quinzena pregunta, la RGE núm. 1968/19, que havia de fer el Sr. Gabriel Company i Bauzá decau per absència del Sr. Diputat.

II. Interpel·lació RGE núm. 1451/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria educativa.

Passam doncs al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1451/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política general del Govern en matèria educativa.

Per tant, intervenció del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, aquesta serà segurament la darrera interpel·lació que li farem en matèria d'educació a vostè com a conseller i pensam que és important per valorar el que ha fet aquests quatre anys i el que no ha fet a la seva conselleria.

A principis de legislatura, el setembre de 2015, el nostre grup ja li va fer una interpel·lació per confirmar com pensava desplegar les seves promeses electorals, si les havia consensuades amb els seus socis de govern...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, aturi un moment. Senyors diputats i diputades, un poc de silenci. Gràcies. Continui.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

...-gràcies, Sr. Thomàs-, si l'havia consensuat amb el seu soci de govern, si estava disposat a consensuar qualque cosa amb la resta de grups. Vostè va començar parlant de diàleg, de consens i fent promeses de moltes actuacions, però quan

miram els fets d'aquests quatre anys de legislatura, tot això no ho veiem. Els únics consensos que s'han aconseguit d'aquesta legislatura han estat de la mà dels grups parlamentaris dins la Comissió de Cultura i d'Educació i tots en aspectes educatius que vostè no desplejava dins la seva conselleria.

Hem acordat instar el Govern a donar cobertura a necessitats especials de suport educatiu, o millores per als auxiliars tècnics educatius. Hem consensuat partides pressupostàries per a infants de 0 a 3 anys, o el reforç de la plantilla d'inspectors, o compromisos en l'eliminació de barracons. Però tot ha estat dins aquest Parlament.

Ni tan sols en matèria de pacte educatiu Sr. Conseller, on la comissió parlamentària va fer feina quasi un any, vàrem assolir alguns acords en matèries importants, vostè va continuar fent la seva via, sense consensuar amb ningú.

Hem llegit pels diaris que preparava un esborrany de llei, que al final no ha dut a terme. Mai no s'ha assegut amb els grups de l'oposició per donar compte, ni per demanar l'opinió de cap qüestió, això després de prometre que faria una llei consensuada políticament, senzilla, però que fos un marc per a tots. Mai no ens ha presentat res, ni ens ha explicat res, ni ens ha demanat l'opinió de res. És més, les úniques vegades que ha comparegut en la Comissió d'Educació ha estat obligat per explicar els pressuposts, o a instància dels grups en compareixences, de les quals encara en té un parell de pendents. Per tant, és evident que consens i diàleg n'hi ha faltat prou almanco dins aquesta casa.

El seu partit i la Sra. Armengol també varen signar aquell document d'illes per un pacte, que varen dir que farien d'aquest un document estratègic per a la seva política educativa, idò ni els compromisos que varen signar vostès els han complit, sinó me digui on són les ràtios de 20 a infantil, de 25 a primària, o de 30 nins a batxiller o a secundària. Nosaltres no les veiem, al contrari, han incrementat ràtios a primària i tenim aules de 27 i 28 alumnes, que alguns sindicats titllen fins i tot d'il·legals.

Els seus socis de MÉS també prometien en el primer punt del seu programa, augmentar cada any un 10% el pressupost d'Educació, promesa també incomplerta perquè han passat de 800 a 1.000 milions, gairebé han augmentat la meitat del que prometien. O vostès, que prometien un 5% en educació, que deia el seu programa electoral. Enguany haurien de ser devers 1.400 milions d'euros i seguim ben enfora amb un 3,4% d'inversió.

En el desè punt prometia MÉS, escola inclusiva amb desplegament normatiu i financer, doncs cap de les dues coses, ni regulació, no pressupost per a l'escola inclusiva Sr. Conseller i basta recordar les dades que li he comentat abans d'aules UEECO, nins amb necessitats especials, d'auxiliars tècnics educatius, o d'orientadors. O els acords parlamentaris del debat de la comunitat, que insten a una major atenció a les necessitats específiques dels alumnes i que vostè incompleix reiteradament.

També va dir que volia millorar el nivell educatiu d'aquesta comunitat, lluitar contra el fracàs i l'abandonament i caminar cap a l'èxit educatiu i si un consulta les dades educatives del ministeri, o els informes de l'IAGSE, és palpable que estam estancats des de principis de legislatura. L'absentisme un 17% a Eivissa, el més elevat d'Espanya, l'abandonament escolar prematur un 26,7%, pràcticament igual tota la legislatura, el fracàs escolar dels darrers d'Espanya, o el nivell de competències només hi ha un 46% de nins que tinguin competències en anglès, o un 63% en català o en castellà. Són els pitjors índexs nacionals i a la cua d'Europa.

No han destacat els projectes innovadors, ni l'aplicació de tecnologies a les escoles, excepte aquelles ajudes que vénen del ministeri, o aquells projectes desplecats per a centres educatius de forma singular per l'esforç dels seus claustres de professors, però cap implicació especial de la seva conselleria per a la innovació, ni la feina per a projectes, ni millores en tecnologia. Per exemple, me digui on és l'acord de prioritzar l'aprenentatge d'escacs, que no havia de ser només un projecte pilot de 7 o 8 centres, i continua igual.

També ens va prometre un projecte trilingüe que no hem vist enlloc, excepte el seu Decret de llengües que donava total llibertat als centres per aplicar el que vulguin, la qual cosa tampoc ha estat més que una promesa de l'any 2016, com avaluar les competències lingüístiques en castellà i català, que no ho ha fet, ni la promesa d'apostar per una tercera llengua, preferentment l'anglès, que tampoc no ha fet. L'únic que puc recordar en aquesta matèria és el seu programa de vacances a Catalunya per ensenyar als nins a parlar la nostra llengua, o les dades educatives que remarquen, com li deia, que som els darrers en competència lingüística. Per tant, li pertoca una explicació.

En relació amb l'educació concertada, va començar vostè amb promeses en relació a com feien els seus socis, que es volien carregar la concertada i que era complementària, suplementària, quasi reduïda a no res, varen intentar laminar el manteniment dels centres educatius, varen eliminar el personal de suport o reduir prou el personal de suport als centres educatius, no em digui que no perquè és així, i varen eliminar els concerts en aquells centres que no els agradaven i han hagut d'acabar reconeixent que la concertada és un 40% dels nins escolaritzats en aquesta comunitat i esperem que sí tinguin representativitat, com hem acordat, de cara al projecte de Consell Escolar. Esperem que també en un futur pugui tenir la concertada un 40% de personal docent i així arriba a la proporció que es mereixen els nins i nines, en proporció amb el que representen en la seva escolarització.

Per tant, és evident que falta molt per finançar també dins l'escola concertada perquè aquests nins no estiguin discriminats.

Altres acords parlamentaris consensuats en aquesta cambra que tampoc no han tengut resposta, Sr. Conseller, són per exemple les ajudes per als nins, infants celíacs a les escoles, si ho recorda s'havien de fer berenars sense gluten als patis de les escoles, no han arribat ni a la pública ni a la privada.

O en matèria de conciliació, li record que té vostè un mandat parlamentari des de fa tres anys per fer un pla d'igualtat dins el sector docent, per a les dones i homes que fan feina al món educatiu i la veritat, ens digui el contrari si és així, però no ens consta que hagi fet vostè ni la diagnosi inicial per saber en quina situació es troba el personal docent. Per tant, és evident que no hi haurà pla d'igualtat docent aquesta legislatura per la seva manca de sensibilitat. Això sí, la plaqueta lila se la posa de tant en tant algun dimarts, però la seva conselleria, la veritat és que no s'ha preocupat el més mínim ni per les desigualtats laborals del personal docent ni pels sostres de vidre de les dones al món docent ni per les dificultats de conciliació familiar dins el món docent.

Igualment que la Sra. Armengol a la lliçó inaugural del curs 2015 en la Universitat, si ho recorda va dir que sí a una gran biblioteca universitària que suposaria una inversió de 8 milions d'euros. Se'n recorda? Idò ha estat una altra promesa incomplerta, Sr. Conseller, d'aquesta legislatura.

O va dir que sí a la inversió universitària perquè estigués dins la mitjana espanyola que està en 140 euros, una altra promesa incomplerta. És veritat que s'ha incrementat el pressupost, no li diré que no, però és un increment continuista, que ja va continuar... que ha començat l'any 2014... no importa se'n rigui perquè ho diu el rector, no importa que ho digui jo.

En la recuperació econòmica nosaltres iniciarem la recuperació de les partides de la UIB i és un pressupost continuista. En un pressupost autonòmic que disposa de 1.500 milions d'euros més cada any no importa ser... i jo li ho diré, vostè destina 13 milions més a la Universitat i no crec que sigui excessiu.

I això que la nostra universitat, tot i ser petita en comparació amb altres, ocupa el lloc 560 del rànquing de Xangai entre les 1.700 seleccionades de les 20.000 universitats que hi ha i el nombre 15 a nivell nacional, on també ha participat en actuacions importants com el grup de relativitat i gravitació del Nobel de Física, la qual cosa demostra la qualitat universitària i la bona feina dels professionals, que no ha anat acompanyada de la inversió que vostè deia que els faria.

I seguim per davall de la mitjana en inversió. Som la universitat on un de cada quatre alumnes abandona la carrera, la comunitat on més alumnes estudien fora, o la comunitat -li ho han dit també avui, li ho han recordat- on les proves de selectivitat ens situen als darrers de resultats i tot això és responsabilitat seva, Sr. Conseller.

És una manera d'anar pel món, Sr. Conseller, de no pressupostar, de prometre i de no complir.

Ja li ho vàrem dir a principi de legislatura en la interpel·lació del setembre de 2015 que li he comentat abans, quan vostè començava molt valent, amb moltes promeses que després s'ha vist que ha incomplert.

Nosaltres esperam aquesta en darrera interpel·lació d'educació que li faig les seves explicacions i les seves xifres, Sr. Conseller. Altres temes els reservaré per a la rèplica per poder completar el debat amb el reduït temps de què disposam.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el representant del Govern, el conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President. Diputats, diputades. Sra. Riera, la realitat i el que vostè ha pintat no té res a veure -res a veure-, però realment res a veure. No només no sap ni com és la realitat, sinó que ni tan sols coneix la realitat que vostè va governar de la qual tan orgullosa se sent i ho ha dit aquí públicament.

Miri, jo estaria empegueït d'haver estat conseller d'Educació, Universitat i Cultura amb un govern del Sr. Bauzá que va aconseguir treure 100.000 persones al carrer, que va retallar com mai no s'havia retallat i que va dur la crispació dins els centres com mai no s'havia vist.

El govern del Patit Popular anterior del Sr. Fiol i d'altres varen fer una bona feina; vostès varen fer una feina lamentable, varen trepitjar l'educació dia sí, dia també.

Miri, li diré un parell de coses perquè vostè realment crec que té una visió parcial de la realitat.

Dades IAQSE, les dades IAQSE demostren, tots els indicadors demostren que la situació de l'educació a les Illes Balears millora pas a pas i que el Pla d'èxit educatiu és una realitat cada vegada més important.

Miri, indicadors de convivència, mai no s'havia fet tant per la convivència en els nostres centres educatius. Vostès, l'Institut d'Èxit i Convivència el varen deixar a zero, sense cap tipus d'actuació, sense cap tipus de política concreta.

L'abandonament escolar prematur, del qual sempre ens diuen, aquest darrer any ha baixat més d'un 2%, som la comunitat autònoma que més ha baixat l'abandonament escolar prematur, i les competències en matemàtiques, en llengües estan millorant poc a poc, la repetició va baixant i això és un element clau per entendre la situació de l'educació a les nostres illes.

Miri, anem per parts perquè crec que és important fer una anàlisi en profunditat. Diu que no hi hagut innovació, i vostè com és possible que realment digui aquesta autèntica..., que faci aquesta afirmació? Vostè va anar al congrés d'innovació, supòs que va sofrir molt al congrés d'innovació perquè va

demostrar la vitalitat de les escoles de les Illes Balears que d'alguna manera nosaltres pensam que és la feina del docent, no és la feina de la conselleria, però sí que la conselleria ha possibilitat una situació de clima, unes condicions, uns recursos que vostès varen ser incapaços de dur a terme.

Miri, aquest congrés d'innovació amb vostès hagués estat impossible, 1.700 persones en 24 hores es varen apuntar, més de 200 centres hi varen participar, públics i concertats, Sra. Riera, perquè nosaltres no anam en contra de la concertada, malgrat que vostè cada dia repeteixi aquesta cantinel·la, aquest mantra. Parli amb els centres d'educació concentrada, parli amb la patronal, parli amb els sindicats i veurà el que li diuen.

Per cert, mai aquest govern no ha intentat llevar un president d'una concertada com sí vostès varen intentar des del Consolat de la Mar amb el seu vistiplau a causa realment de la política que no... que no compartien vostès.

Aquest congrés d'innovació, que ha demostrat la vitalitat de les escoles de les Illes Balears que demostren la seva bona feina, és una taca que s'està estenent, centres concertats ho estan fent, la (...), les escoles diocesanes, Lluís Vives està fent un congrés d'innovació aquest mes d'abril; Paula, una altra proposta en innovació, ha tingut el suport de la conselleria, al mes de març a Eivissa hi haurà un congrés també d'innovació educativa. Hem possibilitat una innovació i un procés de canvi dins les escoles com mai no s'havia realitzat.

Que realment és feina dels docents?, evidentment, Sra. Riera. Evidentment, Sra. Riera, però amb vostès això... només varen sembrar crispació i divisió dins els centres educatius... ja pot riure!, la realitat és la realitat.

Per tant, hem fet una xarxa de centres PIP, centres de qualitat com mai no s'havia fet, i hem fet una aposta clara per la innovació en tots els aspectes.

Professorat, vostè em parla de les coses que li interessin, evidentment. Hem incrementat el nombre de professorat i al final de legislatura hi haurà uns 1.500 professors nous a les escoles de les Illes Balears. Hi haurà més de 200 professors de l'escola concertada que teòricament nosaltres retallam en funció dels nostres interessos ideològics. Sra. Riera, no hi ha interessos ideològics, hi ha criteris objectius com pot suposar en tots els aspectes.

Més diré: una de les qüestions claus que demostren quina és la política i quina és la seva concepció ha estat el tema de les oposicions. Vostès varen treure centenars de gent fora. Vostès no varen fer ni agafar taxa de reposició de la gent que es jubilava. Vostès no varen fer oposicions mentre altres comunitats autònomes d'Espanya governades pel Partit Popular sí que varen fer oposicions a educació. Nosaltres ens hem trobat un 37% d'interins i hem fet oposicions a l'any 2017, 257 places; al 2018, 1008, i al 2019, 1.080, cosa que ha anat baixant poc a poc el percentatge d'interins. En aquests moments hem passat d'un 37 a un 30%, la qual cosa demostra que apostam per l'estabilitat de centres, que és una condició *sine qua non* perquè realment hi hagi uns bons resultats.

Més li diré: des de la perspectiva de tenir pocs interins és una fórmula per intentar que si algun dia vostès tornen governar no poden tirar més professors fora del sistema escolar.

Atenció a la diversitat. Ja li ho he dit, és que vostès manipulen les xifres, nosaltres hem posat més de 50 professors d'atenció a la diversitat, hem posat 23 més AT, hem fet una formació que no s'havia fet mai, hem incrementat el sou d'aquest professorat, d'aquest personal d'AT. Realment la situació és diametralment oposada.

Estam treballant per al centre Gaspar Hauser, però les coses s'han de fer d'acord amb la legalitat, i en aquest moment tant les aules AC com el centre estan en procés de ser gestionats per ASNIMO, i estam treballant per donar una solució al tema de l'UBAI, que s'ha de fer sempre, com vostè supòs que sap, en funció de la legalitat.

Inspecció educativa. Vostès, d'Inspecció educativa, sap com varen deixar la Inspecció educativa?, a zero, a nivell d'imatge. Hi havia 10 inspectors, 10 inspectores; en aquest moment n'hi ha 25, i hi ha convocades oposicions per llei, i 30 persones del cos d'inspectors, 4 a Eivissa i Formentera, 3 a Menorca i la resta a Mallorca. I a més varen tirar per terra el prestigi de la Inspecció educativa, i nosaltres hem fet de la Inspecció educativa un element clau de l'acompanyament escolar, la innovació pedagògica i la idea de millora de resultats. Vostès la varen utilitzar per a altres qüestions que val més ni contestar.

Menjadors escolars. Sap quin era el seu pressupost, el darrer pressupost de menjadors?, 800.000 euros. Sap quant és, ara?, més de 2 milions d'euros, quasi 3 milions d'euros; hem fet que els menjadors estiguessin..., que els estudiants sabessin al principi de setembre si tenien o no ajudes escolars de menjador. Vostès no varen fer res al respecte. Hem posat els menjadors escolars també per als nins de la concertada, aquesta que nosaltres sempre atacam, per als nins de la concertada. Sap quants de menjadors més hi ha en aquests moments?, 15 menjadors més escolars, 15 menjadors més escolars, Sra. Riera. Hem posat un fons d'emergència social, efectivament, un fons d'emergència social, perquè hi havia a escoles nins que no podien ni tan sols menjar, ni tan sols no podien anar d'excursió. Vostès, d'això, no se'n varen preocupar ni gens ni poc.

Per tant, quan parla una mica de la situació de l'educació a les Illes Balears, tengui en compte totes les realitats.

FP. Hem fet una aposta per l'FP, tenim un pla integral d'FP, hem incrementat el nombre de famílies i de cicles formatius; hi ha més professors que mai, hi ha 1.500 estudiants més de formació professional, anam cap a la idea de centres integrats de formació professional. Hem incrementat i seguirem incrementant perquè és una de les línies clau. Hem apostat per la formació dual malgrat totes les dificultats que hi ha respecte d'això.

Equipaments. És que els recursos que vostès dedicaven a equipaments tecnològics era realment lamentable. Nosaltres hem començat a revertir aquesta situació. Estam donant suport als centres que utilitzen les noves tecnologies per fer una millor docència. Hem fet jornades, milloram els equipaments... Sra. Riera, és que jo crec que vostè ha fer una passejada real per les escoles i no que li contin coses que no responen a la realitat.

I miri, vostè no ha tret el tema de les infraestructures però jo l'hi trauré, perquè vostè heu de tenir preparat per a la rèplica, lògicament, i miri, miri què he trobat: "La Sra. Núria Riera i el batle de Selva Joan Rotger analitzen les millores necessàries del CEIP Ses Roques de Caimari", i varen firmar un conveni per fer un CEIP que encara esperam. Resulta que varen mentir, varen mentir vostès d'una forma clara dient que aquells terrenys eren per construir, i en aquells terrenys no es podia construir, i vostès, el Sr. Joan Rotger i el PP, han governat vint anys a Selva. No han estat capaços de tenir normes subsidiàries per tenir equipaments docents. Vostè em va fer una pregunta que ignorava que el CEIP Ses Roques s'havia traslladat a Ca Ses Monges, va demostrar una ignorància i un desconeixement totals i absoluts. En aquests moments ja tenim solar a causa d'un decret autonòmic que hem creat, varem presentar el projecte bàsic i estam a punt de treure el projecte definitiu, i dins els pressuposts hi ha doblers per a aquesta qüestió, Sra. Riera. Vostès són *fake news*, aquí, aquí la foto firmant vostè un paper buit, un paper que no duia res, i crec que és important dir-ho.

Miri, nosaltres hem invertit en els centres educatius més de 60 milions d'euros; hem fet realment inversions per 60 milions; el 80% de centres educatius han tengut algun tipus d'intervenció, major o menor, però un 80%, i a més tenim la pàgina..., la planificació del Pla d'infraestructures la tenim penjada d'una forma clara. I li diré més: a finals de l'any 19 el nombre d'aules modulars s'haurà reduït fins a 70, perquè en aquests moments li diré una mica totes les coses que hem fet. Hem fet nous centres, efectivament, dos centres els hem inaugurat; en aquests moments hi ha ampliació de centres a Binissalem, que es posarà en marxa enguany; Berenguer d'Inca, Ramis i Ramis, i realment això suposarà realment un increment d'aules concretes. A Son Servera hem fet una ampliació per a les cuines, 1 milió d'euros, Sra. Riera. I així li podria analitzar tots els centres i projectes que estam fent, 60 milions i 80% de centres. En aquests moments hi ha licitat Sant Josep, hi ha licitat Formentera, i està a punt de licitar Alcúdia. Aquesta setmana licitem el Conservatori Professional de Música de Menorca, al qual vostès han posat no entrebancs, entrebancs un rere l'altre, entrebancs un rere l'altre, i durant temps no varen fer res respecte d'això. Per tant les infraestructures educatives, que tot i el que ens falta per fer, en un any i mig, dos, la realitat d'educació de les Illes Balears serà molt diferent.

Sra. Riera, la situació de les Illes Balears ha millorat. Els centres fan feina pedagògica, hem recuperat el debat pedagògic. Jo visito centres cada dia, cada dia que no hi hagi Parlament o que no hi hagi Consell de Govern vaig als centres; fem claustres amb debat pedagògic, i sap una cosa? Tremolen

de pensar que vostès podrien tornar a governar, tremolen!, tremolen, Sra. Riera, perquè vostès varen demostrar dues coses: una, que l'educació no els interessa, l'educació no els interessa en absolut, l'educació per a vostès no és més que un instrument que varen utilitzar ideològicament; el Sr. Bauzá és un exemple clar del que és el sectarisme ideològic en educació. Nosaltres tenim un equip seriós i rigorós. Vostès varen passar tres consellers, i a vostè li va dimitir qualche director general que m'estim més no dir-li per què va dimitir. Hi va haver tres consellers d'Educació. Per cert, el Sr. Bosch, el millor conseller d'Educació que hi havia en la seva època, el varen tirar per terra d'una forma clara. I el director general el varen llevar d'una forma realment (...).

Per tant, Sra. Riera, jo crec que és important tenir una mica d'objectivitat a l'hora de plantejar la seva anàlisi. Jo comprenc que vostès, el PP, fan anàlisis tremendistes i negativistes i catastrofistes de l'educació. Jo no sé què diria vostès si haguessin sortit al carrer 100.000 persones per criticar la política que du aquesta conselleria. No han sortit mai 100.000 persones, Sra. Riera; a vostès, sí. Hi havia una vaga indefinida, que nosaltres vàrem donar la resposta a través d'un acord marc. Hem acordat amb els sindicats de la concertada...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. March, vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... d'una forma clara. Per tant la situació ha millorat i la percepció social de la millora de l'educació és important. Vostès, com que encara estan engegats de la passada legislatura no entenen res.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller March. Té la paraula, per fer la rèplica, l'autora de la interpel·lació, la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. March, la veritat és que el veig un poc nerviós, intentant ofendre, parlant del passat i no donant les xifres que li he demanat, i la veritat, supòs que també després a la rèplica aprofitarà per explicar-me per què té tres compareixences pendents a la comissió, no hi ha assistit; això és manca de transparència i és opacitat. Jo no sé si té por de qualche cosa, té compareixences pendents..., -Sra. Obrador, és el meu torn, si després vol parlar parli vostè, però té compareixences pendents el Sr. Conseller-, i no li ha anat bé i ha dit sempre que era per problemes d'agenda.

Però, miri, jo li donaré un parell de dades. Vostè parla de l'IAQSE; vostè diu que tenim unes dades molt bones d'èxit

educatiu; idò miri, resulta que l'informe de l'IAQSE o els informes jo també els he anat llegint, i no és cert, per exemple, l'increment massiu d'alumnes en què vostè es justifica per utilitzar i justificar la mala planificació que fa a principi de curs; no és cert perquè és un increment proporcional des de fa més de deu anys. També l'informe diu que els alumnes de secundària continuen a la cua d'Espanya en xifres; que un 20% d'alumnes promocionen a secundària essent repetidors majors de 12 anys, per tant hi ha un 20% d'alumnes que repeteixen a primària; un 28% d'alumnes tenen assignatures suspeses quan passen a secundària, en una etapa tan difícil com els 12 anys.

Perdoni, i tot el que vostè em diu que ha fet en innovació és el congrés que ha fet a final de legislatura, on es posen damunt la taula els projectes que han fet els centres, amb molt bona feina, com jo li he dit abans, però no em parla ni dels (...), ni em parla dels projectes que hagi fet vostè sense que venguin subvencionats pel ministeri; evidentment és que no ha fet res en innovació.

Miri, em parla de pobresa. Nosaltres vàrem posar 1 milió d'euros de fons propis, sí, Sr. Conseller, en una etapa de recuperació econòmica, no la que té vostè de bonança, i a més vàrem posar les ajudes menjador amb uns pagaments trimestrals per afavorir que les famílies poguessin cobrar, i vostè per una mala gestió administrativa perquè li duia molta feina els va tornar a passar a anuals. Això és la falta de gestió, perquè, doblers, en té, però gestió, no n'ha tenguda cap.

I no m'ha contestat res de les xifres ni de l'educació inclusiva, ni de les competències lingüístiques o de competències en altres matèries que li he de demanat. M'ha parlat de barracons o d'infraestructures perquè devia venir amb això preparat. Jo li parlaré també d'això. Miri, en primer lloc, en matèria de formació professional, les seves promeses l'any 2016 varen ser treballar tant des de l'oferta formativa com de la participació del món empresarial; idò miri, precisament la formació professional dual, que es va posar en marxa l'any 2012, no la va posar en marxa vostè com publica a la seva web, es va posar en marxa per governs del Partit Popular en un context de crisi econòmica per donar solució a molts de joves que necessitaven una sortida laboral, ha estat objecte de falta d'interès aquesta legislatura, tant per a vostè com per al president Sánchez, perquè precisament el seu president Sánchez va fer un reial decret llei, no d'aquests que fa a final de legislatura tan socials, sinó precisament per retallar que les contractacions de Formació Professional dual no es poguessin fer amb alumnes de més de 25 anys i recordi que són joves fins els 30, perquè així ho diu la Llei de joventut. Això ho ha fet el seu president Sánchez.

Resulta també que els alumnes, per tant, que han començat aquest curs a primària i tenen més de 25 anys, ara no poden firmar el contracte perquè legalment han estat discriminats per vostès, precisament una modalitat de formació professional on hi ha un atractiu de poder combinar les classes amb la feina. Ara a finals de legislatura ens fa promeses de centres integrats, o de més inversions en instal·lacions, però durant aquests anys hem vist mala planificació, matrícules

d'algunes ofertes que quedaven en places lliures, altres que no donaven resposta, per exemple a la Platja de Palma, Alcúdia, o Formentera, on li demanen cicles i instal·lacions per a turisme o per a hoteleria. Li record també que som la comunitat on manco joves estudien Formació Professional de grau superior, només un 18%, quan la mitjana nacional és quasi el doble i estam a la cua també en escolarització de batxillerat per a aquesta edat o formació professional de grau mitjà. Esper també me contesti aquestes coses.

I finalment el tema de les infraestructures que és el que vostè duia preparat. Miri, crec que és una de les polítiques on va crear més expectatives i on les xifres l'han desmentit any rera any. És veritat que va fer un Pla d'infraestructures amb una diagnosi a cada municipi, però aquí va acabar tota la feina. No va dotar adequadament l'IBISEC per dur-ho endavant, va començar a incomplir-ho des del primer any, fins al punt que no s'ha executat ni la meitat de les obres que incloïa a aquesta legislatura. Hem arribat a tenir més barracons que mai, 124, quan vostè es va trobar un 30% menys l'any 2015, la Sra. Armengol va prometre un 70% menys de barracons, és a dir, que només en deixaria 30 i a mi m'agradaria saber Sr. Conseller quants n'hi ha ara, les meves xifres són de 116, esper la seva xifra.

Dels 15 centres nous que s'havien de fer de forma urgent, que vostè prometia l'any 2016, només n'ha fet 2, va a dir, a més, que faria almanco 11 centres i n'ampliaria uns altres 7, això són les seves *fake news* i les nostres *reality news*; d'aquests no n'hi ha cap, res a Caimari, Campos, Felanitx, urbanitzacions de Lluçmajor, Son Oliva a Palma, Son Ferriol, etc., ja ni parlem dels que prometia per a l'any 2023, 22 centres nous i 17 ampliacions.

Jo li record, vostè que parla de Caimari, que jo vaig ser consellera d'Educació vuit mesos i vaig anar a Caimari en vuit mesos a firmar un conveni, vostè ha estat quatre anys, per tant, el centre de Caimari l'esperam nosaltres de vostè i la gent de Caimari i de Selva de vostè que ha estat conseller 4 anys, i ha incomplert les seves promeses tenint més doblers que mai. Això sí, ha tengut temps de traslladar la seva conselleria a un edifici nou, amb un despatx més modern i millors instal·lacions. I sap què diuen els pares?, perquè jo vaig cada dia al centre educatiu dels meus fills, hi vaig dir cada dia almanco dues vegades, que els nins a barracons i vostè a un edifici nou. Això és el que diuen les famílies de Balears.

En definitiva, Sr. Conseller, fa la sensació que ha estat a mig gas quatre anys...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, hauria d'anar acabant...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... -sí, Sr. President, tot d'una acab-, s'haurà passejat pels centres educatius, però amb els ulls clucs o ha estat dins la seva conselleria i la gestió li ha passat per damunt. Ha recuperat alguns drets econòmics que la crisi havia congelat,

que no és feina seva sinó de Funció Pública. I per la resta crec que serà molt difícil rebatre les xifres que ens deixa l'any 2019, abandonament, competències educatius, fracàs educatiu, barracons, i conciliació. Són l'exemple de la seva gestió.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. En torn de contrarèplica per part del Govern té la paraula el conseller March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Riera, miri, a vostè les xifres no li interessien, vostè ja té fet el seu discurs de forma total. Miri, una cosa que vostè ha dit durant la seva interpel·lació inicial, les escoltes, vostè recorda..., ara li donaré una xifra que és important per dir que, com que vostès diuen que no tenien recursos, sap què vàrem haver de tornar al Govern central de la seva manca de gestió en tema d'escoltes infantils? 1.200.000 euros més interessos, 1.200.000 euros més interessos, gairebé 1.500.000 euros. Sra. Riera, sap quin era el pressupost de les escoltes del 2015, del qual vostè presumeix que ja hi havia una recuperació econòmica? Zero euros d'escoltes de 0-3 anys. Vostè que ara sembla que ha descobert Amèrica amb això de 0-3 anys, zero euros d'allò que significa el tema dels pressuposts de 2015 per a escoltes infantils.

Vostè a Can Nebot va fer res? Res Sra. Riera, res en absolut.

I realment vostès, quan varen anar a Caimari, vostès sabien perfectament que estaven enganant la població perquè aquell solar no era docent, no només no era docent, sinó que vostès en el protocol que varen firmar deien coses increïbles, supòs que si ara ho llegíssim s'empegueiria una mica, no sé si es pot empegueir perquè vostè sempre em diu que insult i l'únic insult que he sabut de vostè quan em diu insolent i maleducat. Jo mai no l'he insultada, jo mai no l'he insultada perquè mai no m'han ensenyat a insultar, a vostè li agrada molt insultar i dir mentides educatives.

Miri, per tant, a 0-3 anys les diferències que hi ha de gestió no tenen res a veure amb el que vostès varen fer.

Pacte educatiu, o hi ha hagut pacte educatiu en el Parlament, Sra. Riera? Hi ha hagut pacte educatiu en el Parlament? Hi ha hagut pacte? A la Comissió d'Educació i Cultura varen discutir el document que li va donar el Consell Escolar, hi ha hagut pacte educatiu? És que en el document que varen presentar no hi havia pacte, jo no sé com vostè s'atreveix a dir aquest tipus de coses.

I sí que tenim un esborrany de llei educativa, que no l'hem tirada endavant perquè estam en època electoral, perquè no hi

ha temps, però tenim l'esberrany, tenim l'esberrany de llei educativa. Efectivament, una llei que realment posarem en marxa quan a les pròximes es guanyin d'una vegada les eleccions.

Sra. Riera, vostè parla de la Universitat i sempre cita la Universitat en termes com si vostès haguessin fet moltes coses, i no varen fer res. Hem fet una cosa, infraestructures, 6,9 milions d'euros per fer l'Interdepartamental de ciències de la salut.

Biblioteca? No és la nostra prioritat, que la tenim en l'horitzó, però la política és prioritzar, la política és prioritzar, Sra. Riera, ja sé que vostè ho faria tot, amb les seves discussions ho farien tot.

L'increment per alumne..., ha incrementat la despesa per alumne 1.600 euros, Sra. Riera, hem incrementat 19 milions d'euros la política a la Universitat. Ho hem fet amb diàleg i consens, hem incrementat el nombre de professors, les condicions sociolaborals del PDI i del PAS. Hem posat en marxa la Facultat de Medicina. Les noves titulacions que hi ha hagut a la Universitat sempre les ha posades el pacte de progrés, vostès no varen posar cap titulació, vostè, que diu que hi ha poques titulacions, nosaltres les hem posades totes. En el primer pacte de progrés jo era director general d'Universitat i vàrem posar 6 noves titulacions. Sra. Riera, les titulacions noves són aquestes que dic jo, aquesta i medicina, que costa 4 milions d'euros. A nosaltres, Sra. Riera, en el tema de la Universitat no ens ha de donar lliçons de res de la Universitat.

A l'FP vostès no varen fer res, nosaltres duim un Pla integral amb la Conselleria de Treball en què posam en marxa 1.600 alumnes més, sabem que és un camp que necessita molt de recorregut i hem pactat amb el món empresarial, amb els sindicats; hem posat en marxa el cicle formatiu de construcció amb la Fundació Laboral de la Construcció, sí hem pactat. Amb la Cambra de Comerç hem pactat el tema de la formació professional dual, Sra. Riera. El problema que hi ha a les Illes Balears és que tenim més places que estudiants, perquè el mercat de treball impossibilita que molts d'estudiants entrin dins l'FP dual, això és una realitat i vostè desconeix tota la realitat evidentment.

Per tant, a mi em sembla lamentable que digui que hi ha barracons i que el Sr. Conseller està a un edifici nou, em semblaria lamentable el que diu. Hem baixat el nombre, o baixarem el nombre d'aules modulars fins a 70 a finals del 19, Sr. Riera, les dades estan penjades a la pàgina web de la Conselleria d'Educació. A vostès realment la realitat no els interessa, que la realitat no els impedeixi el discurs que vostès tenen plantejat, el seu discurs no s'adapta a la realitat, el seu discurs no té credibilitat.

Nosaltres hem millorat l'educació amb recursos econòmics, amb professorat, amb estabilitat, amb innovació, amb millors resultats, hem millorat amb escoletes infantils, amb formació professional, amb equipaments, amb la Universitat i, sobretot, hem aconseguit un clima de feina com

mai no hi havia hagut en aquestes illes, perquè vostès haurien de demanar perdó cada dia pel mal que varen fer a l'educació de les Illes Balears, cada dia haurien de demanar perdó.

Jo sé que vostè està orgullosa de la seva feina com a consellera, molt orgullosa i del seu paper com a Govern del Sr. Bauzá, no sé com pot estar orgullosa d'haver intentat enfonsar l'educació de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller March.

III. Moció RGE núm. 1886/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11135/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1886/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 11135/18.

Correspon començar amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular i té la paraula la Sra. Diputada Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Hace dos semanas interparamos al Govern para que nos explicase cuál era la situación en materia de vivienda y que nos pudiese explicar y desarrollar el estado de las medidas que están poniendo en marcha, y nos quedamos, pues, como nos quedamos siempre cada vez que hacemos alguna pregunta, interpelación o pedimos comparecencia del conseller de Vivienda, muy pocas respuestas y dejándonos con esa sensación, ¿no?, como dice el refrán de "donde vas, manzanas traigo".

Pues la realidad es que el conseller nos contestó muy pocas cosas, pero lo que sí tenemos claro, y lo que creo que no podemos cuestionar son los datos que hacen referencia a la problemática de acceso a la vivienda en nuestra comunidad autónoma a día de hoy, y son, por ejemplo, que el precio del alquiler en Baleares ha aumentado más de un 40% desde el año 2015; que sólo en 2017 creció ya un 22%; que el precio medio de la vivienda usada en Baleares está un 33,1% por encima de la media española o que el precio medio del alquiler de Baleares es de más de 1.080 euros al mes por una vivienda de 90 m².

Respecto a la lista de espera de solicitantes de vivienda al IBAVI está en récords históricos, aún sin saber exactamente cuál es el número de personas que están pendientes de acceder a una vivienda. Y digo esto porque los últimos datos que había

dado al conseller, hablaba de más de 2.300 personas, pero las últimas veces que le hemos preguntado, y se lo hemos preguntado en repetidas ocasiones a través de preguntas orales, escritas, interpelaciones y comparecencias también, incluso a la directora del IBAVI, no nos han sabido contestar o no nos han querido contestar.

Y más suerte parece que tuvo la portavoz de Ciudadanos, que ayer en un medio de comunicación hablaba de una contestación que se le había dado en febrero de 2019, que supongo que ahora pues podrá informar un poco más, que hablaba de más de 3.500 personas en lista de espera del IBAVI, sin contar Ibiza. Es decir, cifras históricas aún sin saber, y ese es el ejemplo de la transparencia de este govern, cuáles son los datos reales.

Otros datos, por ejemplo, que nos encontramos y que han aparecido recientemente es que los desahucios por alquiler en Baleares se sitúan ya en los peores años de la crisis, habiendo aumentado en el año 2018, o que Baleares, por ejemplo, es la única comunidad en la que baja la compra de vivienda, descendiendo casi al 3%.

Con este panorama entenderán, y yo creo que se ha podido reflejar durante toda esta legislatura, que la problemática de acceso a la vivienda es a día de hoy más grave que cuando comenzó la legislatura. Y sin embargo el Gobierno de este pacto, el Gobierno que ha gobernado durante estos cuatro años, ha prometido mucho, ha materializado muy poco, ya que muchas cosas son compromisos de futuro y lo que ha hecho, evidentemente, no ha servido prácticamente para nada.

Han anunciado la construcción de 500 o anunciaron la construcción ya en el 2017 de 511 nuevas viviendas públicas, pero la realidad es que no se ha construido ninguna, y no solamente eso, sino que no habrá ninguna construida al final de la legislatura. De la interpelación lo que pudimos aclarar es que había retrasos en todas y cada una de las promociones que habían prometido, teniendo en cuenta además que en esta legislatura cuentan con más de 1.350 millones de euros que la pasada legislatura, presupuesto que, por ejemplo, el IBAVI no ejecuta.

Anuncian medidas fiscales ya prácticamente al final de legislatura cuando las podrían haber puesto en marcha antes. Del convenio de la SAREB, de las 75 viviendas que se debían ceder, no sabemos nada y no se nos contesta.

El Plan de vivienda social, del que tanto presumen, fue realizado por el Partido Popular y la mayor parte de la financiación la aporta el Estado, financiación que por cierto se duplicó en 2018 gracias al último plan que hizo el Partido Popular.

Las ayudas del alquiler, por ejemplo, de estos planes ya por fin, después de haberle preguntado también al Sr. Conseller y no contestarme, la directora del IBAVI la semana pasada reconoció que hay ayudas del año 2017 que aún no se han pagado, aquellas en las que se ha presentado algún tipo de alegación, que entendemos que estando en marzo de 2019 nos

parece inaceptable que todavía no se hayan resuelto ayudas del año 2017. De poco sirve dar estas ayudas si no se pagan.

En materia de desahucios, lo volvemos a decir, se prometió elaborar un plan de choque y aún estamos esperando, a pesar de que, como ya les he dicho, suben los desahucios por alquiler. Prometieron, por ejemplo, que la Ley de alquiler vacacional serviría para poner más viviendas de alquiler de larga duración en el mercado y bajar los precios, ya les dijimos que no, y evidentemente no ha servido tampoco para nada.

Presumen mucho de su Ley de vivienda, que debía ser prioritaria y tardaron más de tres años en aprobarla, hoy se lo recordaba el Sr. Morrás al conseller, y además, también, como advertimos, aparte de este retraso en su aprobación, esta ley necesita para ser desarrollada una gran cantidad, una cantidad ingente de decretos para poner en marcha prácticamente cualquier medida. Y, ¿en qué situación estaban? o ¿en qué situación estamos? Ustedes vendieron, por ejemplo, que esta ley garantizaba el acceso a la vivienda porque generaba un derecho subjetivo, falso, se necesitaba la aprobación de un decreto para garantizar el derecho a la vivienda a aquellas personas o familias en situación de vulnerabilidad. Un decreto que debía de ser prioritario y que a día de hoy evidentemente no está aprobado, y se lo ha confirmado también el conseller al Sr. Aguilera cuando le ha preguntado.

Respecto al servicio de asesoramiento de vivienda, que ustedes también destacaron mucho de la ley, no sabemos ni cómo se materializa ni en qué consiste, y ni usted ni la directora del IBAVI han sabido dar respuesta.

Tampoco sabemos nada, por ejemplo, de cuál es la situación de la promoción que anunció la Sra. Armengol en Son Busquets, que se está negociando con el ministerio, pero evidentemente no tenemos ningún dato más claro.

De lo que sí han sacado pecho en repetidas ocasiones, además especialmente, es de la expropiación del uso de vivienda a grandes tenedores vendiendo una y otra vez esas 859 viviendas cedidas, que ya le dijimos en la interpelación, ya dijimos que no era real, son simplemente viviendas comunicadas ya que no está aprobado el decreto que regula el registro y el procedimiento de cesión y, como también afirmó el conseller, no se ha llegado a un acuerdo respecto a estas viviendas; con lo cual, tenemos estas 859 viviendas en el limbo.

Pero miren, sin entrar en el fondo de esta cuestión que ya hemos debatido muchísimas veces, es el más claro ejemplo del caos jurídico y de la inseguridad jurídica que ustedes generan y que debería ser vital para solucionar el problema de acceso a la vivienda. La Secretaria General de Coordinación Territorial acordó que, dentro de la Comisión Bilateral de Cooperación entre el Estado y la Comunidad Autónoma, se resolviesen las discrepancias que tiene el Estado, ya gobernado por el Sr. Sánchez, un gobierno del PSOE, que tiene discrepancias en todos los artículos que hacen referencia a la expropiación del uso de vivienda a grandes

tenedores, sin estar resueltas estas discrepancias, el conseller decía que estaban a punto de alcanzar un acuerdo, pero la realidad es que, a menos que haya cambiado algo en los últimos días, todavía no se ha llegado a un acuerdo, y, sin estar resueltas estas discrepancias y sin saber cómo quedarán redactados estos artículos, ustedes dieron prioridad a la tramitación, ante cualquier otro decreto, como hablábamos, el de emergencia habitacional, pues dieron prioridad precisamente al decreto que regula la expropiación del uso de vivienda a los grandes tenedores, sin tener resueltas aún estas discrepancias por parte del Estado.

Pero, no contentos con eso, sin acabar la tramitación de este decreto que ni siquiera está aprobado, ustedes hacen una modificación para adaptarlo al Real decreto ley de medidas urgentes en materia de vivienda, aprobado el pasado diciembre de 2018, que no ha sido convalidado por el Congreso y que, por cierto, a día de hoy no está en vigor, a pesar de que ustedes tienen esta modificación en tramitación de un decreto. Ejemplo de inseguridad jurídica.

Como también inseguridad jurídica es la que genera la problemática de la ocupación ilegal, que está siendo uno de los principales condicionantes para poner en el mercado alquileres de larga duración, que es precisamente esto, la proliferación de la ocupación ilegal de viviendas y la dificultad que tiene el propietario para recuperarla lo que hace que se desincentive que se pongan alquileres en el mercado de larga duración. Sin embargo, tanto este gobierno como el actual de Pedro Sánchez, lejos de dar una solución a esta problemática, ignoran esta situación e incluso en algunos casos la avalan.

El resumen es que sus medidas, aquellas que no son promesas, que también hay muchas, no han servido para dar solución a la problemática de acceso a la vivienda y no solamente eso sino que algunas de estas medidas cargan la responsabilidad que deberían tener ustedes, que están gobernando, sobre el ciudadano y generan muchísima inseguridad jurídica, que no solamente no soluciona el problema sino que, como ya les decía, agrava esta situación.

Por todas estas cuestiones creemos que es necesario que se produzca un cambio en la política de vivienda del Govern, que ha quedado claro con los datos que hay encima de la mesa y que ustedes no pueden negar, que no ha servido para dar solución a la problemática del acceso a la vivienda. Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. 2098 i 2099/19, té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, desde el Grupo Podem Illes Balears somos conscientes de que a usted le toca

un papel muy difícil, que es soportar toda la desfachatez que tiene el Partido Popular reclamando políticas de vivienda, cuando las políticas...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... de vivienda que ha realizado el Partido Popular ha sido nefasta, ignominiosa para toda la población del Estado y de las Islas Baleares, porque mire, durante la gestión del Partido Popular más de 400.000 familias han sido desahuciadas de su vivienda por cuestiones de deudas hipotecarias, por esa burbuja inmobiliaria que fueron incapaces de pinchar, por esa burbuja inmobiliaria que ha costado sangre, sudor y lágrimas a cientos de miles de familias, por todas esas hipotecas basura que se han ido pasando entre bancos sin que la ciudadanía tuviese consciencia de lo que realmente ocurría, y así, al final, se ha tenido que rescatar a la banca con 60.000 millones de euros, que no es moco de pavo si ese dinero hubiese sido invertido, de verdad, en políticas activas de vivienda por parte del Partido Popular en el Estado.

Pero, además, la gestión nefasta del Partido Popular lo que ha hecho ha sido apropiarse de 122.000 millones de euros, que se dice rápido, en casos de corrupción. Atención, Sra. Fernández, 122.000 millones de euros, el doble de lo que nos ha costado el rescate a la banca. ¿Eso es una buena gestión del Partido Popular?, que luego es aplicable también indudablemente a vivienda.

Mire, le damos la razón porque son datos objetivos en que el precio de acceso a la vivienda en Baleares es muy alto, es muy alto. Tiene razón cuando dice que el alquiler ha aumentado en un 40%. Tiene razón también en que ha aumentado en un 33%, comparativamente con otras comunidades autónomas, el precio de la vivienda usada, y tiene razón que ha bajado la firma de hipotecas para vivienda habitual en un 2,9. Pero claro, ¿cómo va a comprar la ciudadanía viviendas si es que no pueden acceder al precio porque se ha disparado de tal forma, es tan rentable el uso de vivienda para algo distinto a lo que no es su función social, que es que habite gente, sino para una actividad turística, que lo que ha producido ha sido un aumento de todo ese precio?

¿Qué ocurre? Que debido a la precariedad, que a la vez sufren los trabajadores y trabajadoras de Baleares es imposible acceder a la financiación para esa compra de hipoteca.

De todas formas nosotros tampoco es que estemos muy contentos con el modelo de compraventa que nos ha llevado hasta aquí, a esa burbuja inmobiliaria, somos más -y luego se lo explicaré y como sabe usted- de otras formas de tenencia de vivienda distinta al de la compra para que no sea la vivienda un valor especulativo.

Mire, claro, ¿por qué ocurre todo eso? ¿Por qué suben esos precios? ¿Por qué se está en esta situación en Baleares? Mire, esta situación no es una seta que sale de repente, porque usted le hace una foto fija ahora y dice no: es una seta que nos ha salido el problema de la vivienda; pero claro no tiene en

cuenta que la política -y ahora me estoy refiriendo a la política exclusivamente en Baleares- del anterior gobierno no hizo absolutamente nada.

¿Qué hizo, Sra. Fernández, el anterior gobierno, el de su partido en políticas de vivienda? *Cri, cri, cri, cri, cri, cri, cap*, en monosílabo, Sr. Vidal, *cap*. ¿Realizó algún tipo de inspección turística para que una actividad que ya estaba prohibida dejase de realizarse en las Islas Baleares? No, dejó que todo se desmadrara y que todo el mundo aprovechara las bonanzas de la economía liberal, aprovechando las plataformas, mal llamadas de economía colaborativa, para que ese precio de la vivienda fuese incrementando.

Votan en contra de la Ley del alquiler turístico, que intenta poner coto a esa utilización de viviendas. Votan en contra de la Ley balear de vivienda, que intenta desmercantilizar el precio de la vivienda. No lo entendemos para nada, Sra. Fernández.

Usted está diciendo que este gobierno no está haciendo nada y sin embargo no pone... y en su última intervención tampoco porque, la interpelación, la leo y digo: bueno, a ver si es que tienen alguna propuesta, pero no, únicamente se dedica a preguntar, muy bien, por su función de oposición; pero claro ya veo que ni estando en el gobierno en la anterior legislatura ni ahora actúan de forma proactiva, propositiva diciendo: bueno, algo habrá que hacer, algo habrá que hacer. Y este gobierno algo ha hecho y ahora le contaré.

Tampoco -tampoco-, si tanto se quejan del precio de la vivienda, están dispuestos a apoyar en el Congreso el decreto estatal del alquiler, no están dispuestos, no están dispuestos o dispuestos a limitar... a que los ayuntamientos puedan limitar el precio de los alquileres, van a votar en contra, que eso ayudaría a bajar ese precio de la vivienda del que usted tanto se queja. No están dispuestos a limitar en las prórrogas la subida únicamente al IPC, sino que ustedes prefieren que Blackstone, el fondo buitre por excelencia, pueda subir lo que le dé la gana en las prórrogas a los inquilinos e inquilinas de Baleares sin que ustedes hagan ningún tipo de acción, ni siquiera voten en contra, es más, lo apoyan.

Están en contra de que se aumente el tiempo de contrato de alquiler, y eso favorece la subida del precio de alquileres, es que está... o sea, por eso me refería al principio que es un punto de desfachatez, porque, por un lado, se quejan de que existe todo ese precio que es una situación real, pero por otro lado hacen políticas totalmente contrarias a esa queja, o sea, facilitan, se autofacilitan el quejarse, o sea, es como si... lo hacen para poder quejarnos de que este gobierno no hace nada.

Sra. Fernández..., ah, hay otra cosa, también van a votar en contra del derecho de tanteo y retracto de la administración de la compra de inmuebles, en caso de compraventa de bloques enteros, también van a votar en contra, así impedirán que esa comunidad autónoma se haga con inmuebles para poder alquilarlos en alquiler social. No lo entendemos para nada.

Y bueno, la única acción, sí que han hecho algo, han decidido algo, que fue aumentar la morosidad en el IBAVI porque, claro, confundieron una situación grave de vivienda con un aquí vale todo, e independientemente de la cualidad del moroso ustedes le permitían dejar de pagar, y entonces, y entonces lo que pasó fue que gente que podía pagar dejó de pagar y así aumenta la morosidad en el IBAVI. Eso no es buena gestión, Sra. Fernández, eso no es buena gestión y es equivocar las cosas.

Bien, es cierto, es cierto que ha costado poner en marcha toda la política de vivienda en este *govern*, ha costado, en el 2017 desde Podemos ya lo dijimos: no aprobaremos los próximos presupuestos si no hay inversión en vivienda y si no hay unas políticas activas de vivienda, y el *Govern*, hay que decirlo, se puso las pilas, y el Sr. Conseller plateó, a finales ya del 2017, con presupuestos para el 2018, todo el Plan de vivienda que sabemos de las 511 viviendas proyectadas.

Tenemos la Ley de vivienda, que sí, que ha costado tres años, ha costado tres años fundamentalmente por el derecho subjetivo, el derecho a la vivienda como un derecho subjetivo, declarado, que hay que reglamentar, sí, Sra. Fernández, que hay que reglamentar, pero está. Ustedes votaron en contra, ¿pero no está a favor de que los administrados puedan reclamar a la administración en caso de que la administración incumpla? Pues parece que no, se quejan de una cosa y hacen otra.

Cooperativas en cesión de uso, 117 viviendas más; desmercantilizar el derecho a la vivienda; la cesión de pisos vacíos a los grandes tenedores, pues claro, que hay 859 y tiene que haber muchas más, hace falta más gente, más gente en la conselleria para poder gestionar toda esta emergencia habitacional que tenemos, una emergencia habitacional que es cierto que falta que se reglamente el decreto; esperemos que con el índice de referencia de los precios de alquileres ahora la comunidad pueda acelerar esos trámites.

Bien, para hablar no tengo a penas tiempo, y ahora ya para hablar de las enmiendas, presentamos dos enmiendas -y acabo, Sr. Presidente- en que el *Parlament de les Illes Balears insta el Govern* a dictar urgentemente una norma por la cual se desarrolle la posibilidad establecida en el punto 13 para... para poder acceder al derecho de tanteo y retracto que refleja ese decreto. Y luego otra en la que decimos que... que se hagan los estudios necesarios para establecer el índice de referencia de precio del alquiler de la vivienda, que esperamos que eso sí que sirva para poder establecer mejores políticas.

Apoyaremos las enmiendas de MÉS. Hacemos una transacción, proponemos una transacción al Partido Socialista a la enmienda 2116, en la que dice, después de "(...) *del Govern de les Illes Balears*", y aquí es donde introducimos nuestro texto, "...*després de l'impuls i posterior acord polític amb els partits signants dels acords pel canvi, de situar l'habitatge en l'eix central de l'acció de govern*".

Y por último hacemos una transacción en la que proponemos una transacción a la moción del Partido Popular, y es: "*El Parlament de les Illes Balears constata la*

ineficàcia de la política d'habitatge duta a terme pel Govern de les Illes Balears durant l'anterior...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Morrás...

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

... *legislatura*". Punto.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morrás. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar l'esmena [RGE núm. 2100/19](#), té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Som aquí avui davant una proposició del Partit Popular, jo diria que buida de contingut, perquè és que no hi ha cap proposta, Sra. Fernández, no hi ha res, vostès no proposen res, l'únic que es dediquen és a criticar. Bé, jo crec que això és una manera de fer política totalment nefasta, mostren un tarannà totalment negatiu. Això sí, durant la seva intervenció sí que l'he..., ha repetit, ha repetit. Ha dit mentides, perquè vostè el que ha dit són mentides. Ha parlat d'expropiació de pisos a grans tenidors, i sap que això no és vera, sap que això no és vera! Ha repetit contínuament l'expropiació, cosa que sap perfectament que això no és vera. Podríem mirar en la seva intervenció quantes vegades ho ha repetit.

I després ha repetit una altra vegada inseguretat jurídica. Quina inseguretat jurídica? No n'hi ha, d'inseguretat jurídica. Precisament ara s'ha decidit no presentar recurs d'inconstitucionalitat davant aquesta llei; són vostès que creen aquest mantra d'inseguretat jurídica, però és l'únic, és l'únic del que l'hem sentida parlar, i que li dic que és la mateixa cançoneta que ja estam acostumats a sentir de les seves boques durant aquests quatre anys. Per tant, aportació, cap ni una.

Mentrestant, tots aquests partits que veu aquí que hem donat suport a aquest pacte d'acords pel canvi ens hem posat les piles, com ha dit el Sr. Morrás, i hem intentat aportar solucions, i crec que això és la política, intentar trobar solucions i fer propostes en positiu, perquè realment l'habitatge ha estat una prioritat des del primer moment. És un tema global, és difícil trobar..., no hi ha una solució única, hem de fer un esforç de totes, moltes mesures molt transversals, mesures des de molts de llocs. Evidentment ja s'han dit: hi ha la Llei d'habitatge, una llei valenta; aquest canvi de tarannà de la política, que en lloc de fer promocions per vendre, fer promocions per a lloguer social, jo crec que això és importantíssim; les ajudes al lloguer eren necessàries, tant de bo que no haguessin estat necessàries, però han estat imprescindibles perquè molta gent pogués tenir un habitatge

digne en aquesta comunitat, hi hem gastat més de 17 milions d'euros. Aquest foment també de projectes cooperatius; aquesta visió que també l'impost de turisme sostenible també havia de fer la seva aportació al problema de l'habitatge; l'hem tengut i l'hem compartit i és important.

Itambé hem dignificat un tema, hem dignificat aquest solar de Can Domenge, que era un símbol de la corrupció, de la corrupció, i jo crec que aquesta paraula aquí a vostès els sona molt, i ara es convertirà realment en un símbol de servei públic a l'habitatge. Nosaltres creiem que això és molt important.

Però què varen fer vostès? Vostès precisament varen votar en contra a la Llei d'habitatge de la cessió de pisos durant un temps, aquests pisos buits de grans tenidors a la llei. Això supòs que també, com he dit abans, potser els ha decebut, que al final el Govern espanyol no faci aquest recurs d'inconstitucionalitat en aquesta llei, perquè és el que vostès ens deien contínuament.

De totes maneres crec que les esmenes que s'han presentat el que els mostren és, primer, les del PSOE mostren moltes coses que s'han fet; moltes de les coses que encara queden pendents com són les esmenes que ha presentat el Sr. Morrás, vull dir Podem; com són les esmenes que hem presentat nosaltres, i a les que hem presentat nosaltres li vull dir que encara són a temps de donar-li suport, perquè tenim un reial decret llei estatal que està pendent de validació a la Diputació Permanent del Congrés, i també depèn de vostès. I què faran vostès al final? Aquest decret llei, aquesta seguretat a molta gent perquè aquests contractes es puguin allargar, la durada, que realment no els puguin apujar el preu durant la durada del contracte més del que és l'IPC, vostès què faran?; al final faran el que diuen o el que fan sempre, que és no donar suport a les persones? Aquest decret llei, realment aquesta política d'habitatge de cara a les persones penja d'un fil i de vosaltres, també està en les seves mans precisament fer aquesta passa endavant per donar-li suport. I nosaltres creiem que així mostrarien que realment a vostès no els preocupen només aquests grans tenidors, que no només els preocupen aquests grans promotors, que és pel que jo crec que escoltam sempre de la seva boca que ens parlen d'inseguretat jurídica i que ens parlen d'expropiació.

Per tant la nostra esmena, sí, els insta, els insta..., tant de bo que ens l'acceptin, instam que el Partit Popular doni suport, en aquesta diputació permanent, a aquest reial decret llei que penja d'un fil, precisament per això, perquè si no es valida al final dia 1 d'abril tornarà a caure, i llavors tornarem a estar com abans, però està en les seves mans, però vostès d'això no en parlen, aquí no diuen res, no diuen a la gent si hi donaran suport o no. Manifestin-se, no només defensin els grans tenidors; diguin si defensaran els drets de les persones que tenen contractes de residència habitual i que el que demanen és una major estabilitat.

També nosaltres creiem que aquest reial decret llei -per tant els demanam que l'acceptin- posa sobre la taula un tema important, que és que abans de qualsevol desnonament s'avisin

els serveis socials; això és un tema que crec que és molt similar al tema que hi ha a la Llei d'habitatge, que és que no es pot tallar el subministrament a qualsevol llar fins que s'avisin també els serveis socials, que jo crec que vostè a això hi va donar suport; nosaltres creim que això també és important, perquè abans d'un desnonament creim que els jutges també haurien de valorar en quina situació està la família, i aquests serveis socials també haurien de poder donar resposta a situacions d'emergència. No tots els desnonaments són iguals però s'han de conèixer, no han de ser a "post", s'ha de conèixer abans. Per a nosaltres crec que també això és molt important.

Ara bé, també és vera que som crítics; som crítics perquè nosaltres també -ja ho hem dit en aquesta cambra, ho hem dit moltes vegades- creim que aquest real decret llei és insuficient, creim que el Govern espanyol no ha estat suficientment valent, perquè també és vera que seguim donant suport i insistim en el fet que realment s'haurien de dotar els ajuntaments d'instruments jurídics perquè en casos que realment hi hagi zones on els preus es van incrementant de manera abusiva hi hagi algun instrument jurídic de la mà dels ajuntaments perquè aquests increments es puguin frenar. Sí, insistim, és molt important, creim que és molt important. Per això també ho hem posat aquí, perquè encara queden moltes coses a fer, evidentment, perquè és una problemàtica molt global.

Una altra cosa en què també insistim: que realment no hem de seguir bonificant les empreses, aquestes societats, no hem de seguir bonificant sense que paguin impost de societats ni que paguin impost de transmissió patrimonial aquestes societats que només es dediquen a l'arrendament de lloguer immobiliari. Evidentment facin la seva feina, però que també contribueixin amb els seus impostos a la política d'habitatge, evidentment. Però vostès tampoc d'això ningú no en fa cas, ni vostès ni els altres, perquè d'això no n'ha fet cas ningú, es veu que tenen molta por a aquests grans fons d'inversió i a aquests grans poders fàctics, com va passar quan hi va haver la gran crisi, amb el tema que al final vàrem haver de pagar tots els doblers que necessitava la banca i que al final no s'han retornat.

Per tant, què els demanam nosaltres, Sra. Fernández? Jo crec que avui tenen l'oportunitat, tenen l'oportunitat precisament aquí de demostrar que només és una postura, que vostès només hi són de posat, que només aquí diuen sí que els preocupa l'habitatge, però que no fan cap proposta en positiu, ni cap proposta en positiu ni cap proposta, diguem, que doni garanties ni que protegeixi la gent que realment necessita un habitatge accessible, que el necessita, i que té uns recursos limitats, perquè el que no pot ser és que actualment a les nostres illes la mitjana és que la gent necessita un 43% dels seus ingressos per tenir un habitatge digne. Això és insostenible, això hem de ser conscients que és insostenible.

Per tant, l'administració, és evident, ha de fer més, ha d'augmentar el seu parc públic d'habitatge, crec que en això tots hi estam d'acord, a cada pressupost hem insistit i crec que aquí hi ha una conjunció de gent i de partits que veiem que

això és així, però també ha d'haver-hi altres mesures perquè no ho podem deixar tot al lliure mercat, que és el que vostès ens diuen. Està demostrat que el lliure mercat ha creat aquesta situació, ha creat aquesta situació i que la gent..., per això es va incrementant la gent que demana un lloguer social, perquè aquest lliure mercat no ha funcionat.

Per tant, Sra. Fernández, realment demostrin que estan al costat de la gent, que no estan només al costat dels grans tenidors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. [2116](#), [2117](#), [2118](#), [2119](#), [2120](#), [2121](#), [2122](#), [2123](#), [2124](#), [2125](#) i [2126/19](#), té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. El PP ens presenta avui una iniciativa on pretén que constatem que la política d'habitatge del Govern ha estat ineficaç, tot i disposar, afirmen, de més recursos que mai i pretén el PP que instem el Govern "a plantejar un canvi en la política que permeti donar un ús eficaç i efectiu a la problemàtica de l'accés a l'habitatge".

Sembla que la Sra. Fernández ha renunciat a tota esperança de governar a partir del mes de maig, si no, no demanaria un canvi de política al Govern a dos mesos d'eleccions, a més. Si fes comptes governar no ens presentaria la iniciativa que ens du avui, una iniciativa sense suc, sense cap proposta, sense idees. En tost de presentar una proposta sense cap proposta, bravejaria que ben prest canviarien les coses, que tornariem a les polítiques d'habitatge del PP, però no ho pot dir; primer, perquè sap que no governaran i, segon, quines són les polítiques d'habitatge del PP?

Si ens hem d'atendre al que la Sra. Fernández ens proposa, no en té cap; si hem de considerar les iniciatives que ens ha dut el PP al llarg de la legislatura, hem de concloure que no en té, zero; i si hem de fer cas al que va fer el PP quan governava, hem d'arribar a la conclusió que la política d'habitatge del PP és l'única política d'habitatge coneguda que va en contra del dret constitucional a l'habitatge.

La política d'habitatge real i coneguda del PP és la que va posar en pràctica el conseller Company, és a dir, es tracta de vendre sol públic destinat a fer habitatges de protecció oficial per destinar-los a fer un hotel. Ho va deixar ben clar dia 14 de novembre de 2012 en aquest parlament: "La veritat, fer una finca de protecció oficial a primeríssima línia del Passeig Marítim, la millor situació que té Palma, doncs, podem fer demagogia i dir, és que el Sr. Company no vol que aquí pugui viure a primera línia...", viure qui a primera línia?; potser hauríem de recórrer a l'ara nat catàleg d'insults del Sr. Casado

per endevinar a qui es referia el Sr. Company que no vol que pugui viure a primera línia.

Però la realitat és que aquest qui despectiu del Sr. Company són famílies amb problemes, que pateixen i els pateixen en contra de la seva voluntat: atur llarg; salaris insuficients; discapacitat; violència contra les dones, dones, són víctimes innocents d'una crisi injusta, persones que sempre que han pogut han fet feina per poder satisfer les necessitats més primàries dels seus fills. Mentre la gent patia els moments més durs de la crisi, Company va convertir un dels seus pis, un dels pocs pisos de protecció oficial que tenim, en un arxiu de paperassa. Aquesta és la prioritat en matèria d'habitatge del PP, aquesta és la seva política d'habitatge.

Hem duplicat el sòl públic destinat a habitatge, que no va generar Company sinó el conseller Carbonero, açò sense comptar amb Can Domenge. I per si tot açò fos poc, Company es va dedicar a empobrir l'IBAVI i a incrementar de retruc la conflictivitat en els blocs de pisos públics, va provocar un enorme efecte cridada a no pagar el censal: "mentre jo sigui conseller no farem fora ningú per no pagar", va afirmar des d'aquesta tribuna, va dir "per no pagar" no va dir "per no poder pagar", que és molt diferent. En canvi, el Govern ha ajustat els lloguers a les possibilitats econòmiques reals dels llogaters, aquells que no podien fer front als censals; ara, açò sí, qui pot pagar, però no vol, ha de deixar pas a qui necessita de ver un habitatge.

El PP va fomentar com ningú la picaresca, ara, per a qui necessitava de ver un habitatge, res de res. En canvi, el Govern de Francina Armengol ha posat l'habitatge al bell mig de l'acció política, mai no se n'ha parlat tant i tan intensament d'habitatge com en aquest mandat i mai no s'ha fet tant.

S'han començat 16 promocions, contrast, aquesta legislatura la presidenta Armengol, la presidenta Armengol ha inaugurat una promoció a Formentera que va començar el conseller Carbonero, enmig, quatre anys d'inacció del conseller Company, i açò que de fer promocions, de fer de promotor en ben sap el Sr. Company, té prou experiència; açò sí que ho hem de reconèixer aquí, però una cosa és ser promotor de sòl públic i d'habitatges públics i una altra cosa ben diferent és promoure la urbanització de sòl rústic amb finalitats lucratives.

A Eivissa el Govern ha firmat un protocol amb el Ministeri d'Interior, el consell de Vila, que desbloqueja la construcció de 120 habitatges públics, on més falten fan, i ha posat en marxa el programa Cohabita, que permetrà la construcció de 117 habitatges per part de cooperatives. El Govern ha facilitat sòl i projectes per fer realitat aquestes promocions encetant d'aquesta manera una nova modalitat d'accés a l'habitatge.

Can Domenge, ho ha dit la Sra. Campomar, protocol d'actuacions del Consell de Mallorca i de l'Ajuntament de Palma per construir 244 habitatges públics; Can Domenge deixarà de ser una bandera de la corrupció per recuperar la funció que mai no hauria d'haver perdut, servirà per donar

resposta a qui més ho necessita davant d'un dels problemes més sagnants de la nostra comunitat.

Sòl públic, ja ho he dit, durant aquest mandat el Govern ha duplicat el sòl públic disponible per construir habitatge a través de la col·laboració amb el Govern d'Espanya, dels ajuntaments i dels quatre consells. Durant aquest mandat s'han destinat 17,2 milions d'euros a pagar ajuts de lloguer a persones i famílies amb dificultats; el Govern del PP hi va dedicar 1,7 milions d'euros, un 10%, i no ho va acabar de gastar mai.

El PP va tancar les oficines de l'IBAVI a Menorca, a Eivissa i a Formentera, la gent necessita atenció, assessorament i gestió, el Govern ha tornat a obrir les oficines i està a disposició de qui ho necessiti el servei d'acompanyament a cada illa.

S'han incorporat importants deduccions fiscals i s'han començat a destinar fons de l'impost de turisme sostenible a polítiques d'habitatge. L'activitat turística incideix d'una manera ben clara en el preu de l'habitatge, per tant, és just que contribueixi a pal·liar el drama de tanta gent.

I hem aprovat aquí la Llei d'habitatge, la primera, amb una esmena a la totalitat del PP, una esmena a la totalitat, una cosa que no va gosar fer ni a la Llei de canvi climàtic ni a la Llei de residus. Quan varen entrar a govern el conseller Company es va trobar un projecte de llei a punt, llest, el va posar dins un calaix en plena crisi, ni tan sols el va reciclar al seu gust, el va llençar a les escombraries com la resta de les polítiques socials. Avui la Sra. Fernández es queixa que el Govern ha tardat tres anys a fer una llei d'habitatge, el conseller Company es va trobar una llei feta i no la va aprofitar ni va fer cap llei, i no serà per culpa de la crisi perquè les lleis crec que no són cares de fer. Per fer la Llei d'urbanisme i la Llei agrària no li va importar dedicar esforços per tal de destruir sòl rústic i per tal de legalitzar el que era il·legal, en canvi per fer habitatges no va tenir ni en compte una llei feta. I ara es queixen que en tres anys no hem fet cap llei.

La seva actitud, la del PP, davant la Llei d'habitatge va ser acusar-lad'intervencionista, treure-li tota la regulació en favor de qui té més necessitat per protegir els interessos de certs tenidors, és clar; el PP i Ciutadans estan en contra d'accés a l'habitatge, d'un dret que diu tant en favor de la dignitat, tot allò que al PP no li agrada és inseguretat jurídica. Supòs que fins i tot consideraran que és inseguretat jurídica el retrat que penja al Consolat del Sr. Bauzá, açò també deu arribar a ser inseguretat jurídica per al Partit Popular.

Els grans tenidors mereixen, per al PP i Ciutadans, més i major consideració respecte de qui ho passa més malament. Les esmenes del PP a la Llei d'habitatge pretenien reduir l'IBAVI del Govern a una mera agència immobiliària, les despeses a càrrec dels comptes públics i els beneficis, com sempre, per als grans tenidors; de manera voluntària, sempre que els convingués llogar en tost de seguir manipulant l'aixeta dels preus; és a dir, si els grans tenidors volien cedir que a canvi d'un lloguer pisos buits a l'administració,

l'administració pagava i ells encantats fent un grandíssim negoci. Açò també és intervencionisme en el mercat, Sra. Fernández, també és intervencionisme, però a l'inrevés, a favor dels poderosos, dels intocables. A hores d'ara els grans tenidors ja han posat 859 habitatges a disposició, quan deien que no en tenien cap, fins que va entrar en vigor la llei.

El PP afirmava que volia una llei innovadora, ho afirmava en aquests debats d'aquí. Vet aquí les innovacions del PP en matèria d'habitatge que proposava per a la llei: que no es pogués exigir el dipòsit de les fiances de lloguers i que en el cas dels locals de negocis que s'eliminassin les fiances, és a dir, volien que l'IBAVI no tingués recursos per fer habitatge públic, esmena del PP a la Llei d'habitatge.

El PP i Ciutadans volien tancar la porta a l'habitatge a qui més ho necessita en benefici del mercat i dels grans tenidors. Ho hem tornat a veure amb el decret llei del Govern Sánchez. Quina ha estat la seva actitud? Obstruccionisme. Per açò els va així com els va, Sra. Fernández, no es pot posar preu a la dignitat i a la vida de les persones, ni en nom del mercat ni de ningú, la dignitat no té preu; com no té preu el coratge, però l'autèntic coratge polític no es demostra bravejant, sinó fent polítiques a favor de la gent, a favor de qui ho passa més malament. El coratge es demostra defensant la dignitat, el valor sense preu de les persones.

No pretenem que el PP ens accepti cap de les esmenes que hem presentat, volíem constatar només que el gran davant la buidor de la proposta del PP hi ha la feina feta pel Govern i per la majoria d'aquest parlament. La Sra. Fernández demana per tota proposta que el Govern faci un canvi en la seva política i el farà, Sra. Fernández, aquest canvi, gràcies al decret llei, al real decret llei i a les mesures que el seguiran i sense que el PP, ni Ciutadans ni Vox no puguin bloquejar-ho al Congrés de Diputats, ni aquí al Parlament, també amb les promocions iniciades durant aquest mandat i amb tot el finançament aconseguit en el Pla estatal de l'habitatge i amb la posada en marxa de les importants mesures de caràcter social que comencen a caminar de la Llei de l'habitatge.

El nou govern de Francina Armengol, Sra. Fernández, senyors del PP i senyores del PP, podrà fer un canvi en política d'habitatge com demana el PP, un canvi d'intensitat, és a dir, podem accelerar, ser més ambiciosos en política d'habitatge a favor de la gent, a favor de la gent que ho passa pitjor.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Passam a fixar les posicions, torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS..., no intervindrà? Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Fernández, he decidit que la meua resposta a la seva moció ha de ser constructiva, però sí que em permetrà que li digui honestament que crec que ha fet una crítica massa agosarada al Govern en matèria d'habitatge perquè la realitat és que fins a l'any passat aquesta comunitat no ha tingut cap llei d'habitatge, perquè em costa d'entendre que vostè que fa aquesta crítica ha governat i va tenir a les seves mans elaborar una legislació específica i no ho va fer, i perquè parlam a escala nacional d'un fracàs amb arrels molt llargues i duradores, però no cal mirar enrere, no cal entrar al joc habitual del teva-meva perquè el problema existeix i existeix avui mateix.

Per tant, tot i tenir la Llei d'habitatge fins que aquesta no es desenvolupi amb plenitud seguim tenint problemes d'habitatge i la dificultat rau precisament en que necessitam solucions urgents i àgils.

Per açò consideram que els ajuntaments són aquelles institucions que poden ajudar més a donar resposta perquè són els que millor coneixen la seva realitat. A més, no és possible una solució generalitzada quan cada municipi o ciutat té problemàtiques pròpies.

Aquest tipus de polítiques han d'establir-se descentralitzadament per atendre les necessitats específiques.

Podem emprar el símil de la construcció d'un habitatge. Abans de tot necessitam un solar i fer uns bons fonaments, a partir d'aquí pots construir l'edifici. Amb les polítiques d'habitatge en aquesta comunitat sembla que no hi havia ni tan sols el solar, no parlem, idò, dels fonaments. Aquesta legislatura passada..., perdó, aquesta legislatura haurem posat el solar i els fonaments, queda per endavant la feina grossa, l'edificació, i tenim pressa certament, pressa perquè tenim un mercat absolutament desbocat al qual cal posar límits i fre perquè ja estem cansats d'allò de *es el mercado amigos*, perquè sempre han de ser els mateixos els damnificats que aquestes polítiques predadores fan, com són la gent gran, els joves i les famílies.

En el tema de l'habitatge no existeixen receptes senzilles, ràpides i barates, resoldre aquesta malifeta exigeix competència, visió a mitjà i llarg termini, treball dur, amplis consensos i molta tasca de recerca i potser no cal inventar-se res i només observar altres països i copiar-los i ja no com a una opció, sinó com a una obligació moral.

L'escassetat de l'oferta disponible d'habitatge de lloguer i la pujada imparable dels preus impedeixen l'emancipació de les noves generacions, suposen una barrera als sectors socials més desfavorits i dificulten el progrés econòmic. Així de simple i rotund és l'enunciat del problema i ja va essent hora d'afrontar-ho amb els mètodes del segle XXI.

La propera legislatura és d'esperar que es posin a disposició els diferents habitatges projectats, s'hauran de tenir

enllestits els reglaments especificats a la Llei d'habitatge, però mentrestant, què? Quina és la major urgència de la ciutadania? Ja ho he dit abans, els preus de lloguer.

Pensem que actualment els desnonaments que es produeixen són de lloguer, no de pisos de compra com durant la crisi i tornam a tenir un còctel explosiu sobre el qual hem d'estar vigilants i sobretot... actuar, estan fent fora dels seus pisos per pujades brutals de lloguer. Cal actuar directament sobre aquest sector i incidir, per exemple, amb programes públics de mediació al mercat de lloguer, reforçar les garanties que s'ofereixen als propietaris d'habitatges lliures que cedeixen els seus immobles.

Durant la seva interpel·lació, Sra. Fernández, demanava al Sr. Conseller sobre el decret de cessió d'habitatges i la resposta del Govern central, i aquesta setmana hem sabut que no hi haurà cap tipus d'acció, la qual cosa tampoc no costa gaire d'entendre i no ens ha de sorprendre, bàsicament perquè ja existeix una sentència del Tribunal Constitucional sobre la llei navarresa d'habitatge que ja ha dit que és constitucional i vàlid que les comunitats autònomes defineixin l'habitatge desocupat i que, si els seus propietaris es neguen a posar-los al mercat, les administracions poden expropiar l'esmentat immoble.

En aquest context seria desitjable que el ministeri respectés les competències exclusives de les autonomies en aquesta matèria, establís una definició d'habitatge desocupat a l'efecte de l'impost de béns immobles i destinés una part del fons del pla estatal a finançar veritables programes d'intermediació al mercat de lloguer.

Sap greu que es vulguin posar traves a la legislació que mira per la ciutadania perquè no torpedinegen un govern, sinó que fan mal a la ciutadania i açò queda massa enfora de la funció principal de la política: el bé comú.

Respecte de les esmenes presentades i que puguin ser acceptades pel grup proposant votarem a favor de les de Podem i de MÉS per Mallorca, perquè alguna cosa em diu que segur, que segur no acceptaran les del PSOE.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Sr. Melià, vol parlar vostè ara? Idò torn del Grup Parlamentari El Pi **PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS**, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, disculpes pel desfasament d'intervenció... Bé, nosaltres marcarem la nostra posició en relació amb aquesta moció, com he manifestat a la portaveu que ha defensat la iniciativa per part del Partit Popular, el Pi s'abstindrà en aquesta iniciativa perquè no estam satisfets amb la política d'habitatge d'aquest govern, però tampoc no podem assumir el plantejament que no s'hagi fet res o que les accions

que s'hagin pogut desenvolupar siguin ineficients, el que requereixen és temps i per ventura hi ha hagut massa lentitud.

Com sap perfectament la Sra. Fernández, per exemple en relació amb la Llei d'habitatge el posicionament d'El Pi i del Partit Popular són molt diferents perquè el Partit Popular no vol acceptar la Llei d'habitatge aprovada aquesta legislatura ni vol acceptar la figura del gran tenidor, i el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari El Pi, considera que per solucionar el tema de l'habitatge s'ha d'actuar sobre l'habitatge buit i s'han d'implementar mesures que no només seran de foment, que evidentment estam d'acord que hi hagi mesures de foment, d'ajudes, de subvencions per intentar que els propietaris les posin en el mercat, però, juntament amb aquestes mesures de foment entenem que hi ha d'haver altres mesures més coercitives perquè aquest habitatge buit surti al mercat i pugui estar a disposició.

Per tant, a nosaltres la figura dels grans tenidors, en termes generals, a part de la seva constitucionalitat, que crec que ha quedat prou explicada per altres portaveus, pensam que és una figura irrenunciable perquè actua sobre la gran bossa d'habitatge que és l'habitatge buit.

Juntament amb aquest tema de la Llei d'habitatge, nosaltres també volem reconèixer que el Govern evidentment en la política d'ajudes al lloguer s'ha fet una acció, insuficient, però no diríem tampoc ineficient com diu la proposta.

I després, és clar, el Partit Popular mescla aquí altres temes, com el de l'ocupació, que no estan relacionats directament amb l'habitatge, perquè vostè, jo l'he sentida, Sra. Fernández, i em diu: els habitatges no surten al lloguer per culpa de l'ocupació il·legal. No, no. Els ocupes ocupen il·legalment... estigui... perquè l'habitatge està buit, precisament perquè està buit i el que convida més a l'ocupació és que l'habitatge estigui buit, no que l'habitatge estigui llogat i estigui en el mercat, per tant tendria una visió contrària a la crítica que vostè feia en relació amb la manca d'acció del Govern actual.

Nosaltres entenem que la Llei d'habitatge hauria hagut de ser una realitat molt més abans, en un temps més ràpida a la legislatura, poder desenvolupar el decret i la figura dels grans tenidors i, per tant, que aquests 900 habitatges, efectivament, ja fossin a disposició del Govern de les Illes Balears i poguessin ajudar a minvar la situació de precarietat de l'habitatge.

L'habitatge, ho hem dit reiteradament, a les Illes Balears és un problema estructural i és un problema estructural per l'oferta, per la demanda exterior, volia dir, per la demanda exterior estrangera sobretot, que fa pujar moltíssim els preus, per una política urbanística molt restrictiva i per una manca de política pública. Nosaltres, des d'El Pi, compartim l'objectiu dels 5.000 habitatges públics; varem presentar, fa poques setmanes, una iniciativa en comissió per intentar que també incentivàssim la propietat privada i incentivàssim el sector privat, el sector immobiliari privat a fer habitatge a preu taxat o a preu assequible, varem posar una sèrie de mesures damunt

la taula i, malauradament, els grups que donen suport al Govern varen votar en contra de la nostra iniciativa. Sembla que hi ha una obsessió, que no compartim amb el Govern de les Illes Balears, que tots els habitatges de protecció pública siguin de titularitat pública; que els que siguin de titularitat pública siguin de lloguer ens sembla molt bé, però no tots els habitatges de protecció pública haurien de ser de titularitat pública, no tots els habitatges de protecció pública haurien de ser de titularitat pública.

Per què? Perquè així traiem fora el promotor privat i el que necessitam és que part de la promoció pública es faci de promoció privada i necessitam que els propietaris i els promotors tinguin interès, considerin atractiu fer una promoció d'habitatge de protecció pública o de preu taxat i, per tant, poder generalitzar molts més pisos a uns preus raonables i que es trobin dins les possibilitats econòmiques d'uns determinats treballadors o d'una determinada població jove la qual, evidentment, té moltíssimes dificultats.

Com també saben els senyors diputats, el nostre grup parlamentari ha insistit moltíssimes vegades que una de les mesures que s'haurien d'adoptar és l'increment de densitat dels solars si es fa habitatge de protecció pública. Aquest increment de densitat tampoc no s'ha volgut aprovar, ni amb la Llei d'urbanisme ni amb la Llei d'habitatge, per tant és evident que en aquest sentit també consideram insatisfactòria, poc ambiciosa la política que ha dut el Govern.

Per totes aquestes raons, crec que he explicat en quins punts sí que hi ha una coincidència amb el plantejament del Grup Parlamentari Popular, però en quins punts no hi ha coincidència amb el Grup Parlamentari Popular i, per tant, el nostre vot no pot ser més que l'abstenció.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Doncs, torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Vamos a ver, desde Ciudadanos no podemos más que afirmar que, efectivamente, las políticas de vivienda en estos cuatro años no han cumplido en absoluto las expectativas de lo que había prometido este gobierno desde el principio de legislatura, y no lo dice Ciudadanos, sino que lo dicen los datos que hemos ido obteniendo a partir de preguntas con respuesta escrita, realizadas a la Conselleria de Territorio, preguntas con respuesta escrita porque ha sido la única forma de obtener información debido a la falta de transparencia de esta conselleria en este tema, pese a que se aprobó una propuesta de resolución donde se instaba al Govern a publicar el número de vivienda social del IBAVI en cada municipio.

Miren, según información de la propia conselleria, Baleares, en 2016, disponía de 1.800 viviendas de protección

social, el 0,42% de todo el parque de vivienda de las islas, una cifra muy pequeña. Hoy, tras cuatro años de promesas de este gobierno, de construir 511 nuevas viviendas para dedicarlas al alquiler social, seguimos disponiendo exactamente del mismo número, 1.800 viviendas.

Miren, el mes pasado, la presidenta se volvió a ir a Ibiza a fotografiarse, de nuevo, en solares vacíos, donde volvió a prometer lo que lleva prometiendo estos años, que, de manera inminente se construirá vivienda social, en este caso, seguramente, que se empezará seguro ya en abril, y así han ido pasando los años. Y mientras en Ibiza continua el drama de la dificultad del acceso a la vivienda, contando tan solo con 75 viviendas sociales en 2015, y cuatro años después seguimos con esas mismas 75 viviendas.

Un drama agravado en toda Baleares con la subida, durante esta legislatura, del precio del alquiler en más de un 40%, un hecho que corrobora que tampoco acertó el Govern en sus políticas de vivienda al asegurar que prohibiendo el alquiler vacacional se conseguiría aumentar la oferta de pisos en alquiler de larga estancia y que, por tanto, disminuiría el precio de los alquileres. De nuevo los datos corroboran que no ha sido así, como ya les advertía Ciudadanos, ni se ha puesto más vivienda en el mercado de larga estancia ni han disminuido los precios, todo lo contrario; lo que sí han conseguido, lo que sí ha conseguido este gobierno es hacer un agujero en la economía de muchas familias de un día para otro, pero poco les ha importado.

Desde Ciudadanos, y ya lo expuso mi compañero, Xavier Pericay, en una interpelación y una moción sobre vivienda, ya expusimos medidas, unas medidas, entre otras muchas que puede haber, para dar solución al problema de la falta de vivienda de alquiler de larga estancia a precios asequibles; por ejemplo, nosotros propusimos pasar por políticas que incentiven fiscalmente ese mercado de vivienda de alquiler de larga estancia si el propietario lo hace a precios asequibles, con esto aumentamos la oferta y además implementar a su vez medidas que den seguridad jurídica a los propietarios frente a casuísticas no deseadas, se trata de movilizar la vivienda vacía y de movilizar el mercado de larga estancia, impulsándolo a que los propietarios redirijan el alquiler hacia ese mercado.

Miren, y, como hemos dicho, no solamente no se ha construido ni una sola promoción de vivienda pública para aumentar la oferta, sino que, además, las personas solicitantes en lista de espera en el IBAVI han pasado de 2.600 solicitantes en 2017 a, según los datos de la propia conselleria, 3.570 solicitantes, a fecha 26 de febrero de 2019, casi mil solicitantes más desde octubre de 2017 a día de hoy, 3.500 solicitantes, si duplicidad. Yo creo que es una cifra desoladora, pero es que lo más desolador es que es una cifra que solo tiene en cuenta las islas de Menorca y de Mallorca, pues en la respuesta de la conselleria pone que no se cuentan los posibles solicitantes en la isla de Ibiza porque en Ibiza no hay ningún listado publicado, debido a que no hay ningún procedimiento de adjudicación de ninguna promoción.

Pues bien, estos son los datos, señores del Govern.

Y podemos seguir comparando datos de las políticas de vivienda de este Govern, miren, en octubre de 2017, el conseller nos explicaba que cuando entraron a gobernar existían 822 familias usuarias de viviendas sociales en régimen de alquiler que no pagaban, casi la mitad de los usuarios. Según el conseller, a final de 2017, se había conseguido reducir esa morosidad a un 35%, reorganizando los alquileres para ajustarlos a las rentas de las familias; es decir, se pasa de 822 a 630, y le creímos. Sin embargo, en una pregunta con respuesta escrita, cuya respuesta data del 14 de febrero de 2019, se nos remite que el número de usuarios que no pagan la renta vuelve a ser, ya no de 822, sino de 903 usuarios, y que, además, se han de sumar 68 viviendas ocupadas ilegalmente...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, per favor, vagi acabant.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... -sí, ya acabo-, viviendas ocupadas ilegalmente que han sido incapaces de solucionar y que provocan las quejas de los vecinos debido a que son personas conflictivas.

Por lo tanto, tampoco podemos decir que en esta legislatura la gestión pública de viviendas del IBAVI se haya hecho.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Y nada más, únicamente teníamos también datos de la SAREB, donde no se ha sabido dónde han ido esas viviendas, si se han, si han a...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Seguim amb el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, som a finals de legislatura i no ha canviat res, tot segueix igual, seguim parlant del passat i del "y tú más", i a mi el que m'interessa és el present i les necessitats de la ciutadania. I els he dir que han incomplert els acords pel canvi que varen firmar amb tanta fanfàrria i que ara s'han quedat sense música; diran que han fet una llei, i és cert, però les lleis fins que no s'apliquen no serveixen per a res, i l'han feta vostès tan tard que ja l'haurem de deixar per a la propera legislatura.

Han estat incapaços d'arrancar un reglament d'emergència d'habitatge, aquell decret que era tan important que ha quedat

en no-res, perquè, saben què? Vostès, en els seus somnis pensaven que l'emergència d'habitatge desapareixia tota sola i el que s'han trobat és que no tan sols no ha desaparegut, sinó que deixen les Illes pitjors de com les varen trobar, amb una bombolla que impedeix que qui més ho necessita trobi habitatge i que obliga les famílies a fer despeses insuportables respecte dels seus ingressos.

La veritat és que he de dir que cada vegada que els socialistes governen, amb el tema de l'habitatge en lloc de facilitar-ho ho compliquen; no podia deixar de pensar aquests dies amb el Sr. Carbonero, i em deia a mi mateixa, mig seriosament, mig en broma, que ja entenia el per què de l'autopista a Campos, seria per omplir els pisos del Sr. Carbonero, gràcies a facilitar l'arribada de més i més cotxes i més i més ràpid.

He intentat cercar les inversions aquests quatre anys de tendència econòmica positiva cap a l'habitatge públic i el panorama és desert, vergonyosament desert, inversions zero. Tota la força que podria exercir l'administració pública introduint en el mercat habitatges assequibles a lloguers assequibles per ampliar la competència i influir en la davallada de preus, ha estat negligentment oblidada; absoluta falta de criteris, i això és així perquè no saben què fer. És més fàcil construir una autopista que 10.000 habitatges, un bon resum de la política de la foto i del bla-bla-bla i no fer res.

Són incapaços de planejar solucions i en el tema del lloguer, no ja de facilitar-ho a qui ho necessita, sinó de donar confiança, seguretat jurídica o gestions adients als arrendadors, perquè posin en el mercat l'immens capital immobiliari que tenim, perquè, no equivoquin, habitatges n'hi ha, una altra cosa és que es faci amb aquests el que toca.

Varen creure que impeding el lloguer turístic afloraria l'oferta, i ni així, i el seu pla se'n ha anat en orris, perquè sense confiança, la que vostès no han sabut donar, les propietats prefereixen tenir els pisos buits o senzillament llogar-los fora llei. Perquè ja em diran vostès quin tipus de control pot fer l'IBAVI dels bons usos dels habitatges amb un sol inspector, impossible, res de res. Per cert, quantes cooperatives de construcció s'han construït gràcies a la seva proposta? Crec que cap, i això que s'anuncia i s'anuncia en els mitjans de comunicació contínuament. No han creat infraestructura administrativa per donar suport a aquestes cooperatives, que, a més, van enfocades a la compra d'habitatge nou, que en aquest moment no és el problema, el problema actual és el lloguer.

Finalment, un esment dels desnonaments: què han aconseguit des de l'administració? Res de res, han tingut millors resultats organitzacions socials privades de suport als desnonats que tota la tasca que hagin pogut fer vostès a l'administració. Per cert, Sr. Morrás, l'he sentit de precarietat dels treballadors, m'he quedat bocabadada, jo he escoltat sempre en aquesta cambra que s'havia fet tant per als treballadors i que s'havien pujat tant els sous i tant, no sé de quina precarietat em parla, pensava que això ja no existia a les Illes Balears!

I per acabar, tan sols esmentar el seu gran pla dels grans tenidors, que també ha quedat a zero, perquè els 859 habitatges a disposició sense fer-ne res són allà dormint, el que duen fent vostès tota la legislatura, aquesta acaba amb una bombolla immobiliària a les Balears i sense real accés a l'habitatge del qui ho necessita, ni tan sols d'aquests treballadors en la precarietat, com ha dit el Sr. Morras.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Doncs, passam al torn de paraula del grup proposant de la interpel·lació, vull dir, de la moció, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Después de escucharles tengo claras dos cosas: la primera es que ustedes no me escuchan a mí, y no solamente no me escuchan sino que muchas veces se inventan lo que digo. Y lo segundo que me queda claro es que esta moción sí que es necesaria, podríamos haber presentado una moción de medidas concretas, como hemos hecho otras veces, que a ustedes parece que se les ha olvidado, pero, evidentemente, con lo que queda de legislatura, encontrábamos que no tenía mucho sentido.

Pero sí que encontrábamos que tenía sentido, y creo que ustedes lo han demostrado con sus intervenciones, que era muy necesario constatar que se necesita un cambio en la política de vivienda de este govern, de este, y evidentemente del que venga en el futuro, que yo sí que tengo bastante confianza en que sea un gobierno liderado por el Partido Popular, y ustedes yo creo que lo comprobarán en breve, pero sí que se necesita un cambio en la política de vivienda porque lo que se está haciendo hasta ahora ni es suficiente ni está sirviendo para dar solución.

Respecto a las enmiendas que ustedes han presentado, en relación a las que han presentado MÉS y Podemos, que hacen referencia en su mayoría a aplicar medidas de un real decreto ley que aún no se ha convalidado, entenderán que, vista la suerte que corrió el último, no vamos a contribuir a generar más inseguridad jurídica aprobando medidas que ni siquiera están convalidadas.

O otras medidas, en este caso, MÉS per Mallorca, que proponen pero que creemos que lo que supondría era desincentivar todavía más la puesta en el mercado de alquileres de larga duración, así que no aceptaremos estas enmiendas.

Respecto a las enmiendas del PSOE, yo creo que han servido para hacer feliz al Sr. Morras y poder explicarlas hoy, pero muy poco más. Y sin entrar en cada una de ellas, porque no tengo tiempo y hay demasiados matices que decir respecto a estas enmiendas, la realidad es que aún si fuese verdad, que, evidentemente, no lo es, todas las enmiendas que han presentado el PSOE, no han servido realmente para dar una

solución a la problemática de vivienda, como les he comentado antes. Y ustedes hablaban de que el Partido Popular, y especialmente crítico, aunque bastante más moderado de lo que nos suele acostumbrar el Sr. Aitor Morras, ustedes hablaban de lo que había hecho el Partido Popular y demás; pues mire yo le voy a explicar lo que ha hecho el Partido Popular, que ustedes nunca quieren reconocerlo y tienen esa memoria selectiva.

El Gobierno del Partido Popular a nivel estatal aprobó un decreto ley, con el consenso tanto del PSOE como de Ciudadanos, para mejorar el bono social e impedir los cortes de suministros a los colectivos más vulnerables. En materia hipotecaria se aprobó un decreto ley que modificaba la Ley hipotecaria, que también apoyó el PSOE y Ciudadanos, para dar cumplimiento a las sentencias europeas, algo que Podemos siempre reclama, hoy no, pero que ya se hizo. En materia de desahucio, las principales medidas para evitarlo las impulsó el Gobierno liderado por Mariano Rajoy, cuando se aprobó la suspensión de todas estas ejecuciones hipotecarias y desahucios para colectivos vulnerables. Y me llama la atención que el Sr. Morras y que Podemos siempre le estén echando la culpa al Partido Popular cuando fuimos nosotros quienes establecimos esta moratoria, y no digan nada cuando fue un Gobierno del Partido Socialista, sus socios en el gobierno y a quienes dan apoyo, cuando en el año 2009, en el peor momento de la crisis, aprobó el desahucio exprés, eso sí que es incoherencia, Sr. Morras.

Y por ejemplo, también, el Partido Popular fue quien hizo el Plan de vivienda estatal que duplicaba la financiación de Baleares.

Y les vuelvo a repetir, ustedes podrán sacar pecho y podrán explicar las medidas que están poniendo en marcha; muchas de ellas, lo vuelvo a repetir, vamos a acabar la legislatura y habrán sido simples promesas, habrán sido simples anuncios, fotos, pero la realidad es que hay muy pocas materializadas.

Y volvemos a lo mismo: ustedes son los que prometieron llegar a gobernar y dar solución a la problemática de acceso a la vivienda, paralizar los desahucios, y los datos les están diciendo que esto no se ha cumplido. Les vuelvo a recordar, que ustedes no quieren admitirlo y lo quieren negar, que se ha aumentado un 40% el precio del alquiler de la vivienda desde el año 2015; está bajando, además, también la compra de vivienda. La lista de espera, que algún día nos la aclarará el Sr. Conseller o este govern, para acceder a una vivienda del IBAVI está en cifras históricas; o, por ejemplo, los desahucios de alquiler se están multiplicando; vivimos en unos momentos en que las cifras de desahucios por alquiler están en los peores momentos de la crisis. Todos estos datos evidencian que sus políticas, su política de vivienda ha fracasado, que no ha cumplido con lo que ustedes prometieron y que es más necesario que nunca un cambio en la política de vivienda precisamente para que, ustedes que sacan tanto pecho de dar solución y de preocuparse por los que más lo necesiten, para que estas personas sí que tengan una solución.

Y les vuelvo a recordar que en esta comunidad autónoma, con su ley de vivienda, no se ha garantizado el derecho de acceso a la vivienda a las personas en situación de vulnerabilidad, que, por cierto, el Partido Popular no votó en contra del artículo que regulaba que un decreto regulase este derecho, no votamos en contra, porque sí que estamos de acuerdo en que se tiene que dar solución, pero ustedes no le han dado solución, no han generado este derecho subjetivo, y a día de hoy las familias y las personas que se encuentran en esta situación en Baleares tienen mucha más dificultad para acceder a una vivienda de cuando se inició la legislatura, y eso, lo quieran reconocer o no, es un fracaso en su política de vivienda.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Entenc que no ha acceptat cap esmena, veritat?

Doncs passam a la votació de la moció. Votam.

21 vots a favor; 31 en contra i 5 abstencions.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de Llei RGE núm. 14590/18, pel qual es modifica la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears.

Seguidament passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de Llei RGE núm. 14590/18, pel qual es modifica la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears.

Per tant, presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula la Sra. Consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Sí, gràcies. Gràcies, president, bon dia a tots i a totes els parlamentaris i les parlamentàries i a totes les persones presents a la sala.

Tot indica que avui s'aprovarà la modificació de la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears, vull agrair el treball realitzat per la Direcció de Menors i Família i pels serveis jurídics de la conselleria.

És la darrera llei que defensam, durant aquesta legislatura, a iniciativa de la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació, s'han aprovat la Llei de renda social, la Llei de famílies, la Llei de contractes al servei de les persones i la Llei d'infància i adolescència, totes sense cap esmena a la totalitat, com la

que avui debatem, la modificació de la Llei de mediació familiar. I ho hem fet cada vegada, i avui també ho volem fer, agrair una vegada més la feina feta a tots els grups parlamentaris, especialment als parlamentaris i a les parlamentàries de la comissió i a tots els tècnics que hi han intervingut, per poder aprovar totes aquestes lleis en aquestes condicions, que crec que ens permeten ser optimistes i tenir lleis aprovades per unanimitat i sense esmena a la totalitat, i havent debatut molt, consensuant molt, les esmenes, pensam que poden ser llei d'ample recorregut, com han de ser, crec, totes les lleis, perquè a les lleis se'ls ha de donar temps perquè tinguin eficàcia per poder modificar el que volen modificar.

El text a debat que tenim avui modifica 18 articles i 3 títols de la llei en vigor. Aquesta modificació de 18 articles i 3 títols suposa una revisió important de la llei en vigor, ja que dels 34 articles de la llei actual se'n modifiquen 18, és a dir, més de la meitat. Els articles modificats són l'1, el 3, el 5, el 6, el 8, el 10, l'11, el 13, el 14, el 18, el 21, el 22, el 23, 24, 25, 28 i 31. Alguns articles es modifiquen parcialment i d'altres suposen una modificació completa. Els canvis vénen provocats per tres motius.

El primer motiu ve per la necessitat d'ajustar la normativa autonòmica a la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils, d'Espanya; la llei espanyola de 2012 determina que per ser mediador s'ha de tenir titulació universitària o formació professional superior. La llei autonòmica limita les titulacions a determinats llicenciatures o graus; segons la nostra llei actual ha de ser llicenciat o tenir grau de dret, de psicologia, de pedagogia, de psicopedagogia, de treball social i d'educació social. Per tant la nostra llei s'ha de modificar en el sentit que determina la llei estatal perquè si no la nostra llei limita els drets individuals, ja que acota quina és la titulació per exercir la mediació i l'espanyola no ho fa. I a més a més hi estam obligats perquè l'Estat, que és el que ho regula, ho fa des de la seva competència exclusiva en temes de legislació mercantil i procediment civil.

La llei d'Espanya també ha condicionat la naturalesa del registre de mediadors i mediadores. Al'actual llei autonòmica és obligatori que per exercir la mediació s'ha d'estar registrat; en canvi en els reglaments posteriors que ha desenvolupat la llei espanyola, la llei d'Espanya, no té aquest caràcter obligatori; el registre, per a la llei espanyola, té un caràcter voluntari perquè té una funció informativa per a l'interessat. Per tant així també ho hem de respectar, tot i que dins l'àmbit de les nostres competències hem reglamentat en aquesta llei que per als professionals que vulguin fer feina en els serveis públics de mediació el registre sí que serà obligatori.

Un altre dels aspectes que s'haurà de modificar posteriorment a través de la reglamentació posterior autonòmica per adaptar-se a l'estatal és la formació específica per ser mediador o mediadora. La legislació estatal diu que són suficients 100 hores de formació teòrica específica, i que, d'aquestes 100 hores, n'hi ha d'haver un 35% de pràctiques. A la nostra llei actual hi ha 300 hores obligatòries i 60 pràctiques; també ens hem d'adaptar a aquesta llei,

insistesc, perquè qui té les competències exclusives en temes de procediment civil i mercantil és l'Estat.

Un altre dels aspectes també a què ens obliga la llei autonòmica és que no totes..., per la llei autonòmica nosaltres determinam quins són les entitats que poden donar aquesta formació, i la llei estatal les amplia considerablement.

Aquest era un motiu. El segon motiu és que, aprofitant que havíem d'adaptar-la a la llei autonòmica, regulam quin ha de ser obligatòriament el servei públic de mediació. A l'actual llei autonòmica hi havia una obligació genèrica, crear i gestionar serveis públics de mediació familiar; amb la modificació actual es crea obligatòriament el servei de mediació pública, lligat a la derivació dels jutjats competents. D'aquesta manera, entre els diferents públics de mediació que poden existir, prioritizam el servei que és més important i, si m'ho permeten dir, el més genuí de la mediació, que són aquells derivats directament per via judicial per evitar judicis. No hem d'oblidar que el moviment de la mediació neix com un mètode per millorar l'accés als tribunals, i es configura com una alternativa perquè siguin els mateixos ciutadans els que resolguin els seus conflictes judicials, per evitar judicis que sempre són més traumàtics, més llargs i amb possibilitat de molta disconformitat, i més impersonals. Aquest moviment de mediació, que va néixer en els anys trenta a Estats Units, va anar lligat als temes laborals, i d'aquí, d'Estats Units, es va estendre a tot Europa. Actualment ningú no dubta de la necessitat de la figura del servei d'arbitratge i conciliació lligat a l'àmbit laboral, que fins i tot ha esdevingut obligatori abans d'anar a judici en uns espais on es resolen molts de conflictes i s'eviten així molts de judicis. Els anys seixanta es va desenvolupar això en l'àmbit familiar.

Per tant, nosaltres prioritizam de tots els serveis públics que la comunitat autònoma ha de tenir obligatòriament aquest servei. Però això no lleva que es puguin crear altres serveis de mediació familiar de caràcter públic, tal com s'especifica a l'article 4, que modifica l'article 6 en el punt 3, especifica que "el Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els municipis, dins l'àmbit de les seves competències, podran crear serveis de mediació familiar."

I el tercer motiu és l'experiència, vuit anys de mediació pública ens han permès gestionar moltes casuístiques i tenir recorregut ample per fer propostes perquè aquests serveis siguin més eficients i que els recursos disponibles puguin aplicar-se d'una manera que millorin la seva eficàcia. Per tant, modifiquem aspectes tal com que durant el procés de mediació les parts s'han de comprometre a no iniciar cap acció judicial, teníem molts de casos en què hi havia mediació, però una de les parts iniciava el procés judicial contaminant absolutament la mediació. Que no basta la voluntat d'una part per iniciar la mediació, sinó que hi ha d'haver les dues parts, això també ens passava, que una part volia, l'altra part no volia i allargava molt el procés d'iniciar i de vegades de no acabar el procés de mediació. I a més a més aquesta mediació no fa falta que es produeixi a l'inici, sinó que es pot produir en qualsevol moment del procés judicial.

Modifiquem també que en el cas d'inexistència injustificada de qualsevol de les parts, s'ha d'entendre que es desisteix de la mediació, que aquesta part desisteix de la mediació, perquè sinó el que ens passava és que molts de processos de mediació s'allargaven per incompareixença d'una de les parts, sense que aquesta incompareixença fos justificada. I a més a més, que no és confidencial per als professionals de mediació que aquesta informació sigui confidencial, sinó que també la pot transmetre a través d'un informe si així es demana.

Un altre dels aspectes que modifiquem per aquesta experiència, és que part de la sessió informativa inicial de qualsevol procés de mediació, hi pot haver també sessions orientades a les persones que hi puguin estar interessades. Vull dir que no només ha de ser la primera sessió la informativa, sinó que hi pot haver prèviament informacions per orientar el procés de mediació. Aquest aspecte ja l'apliquem a Palma i a Inca i dona bons resultats.

Finalment, també introduïm la possibilitat de mitjans tècnics, sempre que aquests estiguin justificats per realitzar les sessions.

En resum, amb aquesta llei es modifica la llei autonòmica per adaptar-la a la normativa d'Espanya, garanteix un servei bàsic i millora el procés de mediació i creiem que aquests són motius suficients per poder-la aprovar.

Gràcies per la seva atenció.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Doncs passam al torn de fixar posicions. Torn del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias. Si me permiten intervendré desde aquí ya que voy a ser muy breve. Desde el Grupo Parlamentario Popular nos abstendremos en esta propuesta. Nosotros estamos, evidentemente como no puede ser de otra forma, de acuerdo en que se adapte a la normativa estatal, nos hubiese gustado que se regulase en mayor profundidad la mediación, ya que consideramos que es una herramienta muy importante, hubiésemos regulado a lo mejor otros aspectos de forma diferente, pero teniendo en cuenta la altura de legislatura en la que estábamos, con la consellera comentamos la posibilidad de llevarlo por lectura única, al final no ha sido así. Creíamos que tener un debate más profundo iba a impedir que esta ley, con estas adaptaciones que sí que son necesarias, se aprobasen durante esta legislatura y creemos que ya en la próxima habrá tiempo para poder ampliar o modificar los aspectos que consideremos necesarios.

Así que simplemente nos abstendremos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Doncs torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, tal i com ha comentat la consellera Fina Santiago, no s'han presentat esmenes, és una modificació de llei que realment era necessària per adaptar-la a noves normatives. Crec que ha fet una molt bona exposició justificant detalladament el motiu d'aquesta modificació i a més a més també ho recull en l'exposició de motius d'aquesta modificació.

Per tant, res més a afegir. I ja saben que donem suport a aquesta modificació.

Moltes gràcies President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Doncs torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Bon dia, moltes gràcies, Sr. President, companys diputats. Com ja ha dit la consellera, aquesta llei modifica la 14/2010, de mediació familiar de les Illes Balears, i les persones i les seves relacions van canviant, la família també ha canviat, hi ha noves formes de convivència. I per tant, tots aquests conflictes que poden sortir són més complexos i s'han de cercar altres vies de solució, tenint en compte a més a més que coexisteixen aspectes legals i econòmics, amb altres que són més emocionals i efectius. Per tant, intentar trobar una solució, o solucionar les diferències acudint a procediments extrajudicials creiem que és una mostra de maduresa d'aquesta societat i d'una major convivència.

Per tant, la mediació per conciliar conflictes familiars és un avanç, sobretot perquè demostra que les persones es poden entendre sense necessitat de judicis. I si analitzam una mica la història venim de la Llei 14/2005, per la qual es modifica el Codi Civil i la Llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, que ja es pot sol·licitar de comú acord la suspensió del procés per sotmetre's a mediació familiar. En el 2006 la Llei 18, el Parlament de les Illes Balears aprova la Llei de mediació familiar i ja s'estableix el contracte de mediació de caràcter privat, no encara com a servei públic. I amb la universalització dels serveis socials la mediació hi cap. I per tant, el Parlament aprova la Llei 14/2010, que deroga la del 2006, perquè la mediació familiar es desenvolupi dins la xarxa pública de mediació d'una manera gratuïta i entesa de manera àmplia, no només en els casos de ruptura de parelles, sinó altres conflictes familiars. I finalment l'Estat espanyol aprova la Llei 5/2012, de judicialització de determinats afers i que també incorpora directiva europea.

Per tant, atenant que en la mediació intervé un professional neutral, que facilita la resolució del conflicte d'una manera equitativa, cosa que permet el manteniment de les relacions subjacents i conserva el control sobre el final del conflicte, no hi ha tant de dany, emocionalment és molt més sana. Per tant, paraules com imparcialitat, neutralitat, voluntarietat, confidencialitat, respecte, autonomia i lliure capacitat de les persones per decidir el seu futur, són pilars precisament de la mediació familiar, o de la mediació en general.

Què s'ha canviat? Ho ha dit molt bé la Sra. Consellera, la norma autonòmica tenia un caràcter més restrictiu, en el sentit que la titulació de les persones mediadores havia de ser universitària i ara això es modifica, no farà falta, com a l'estatal. També incorpora el dret del menor a ser oït i escoltat, com a la Llei d'infància i adolescència. I estableix així mateix el deure de l'administració de la comunitat autònoma, de garantir el servei públic de mediació familiar gratuït. I també finalment aclareix i distingeix els diferents procediments i processos al voltant de la mediació.

Per tant, ens semblen mesures importants que demostra que l'interès que té aquesta conselleria i aquest Govern per la gent, per les persones i també pel sector públic.

Respecte de les esmenes, que tot i l'interès d'haver-hi consens, PROPOSTA PER LES ILLES va presentar dues esmenes, una es va aprovar en ponència, que era sobre lliurar informació a les parts, -no, perdona, que era una esmena sobre lliurar informació a les parts- i l'altra no perquè limita l'ús de la informació i tal volta una de les parts, si resulta convenient, l'ha de poder tenir i a posta hi ha la votació separada de l'article 11. Per tant, creiem que el consens sí que hi ha estat ben present.

Per tant, consideram que la mediació és un mètode eficient, intel·ligent, emocionalment positiu, que no només s'aplica a la mediació familiar, a educació, també ha resultat ser un bon sistema per millorar la convivència en els centres. Per tant, és mostra de maduresa d'una societat i és una llàstima que no tots els partits vegin la mediació com a mètode de resoldre conflictes també polítics i que s'estimin més la judicialització que no la mediació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vilaret. Doncs torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyores diputats. No ens allargarem massa tampoc en la nostra intervenció, perquè crec que ha quedat prou clar que som davant una modificació legislativa necessària per adaptar la Llei de mediació de les

Illes Balears als canvis soferts per l'ordenament europeu i estatal. Es tracta, per tant, d'una actualització de caràcter tècnic que té per objectiu fonamentalment reforçar el paper de la mediació en l'àmbit judicial, per tal de garantir aquest dret -la mediació- al conjunt de la nostra societat.

La creació i el manteniment d'un servei públic de mediació familiar i gratuït i d'àmbit interinsular és avui no només una obligació, sinó una necessitat i un dret que ha de quedar garantit plenament, i que es pot veure reforçat per la creació d'altres serveis de mediació de caràcter insular o fins i tot local. La reforma regula també aspectes relacionats amb el procediment de mediació i el règim sancionador.

Des d'El Pi sí que varem fer dues esmenes. Eren suggeriments en matèria sobretot de protecció de dades; com s'ha dit, una es va acceptar i l'altra no, i el que nosaltres volíem era que les dades fossin per a l'ús del mediador, no per res, sinó perquè a vegades si la mediació no anàs bé que després no pogués crear conflictes. Però, com dic, eren suggeriments i per tant en qualsevol cas ens varem adherir al consens ample que ha presidit la tramitació d'aquest projecte de llei, i ja no varem fer el manteniment d'aquesta esmena i per tant per la nostra part podem votar en conjunt tota la llei, fins i tot amb l'article 11.

Una vegada més, però, hem de fer referència a la necessitat que un servei d'aquestes característiques, per tal de ser efectiu i tenir una veritable utilitat per als ciutadans, haurà d'estar ben dotat econòmicament, i parlant com parlam de mediació familiar coordinada dins l'àmbit judicial, no ens queda altre remei que apel·lar al principi de cooperació interadministrativa, és a dir, exigir al Govern de les Illes Balears que reclami a l'administració de l'Estat un compromís clar pel que fa al sosteniment de les prestacions que vol garantir aquesta renovada normativa de mediació familiar.

Tendran el nostre vot favorable. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Passam al torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que està tot dit sobre la importància, la pertinència o la necessitat d'aquesta llei; simplement vull posar de relleu que per al meu grup parlamentari era important regular el servei públic de mediació, no només que fos obligatori que n'hi hagués un, sinó que es regulés amb totes les seves característiques, amb tots els seus serveis, amb tots els seus procediments, i per tant creiem que aquesta millora per si sola ja justifica la llei, i per tant hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Consuelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Jo seré breu perquè ja s'ha dit molt d'aquesta llei que modifica la Llei 14/2010, de mediació familiar, encara que em centraré un poc en els aspectes que consider molt importants.

Aquesta llei és bàsicament tècnica, però molt necessària per diferents motius. El primer i més important és que té a veure directament amb la saturació dels jutjats de família, i saben vostès que una justícia que no sigui ràpida no és justícia, i quan aquesta justícia afecta les famílies és molt important que ho sigui, no tan important pel que afecta als adults, sinó perquè afecta especialment els nins i les nines en l'àmbit familiar. Diu la dita que més val un mal acord que un bon plet; doncs aquesta dita, en el cas de les famílies, i especialment quan hi ha menors pel mig, és absolutament certa. La mediació familiar té, doncs, un paper positiu inestimable en la ràpida resolució dels inevitables conflictes en l'àmbit de la família, en la facilitació de les separacions i els divorcis, i en la recerca de les millors solucions i més consensuades possible pel que fa als fills.

És necessari que s'estableixi la màxima col·laboració amb els jutjats, a fi i efecte que els serveis es posin a la seva disposició, i facilitar així els treballs dels equips psicosocials, que poden tardar anys a tenir els seus informes fets, amb el que això representa d'inquietud i incertesa per a totes les parts i d'enquistament dels conflictes. Ara el que cal és que es vehiculin els sistemes que facilitin el coneixement i l'accés de les famílies a aquest servei, perquè, si no, no té sentit.

També hem de dir, com ha dit la consellera, que aquesta llei s'adequa a unes certes lleis estatals, com és la de formació dels mediadors i a la 8/2015.

I per acabar he de dir que depèn de nosaltres que aquesta llei aconsegueixi resultats positius, que esper que així sigui. Votaré a favor i donaré suport a aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Torn del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Silvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Des del Grup Parlamentari Socialista donarem suport a aquesta reforma de llei de mediació de 2010, perquè el que es fa és adaptar a les normatives de rang superior i directives europees per evitar inseguretats jurídiques i diferències interpretatives. Entenem que, a més, s'adapta millor a les noves dinàmiques socials i a les necessitats que

han anat sortint després de vuit anys de recorregut de l'anterior llei.

Si bé és cert que la mediació té un ample recorregut a la nostra comunitat, ja que el Parlament va aprovar la primer llei el 2006, l'aposta perquè aquesta fos universal i pública, sense perjudici d'iniciatives privades i la creació de tota la xarxa de mediadors, ens ha permès donar un vot qualitatiu i una assistència de qualitat.

La filosofia de la mediació no és altra que intentar per la via de la gestió pacífica la resolució de conflictes evitant la judicialització. Evidentment no tots els temes són objecte de mediació, i queden exclosos aquells de violència o maltractament sobre la parella o els fills o sobre qualche membre de la unitat familiar, o qualssevol altres actuacions que puguin ser constitutives d'il·licit penal. En el cas de violència de gènere, la Llei Orgànica contra la violència de gènere impossibilita la mediació en aquests supòsits, cosa que s'estén als fills menors de víctimes de violència de gènere que, segons la Llei del menor de 2015, també són víctimes.

Amb aquesta reforma de llei volem reforçar l'objecte del servei públic especificant de manera concreta que ha de ser gratuït; s'incorpora el precepte que durant el temps en què s'està fent una mediació de les parts no es pot interposar contra l'altre cap acció judicial o extrajudicial en relació amb les qüestions tractades; es desenvolupen normativament característiques dels serveis públics de mediació familiar, que han de ser obligatòriament creats i gestionats per la conselleria, bé via directa o indirectament, però sempre de caràcter gratuït; l'accés..., com s'ha d'accedir, perdó, a aquest servei de mediació; s'amplien les obligacions del mediador perquè es pugui subscriure una assegurança o garantia de responsabilitat civil; també es regulen les excepcions de l'obligatorietat de confidencialitat, una cosa que no estava recollida a l'anterior llei; quan la informació donada comporti una amenaça per a la vida o la integritat d'una persona s'afegeix l'obligació de posar en coneixement de les autoritats judicials competents quan es pugui derivar un il·licit penal; s'aclearix i es detalla tot el procediment de mediació -l'inici del procediment, com s'ha de dur a terme, què implica, com s'ha d'emplenar tota la documentació-, i es preveu, a més, una orientació a possibles interessats per si volen accedir a aquest sistema possibilitant la difusió d'aquest servei, una possibilitat nova que no tenia tampoc la llei anterior.

I respecte de la durada de les mediacions, si abans es fixava un límit de tres mesos per resoldre el conflicte, ara no hi ha aquesta limitació, però en tot cas sí que s'especifica que s'ha de procurar que s'han de concentrar les actuacions i evitar dilacions innecessàries en el temps. S'actualitzen les funcions del servei de mediadors i les titulacions conforme als plans d'estudis actuals, formació professional i formació específica en la matèria. Es fa una regulació menys restrictiva dels centres de mediació amb plenes garanties que es doni a conèixer la identitat dels mediadors, formació, especialitat i experiència i entre les obligacions dels centres s'afegeix una memòria anual de les activitats que es duen a terme. Aquests

serveis seran adscrits a la Conselleria de Serveis Socials i Cooperació i no a la competent en matèria de Família.

En coherència amb les noves obligacions s'actualitzen les infraccions i sancions, sent una nova infracció el cas d'incomplir l'obligatorietat de la memòria anual o exercir sense estar inscrit o estar inhabilitat. També s'actualitzen les infraccions als centres de mediació.

Per acabar, dir que el Grup Socialista defensa el valor de la mediació com a mètode eficaç de resolució de determinats conflictes i que té molts avantatges front dels litigis judicials. Mentre que en els jutjats no s'afavoreix l'entesa entre les persones, ja que qui dicta una sentència és una persona externa, aliena al problema i al context que el desenvolupa, la mediació tracta de protegir les relacions perquè no pateixin un deteriorament més gran, obri vies de diàleg on es pren consciència de les diferents posicions i considera les necessitats de totes les persones; els acords aconseguits són més estables a causa que les decisions preses són pròpies.

Per totes aquestes raons, donarem suport a la reforma de llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Una vegada esgotat el debat, passam a la votació.

Votació conjunta de la denominació del projecte de llei; articles primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè, setè, vuitè, novè, desè, onzè, dotzè, tretzè, catorzè, quinzè, setzè, dissetè, divuitè i dinovè; disposició transitòria única; disposicions finals primera i segona, i exposició de motius. Per tant, votam.

38 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Doncs, es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la llei per la qual es modifica la Llei 14/2010, de 9 de desembre, de mediació familiar de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

V. Debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2019, de 22 de febrer, de mesures urgents sobre l'exploració i el control de l'activitat de lloguer de vehicles amb conductor i altres mesures en matèria de transports terrestres, RGE núm. 1816/19.

Passam al següent punt. Cinquè punt únic de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la validació o derogació del Decret Llei 1/2019, de 22 de febrer, de mesures urgents sobre l'exploració i el control de l'activitat de lloguer de

vehicles amb conductor i altres mesures en matèria de transports terrestres, RGE núm. 1816/19.

Per acord de la Junta de Portaveus, de dia 6 de març del 2019, el debat consistirà en una intervenció de deu minuts d'un membre del Govern i una primera intervenció de deu minuts de cada grup parlamentari, i una darrera intervenció de cinc minuts de cada grup parlamentari.

Per tant, intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Per tant, té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Representants del sector que avui vénen aquí per participar també d'aquest debat. Començaré amb una reflexió, que qualche vegada ja l'hem feta i és aquesta idea que el món canvia i canvia massa ràpid. La globalització, les noves tecnologies, les pautes de consum, l'evolució tecnològica de la indústria automobilística provoquen forts canvis en el sector del transport, ho fan arreu del món, a Europa, a Espanya i per suposat també, vulguem o no, a nivell de Balears. Canvis profunds, canvis ràpids que també suposen conflictes que hem pogut veure a moltes bandes, als principals països del nord d'Europa, també d'Estats Units, ho hem vist també a nivell d'Espanya i, en certa manera, amb prou preocupació a les Illes Balears.

Davant de tot açò s'han agafat camins diferents, opcions diferents, que des de Balears hem entès sempre que aquestes havien de passar per la necessitat d'entendre i de poder dissenyar i crear un model que fos propi a les nostres illes, que respongués a una realitat ja existent fruit d'una història del llarg de prou anys i que amb aquest objectiu, per tant, decidíem des del Govern de les Illes posar-nos a fer feina, a fer feina amb aquest objectiu d'un model propi de transport que suposàs i que partís o que perseguís alguns objectius. El primer d'ells, el fet de reconèixer l'equilibri entre dos sectors, els dels VTC i els del taxi com a element fonamental; el segon, el de la importància de l'acord, el fet de fer camí on tothom entengués que havia de cedir, però a la vegada també poder-hi guanyar, i aquest era un element clau per a nosaltres; el tercer, la idea de la qualitat i de l'especialització, al final, i d'açò n'hem de ser conscients, serà el client qui acabarà determinant el futur del model, no només aquests acords legislatius sinó que sobretot i fonamentalment hi ha de guanyar el client, per açò és necessària una aposta cap endavant a favor de la qualitat, a favor de l'especialització que ens permeti aprofundir i donar una resposta satisfactòria, tercer element; i el quart, crec que també bàsic i fonamental, el fet de diferenciar cada un d'aquests dos serveis, tenen segments de mercat diferent, cadascun ha de tenir, per tant, exigències i també obligacions diferents i en equilibri han de poder conviure els dos models perquè en certa manera es necessiten i es complementen per tal de donar aquest millor servei.

Si som capaços a partir d'aquests plantejaments de trobar una realitat, de trobar un acord, llavors estarem cercant un camí adequat per als interessos de les Illes Balears. I equilibri és, i em permetran que els doni algunes dades, equilibri és una realitat existent a dia d'avui 2.484 autoritzacions de taxi per 211 autoritzacions de VTC, una relació a Balears d'1 a 12, açò suposa, per tant, per sota, per sota de l'1,30. Ja hi ha aquí devora una realitat diferent que està acordada, que està pactada i que en certa manera l'hauríem de voler defensar.

A partir d'aquí, és cert, amb una demanda molt alta de noves llicències de VTC, de noves sol·licituds que, com a Govern de les Illes Balears, hem anat denegant per tal de donar compliment a aquest equilibri, s'han denegat ja a dia d'avui, des del 2012, 640 sol·licituds d'autoritzacions de VTC i hem de dir, a més a més, que es va decidir retirar-ne 700 que s'havien sol·licitat i que desistien des de l'acord. Açò permetia garantir aquesta idea d'acord, dibuixar aquest futur on aquest equilibri es mantingués i també hem de dir, perquè som honests, que damunt la taula encara tenim peticions per un total de 546 autoritzacions de VTC que haurem de tramitar i que donarem compliment evidentment amb la idea sempre de mantenir aquest equilibri.

Què succeeix aquí davant de tot açò, davant d'aquesta plantejaments i d'aquests principis? Primer de tot, la necessitat de poder abordar aquesta problemàtica, com ja ho vam fer el maig de 2017, en aquell moment amb un conflicte important a l'aeroport, important, i que per açò mateix aquest mateix parlament validava el Decret llei de mesures urgents en matèria de transport terrestre, vinculat als VTC, on es prohibia la captació de clients a l'aeroport i fora de les oficines o locals de les empreses i l'exigència de la identificació dels VTC per a totes aquelles que venien de fora de les Illes, que venien de la península i que aquí poden fer un període concret i que si no estaven clarament identificades era molt bo de fer afavorir en aquell moment les infraccions. Açò anava tot acompanyat d'un reforçament de la normativa de control i de sanció amb l'objectiu, precisament, de dedicar-hi més esforços per tal que no fos només normativa sinó que aquesta es pogués complir.

Aquella era una passa cap endavant, crec que important, suficient? No, no perquè les coses van massa de veres, i a partir d'aquí conflictes a nivell d'Estat espanyol, a Madrid i a Barcelona especialment, que acabaven amb un acord, amb el real decret llei el setembre del 2018 que regulava l'activitat dels VTC on s'atorgava a les comunitats autònomes i als ajuntament la capacitat de poder aprofundir encara més en la regulació de les llicències dels VTC, una passa important que des de Balears demanàvem i que des de Balears vam aplaudir perquè ens permetia precisament poder avançar en aquest model propi que volem per a les nostres illes.

Aquí hi va haver disparitat, és cert, hi va haver comunitats autònomes que van dir que no hi estaven d'acord, que ells no volien regular res i en canvi a nosaltres ens semblava que era fonamental.

És a partir d'aquesta capacitat nova que se'ns atorga que decidim precisament... asseure'ns a una mateixa taula el sector del taxi i el sector dels VTC per veure si era possible arribar a un acord que mantingués aquest equilibri, que ens permetés fer passes.

Per això duim avui aquí, duc avui aquí el Decret Llei de mesures urgents sobre l'explotació i el control de l'activitat de lloguer de vehicles amb conductor i altres mesures en matèria de transport terrestre. Què diu bàsicament aquest decret llei? La primera: els serveis de VTC estaran sempre condicionats a una contractació prèvia mínima de trenta minuts i en tot cas -en tot cas- ajuntaments o consells insulars que ho considerin oportú podran reduir fins a quinze minuts el temps previ de contractació.

La segona és que els conductors de VTC no podran circular per les vies públiques a la recerca de clients ni tampoc no podran propiciar la captació de viatges que no hagin contractat prèviament. No ho poden fer, idò, ni circulant ni aparcats.

La tercera és que la comercialització i mediació dels serveis de VTC s'ha de fer per part d'empreses acreditades com a empreses de transport. No ho podran fer, per tant, idò, empreses d'intermediació amb l'obligació que açò suposa de compliment de normativa de transports.

I finalment així les més destacades, els VTC autoritzats en l'actualitat tindran la seva autorització fins al 2023, podran operar com a servei urbà i interurbà i serà en tot cas a partir del 2023 on els ajuntaments podran establir una normativa pròpia i si no ho fan regirà el que queda establert pel decret llei.

Açò és normativa estatal que en tot cas queda transposada a l'autònoma, un model propi, idò per tant, amb una passa que no trobaran a cap altra banda, únicament a Catalunya -únicament a Catalunya-, a cap altra banda la trobaran, i que és fruit no tant d'una voluntat pròpia d'aquest govern com d'una idea d'acord entre dos sectors econòmics a les nostres illes d'empreses pròpies de les nostres illes, d'autònoms propis de les nostres illes que decideixen posar-se d'acord per tal de millorar i afrontar els canvis que vénen.

Segurament sentiran alguna reflexió que defensa una liberalització total del sector, que diu que açò ha d'anar sobre que cadascú faci el que trobi i el que vulgui, i que no és altra que defensar aquells grans lobbys europeus que persegueixen desplegar realitats menjant-se i destruint en certa manera llocs de feina i espais que són i que generen riquesa a les nostres illes.

Nosaltres en aquest posicionament no hi estarem d'acord, ho hem dit des del primer dia i per açò mateix cercam aquest model propi per a les nostres illes.

I ho fem, i acab ja amb aquesta idea, i acab amb aquesta idea de l'agraïment perquè crec que han demostrat maduresa del sector del taxi, del sector del VTC que també es juga molt,

moltíssim, els de les empreses nostres d'aquí. Crec que val la pena considerar de manera positiva el que suposa el fet de dos sectors que competeixen entre ells en certa manera, però que sobretot saben om ho han de fer per conviure a l'hora d'afrontar realitats fortes i dures que ens vénen de fora.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn d'intervenció dels grups parlamentaris, passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull saludar els representants dels taxistes, vells coneguts que ens acompanyen i agrair la seva presència en un tema important, un tema important on hem de dir que el Partit Popular sempre ha estat al costat dels taxistes i dels transportistes, en general. Sempre els hem fet costat cercant l'acord i el consens i això ha estat així perquè presten un servei públic i, a més, ho fan des del sotmetiment a la normativa que limita i condiona la seva activitat.

El sector del transport en general és un sector molt intervingut i a més pateix moltes inspeccions i a Balears en concret ho fan des d'una estacionalitat turística que fa que hagi d'adaptar la seva activitat prestant aquest servei públic tot l'any, però amb una demanda molt canviant els distints mesos d'estiu i d'hivern.

I per això a l'any 2004 el conseller Company, que vostès diuen que no fa res, idò va fer alguna cosa, no?, -el conseller Company que avui està malalt i li desitjam que es recuperi-, idò va posar i va poder fixar via Decret 43/2004, 2014 un decret pioner per fixar la proporcionalitat entre les llicències de taxi i els coneguts VTC, 12,6 per 1 a Mallorca, 6..., vostè ho ha dit conseller, 6 a Eivissa i 17 a Menorca.

La necessitat d'aquest equilibri era urgent davant la proliferació de sol·licituds de llicències que arran de la Llei Omnibus de l'any 2009, quan governava el PSOE a l'àmbit nacional, que va suposar llevar la proporcionalitat 1 a 30, liberalitzar el sector, idò aquesta petició de llicències va produir un desequilibri entre els dos sectors, uns sectors que presten serveis anàlegs, però que només un, els taxis, es considera servei públic i per això tenen una hiperregulació que no tenen els VTC, ni en preu ni en horari ni en condicions, hi ha desigualtat de condicions.

I va ser pioner el Sr. Company en aprovar aquest decret, però sobretot va ser pioner perquè ho va fer des del consens de les dues parts, els taxistes i els VTC que operen a Balears. Tal vegada per això avui el Govern balear ha optat per seguir el camí que el Sr. Company els va marcar, que crec que era el correcte perquè, Sr. Conseller, els he de recordar que fa dos

anys vostè, el seu govern va provocar el major enfrontament i conflicte amb els taxistes amb una vaga que va col·lapsar Palma on fins i tot va ser capaç d'unir totes les associacions dels taxis, autònoms, CAEB, PIMEM, part forana, que normalment estan molt enfrontats i va aconseguir unir-los per a aquesta vaga. I al final vostès varen fer marxa enrere i varen començar a donar suport a aquest sector i per això ens alegrem que avui el decret llei s'hagi aprovat amb el consens d'aquests dos sectors dels VTC i dels taxistes.

Els VTC que hi ha pendants o llicències als jutjats, idò són contenciosos que per ventura aquests que hi són..., idò no estaran d'acord amb aquest contingut, però no han operat mai a Balears i a curt termini no operaran davant la durada dels processos judicials i ja veurem què passa.

Per això, avui que tenim una situació concreta i un acord entre les dues parts, això fa que el Partit Popular voti clarament favorablement aquesta convalidació.

Si en un futur hi ha més llicències o no, si canvia la dinàmica dels sectors, perquè la realitat és molt canviant idò són futuribles que ara avui per avui no ens preocupen a les Illes Balears.

Precisament fruit d'aquest consens de l'any 2014, idò va començar aquest camí que ha evitat uns conflictes i que ha permès continuar o tenir una certa convivència malgrat que el maig de 2017 hi va haver certes qüestions que es varen resoldre, però no amb la conflictivitat que hi ha en altres ciutats i que hem pogut viure.

Ja dic que el futurible és molt difícil de saber perquè malgrat que les noves autoritzacions arribin a operar, idò això no significa que no ho puguin fer dins el marc d'aquest decret llei perquè començaran de bell nou i perquè Balears és una comunitat turística, amb turisme de qualitat i els VTC tenen un camí i una clientela diferent... que altres comunitats autònomes, precisament a Balears per aquesta situació que pot ser que conviuen perfectament dins aquesta normativa.

El Grup Popular aposta, com sempre, per la llibertat d'empresa, per la modernització, per l'augment de l'oferta als usuaris consumidors i en això nosaltres compartim la ideologia del nostre partit en l'àmbit nacional, un partit que precisament ha fet modificacions legislatives i va fer un decret llei precisament al mes d'abril del 2018 on afrontava aquesta convivència i proporcionalitat i aturant la liberalització, això ho vàrem fer nosaltres l'abril del 2018. En canvi, amb el Govern del PSOE es va fer la liberalització l'any 2019 i s'ha fet un decret llei que nosaltres no compartim la seva filosofia del mes de setembre, perquè el decret llei del Sr. Ávalos és un decret llei dels mals governants Sr. Conseller, perquè... *es decir, no sé cómo solucionar el problema, pues les paso el marrón a las comunidades autónomas.*

Jo no qüestionaré que una comunitat autònoma tenguï competències o no, volem tenir més competències les comunitats autònomes i està bé, però no quan hi ha un moment de conflictivitat, no quan aquesta responsabilitat no era de les

comunitats autònomes i se'ls posa damunt la taula i provoca unes diferències territorials que, quan hi ha conflictes, no és el millor moment de fer aquest traspàs de competències, perquè això ha generat molta més tensió, ha provocat més tensió enmig d'un conflicte que aquest marró el doni a cada comunitat autònoma perquè faci el que vulgui.

No aprofundiré més perquè a nosaltres no ens ha afectat directament, però a tots ens ha impactat la situació de Madrid i Balears, i Barcelona -perdó- i la crispació que hi ha hagut entre els dos sectors, perquè tot impacte i perquè no agrada. Aquí, gràcies a Déu, de la quinzena d'empreses més o manco que operen els VTC hem aconseguit cercar un acord amb els taxistes que per a nosaltres és el motiu principal per donar aquest vot favorable, sense que això no signifiqui si serà o no el millor contingut d'aquest decret llei, que jo crec que està molt bé, però veurem la seva aplicabilitat, i si per ventura s'ha de fer qualche retoc, se cercarà sempre fer-ho des d'aquesta convivència i aquest consens que hem aconseguit mantenir a Balears des de l'any 2014.

I per això és un tema important, on hem d'estar vigilants, hem d'estar pendants del que passa perquè el servei públic del taxi és un servei molt sensible a qualsevol mesura que afecta la seva activitat, perquè té una regulació, té unes condicions i mereixen una protecció dins la lògica coherència, una protecció que nosaltres consideram que ha d'existir.

I dins aquest camí el Partit Popular contribuirà amb el seu vot favorable a la convivència entre els dos sectors. Una convivència que passa també per ajudar el sector del taxi perquè sigui fort i competitiu davant els canvis de la nostra societat, que jo crec que són molt conscients i es noten les millores que van introduint. S'han de poder millorar les seves condicions de feina i les seves limitacions, per tal que puguin adaptar-se als canvis que la societat els reclama.

I el decret llei del Sr. Ávalos va fer el contrari, va perjudicar i va posar pals a les rodes d'aquestes millores, generant aquesta conflictivitat.

Però bé, ja dic que a nosaltres no ens ha afectat, que, gràcies a aquesta feina començada l'any 2014 pel Sr. Company, del consens, i que ha continuat aquest Govern, doncs nosaltres una vegada més demostrarem amb el nostre vot la posició a favor del sector del taxi i de la convivència pacífica i acord entre els dos sectors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Correspon ara al Grup Parlamentari Podem Illes Balears, te la paraula el diputat Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia a tothom. Benvingudes les persones que vénen del sector del taxi, l'associació de taxistes també, que ens han donat una lliçó amb la seva lluita a nivell estatal, a altres indrets també i aquí que han estat suficientment madurs i col·laboratius per donar suport a un acord que era necessari.

Jo volia fer una reflexió sobre tot el que passa amb les noves tecnologies, perquè crec que un dels grans trets característics d'aquest nou capitalisme és la darrera disfressa ideològica, anomenada economia col·laborativa. Aquest terme, que alguns suposen que va néixer el 2010 mitjançant un llibre de màrqueting, des del nostre grup parlamentari pensam que l'únic vertader que té aquest nom d'economia col·laborativa és precisament que ens fa col·laboradors a tots i tot el temps d'un sistema econòmic que pretén ocupar absolutament tots els espais. Aquest sistema econòmic que parla de "gefes" amb ge, enlloc de "jefes" amb jota, perquè "gefes" amb ge vol dir gestors de felicitat, i que dóna entitat a una persona en base a si fa o no fa. És a dir, si tot el seu temps està produint o no.

Deia Guy Debord, el 1967, a *La societat de l'espectacle* que "haviem passat de ser a tenir i de tenir a parèixer". Ara és un moment en què qualsevol temps és temps en què es treballa, malgrat no sigui remuneradament i que es produeix. I per tant, hauríem passat de parèixer al temps de fer, fer sense aturar. Cosa que connecta molt bé amb el relat i el fals discurs de la "meritocràcia", perquè diuen que qui fa té recompensa, qui produeix en tot el seu temps de vida té premi i tot forma part d'una xarxa social amb un capitalisme de rostres humans, potser un *doer*, o potser un *don't-er*. Al començament del segle XX tenir temps era un factor de classe social alta, poder disposar del teu temps era un valor en si mateix, ara es valora no tenir temps, es ven la idea d'una espècie d'esclavitud voluntària, en la qual qui no és feliç és perquè no vol, el *sálvese quien pueda*, que esdevé un *sálvese quien quiera*, com si fos una elecció pròpia i tot forma part d'aquest capitalisme tecnològic.

He dut aquí una foto que crec que és prou indicativa del que passa, el que diu aquesta foto és com a dinar pels un cafè, és a dir, no dines sinó que pels un cafè, segueixes i mai no atures, la privació de dormir o no dormir és la teva droga, potser un *doer*, un emprenedor, i a Fyber creuen en els emprenedors, diuen "*in doers we trust*". I és que aquestes imatges que proposen que tot el temps de la nostra vida el dediquem al negoci, mostra la veritat, la vertadera realitat d'aquesta economia col·laborativa, que ha d'estar produint tot el temps.

El que demostra tot això és que aquesta visió d'economia col·laborativa, en la qual pots conduir un Uber o un Cabify en el teu temps lliure per treure alguns doblers, passa a convertir-se en disponibilitat absoluta i un treball esclau que no et permet tenir temps per a tu, igual que Airbnb produeix la paradoxa d'haver de llogar una habitació del teu pis per poder

pagar el teu pis, que ha incrementat el seu preu perquè la gent ha de llogar habitacions per poder pagar-se el pis.

És la mercantilització absoluta de tot, i són iniciatives que en un principi sonaven bé i que naixien d'iniciatives ciutadanes de vertadera col·laboració, però que al final es converteixen en empreses que arriben a denunciar, com va passar al l'estat de Seattle als Estats Units, Uber va denunciar aquest estat per permetre la sindicació dels seus conductors, que no tenen protecció laboral i que cotitzen als Països Baixos.

El que hauríem de fer, pensam nosaltres, els que fem política avui dia, és intentar passar d'aquesta societat del no tinc temps cap una societat del temps garantit. Pensam que no podem veure com s'estén aquesta cultura en la qual s'instaura la mercantilització d'absolutament tot, que fa que tot el temps disponible per treballar sigui temps per produir, per valorar i sobretot produir per a altres empreses que no cotitzen als nostres països. Pensam que aquestes empreses amb inversions multimilionàries de capital risc, no han de liderar aquesta revolució cultural utilitzant termes tan fal·laços com cooperació, col·laboració, etc., perquè aquesta cultura de l'"emprenedor" desapodera la classe treballadora, tributa a paradisos fiscals i pressiona per liberalitzar tots els sectors de la nostra societat. Perquè ara són els VTC, però si fos per a aquests gurus neoliberals, privatitzarien fins l'aire que respiram.

Per això estam satisfets amb el decret llei i en haver evitat cap conflicte social a les nostres illes, perquè crec que es demostra la diferència entre un govern dels acords pel canvi i alguns altres governs autonòmics. A Madrid i Catalunya han tingut molts de problemes i pensam que ha estat per la seva corda també ideològica.

Nosaltres particularment sempre hem estat donant suport a la lluita del futur del taxi, perquè és la lluita pels serveis públics i els drets laborals de tots i totes, enfront d'aquesta falsa economia col·laborativa que en realitat és economia de plataformes especuladores. Aquestes empreses, com deia, radiquen a paradisos fiscals, evadeixen impostos i precaritzen les nostres vides. Per la seva matriu tecnològica van haver d'anomenar-ho economia col·laborativa, però va ser un exercici de cinisme i un eufemisme sense límit, perquè en realitat és precarietat i misèria.

I deia la Sra. Portaveu del Partit Popular que ells sempre han estat al costat del taxi, i això ho diuen aquí perquè no tenim el problema de Cabify o Uber ara mateix, però a la comunitat de Madrid no fan el mateix i el que volen és que hi hagi una proporció molt diferent de la que hi ha aquí, a la nostra comunitat autònoma, de llicències de VTC i llicències de taxi. Per tant jo no em crec que el Partit Popular sempre hagi donat suport al sector del taxi.

Sí que consideram que les comunitats autònomes com les Illes Balears hem estat valentes i hem regulat sobre la base de la sentència del Tribunal Suprem, que dicta que només pot existir una llicència de cotxe de lloguer amb conductor per trenta de taxi. Estableix l'obligació de la precontractació;

deixa als ens locals i a les comunitats autònomes, però als ens locals que vulguin i als consells, que puguin disminuir aquest temps a 15 minuts, i evidentment no se'ls deixa romandre esperant clients ni circular. Per tant nosaltres estam totalment a favor d'aquestes mesures.

Sí que ens agradaria sentir les explicacions de Ciutadans per no donar suport a aquest decret; crec que s'equivoquen al defensar que no regular és una solució, i crec que han cedit als lobbys europeus que tan pressionen al Parlament Europeu i les forces polítiques del Congrés dels Diputats. Perquè, clar, aquestes empreses com Uber o Cabify diuen que donen un millor servei per un menor preu, però crec que tenim la demostració que això no és així, perquè si es basen en la demanda i la demanda és molt alta, això és el preu que s'havia de pagar de Valdebebas a un festival que va tenir lloc aquest estiu a Madrid, per anar al centre de Madrid, és a dir, 55 euros o 81 euros. El que volen aquestes empreses és donar la sensació que es baixaran preus i es donarà un servei millor, però a l'hora de la veritat quan tinguin el monopoli el que faran és basar-se en l'oferta i la demanda, i això suposarà inevitablement un augment dels preus. Nosaltres pensam que el servei públic que dona el taxi és totalment essencial, i pensam que per això és necessari aquest decret. Perquè la Sra. Arrimadas deia, en un programa de Jordi Évole, que es comença per regular els preus de l'habitatge i s'acaba regulant el preu de la llet, i jo el que afegiria és que es comença per no regular absolutament res i el que s'acaba produint precisament és un augment dels preus, com hem mostrat que va passar a Madrid a causa d'un festival.

Per tant nosaltres acabarem dient que no volem precarietat ni abús de les grans companyies, i que sí volem el sector del taxi com un servei públic, digne, que ha lluitat i que ha aconseguit els seus fruits fent-ho.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el diputat Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja s'han explicat un poc les circumstàncies de l'aprovació d'aquest decret llei, també derivades de l'aprovació del Reial Decret Llei 3/2018. Crec que és important incidir en quin és l'origen d'aquest conflicte, conflicte que per diverses circumstàncies -ja s'ha dit- no ha tengut les proporcions a les Illes Balears que ha tengut a altres bandes, perquè a les Illes Balears no hi ha hagut aquest volum de llicències adquirit per part de certes companyies.

L'origen són precisament aquestes anomenades plataformes a què feia referència el Sr. Saura, plataformes d'economia col·laborativa, plataformes que han aprofitat

aquesta etiqueta per intentar oferir serveis al marge de la seva regulació o al marge de qualsevol regulació. Ben igual que en el seu moment Airbnb o plataformes relacionades intentaren oferir serveis d'allotjament al marge de la normativa turística, Uber i altres plataformes pretenien donar serveis de transport al marge de qualsevol regulació.

Crec que són quatre els aspectes o motius de conflicte, de tensió amb aquestes plataformes i la normativa existent; alguns ja han estat resolts, un el resollem avui, i n'hi ha un altre que és encara viu i vigent. El primer aspecte era si són serveis de la societat de la informació, amb la directiva europea transposada a l'Estat espanyol com la Llei de societats de serveis de la informació, o si són operadors de transports; afortunadament, i a instàncies d'un recurs d'Élite Taxi, la justícia europea en sentència de desembre de 2017 va resoldre aquest aspecte i va establir que aquestes plataformes, si donen un servei de transport, han de seguir la regulació de seguir la regulació de transport; no són, per tant, serveis de la societat de la informació sinó que són operadors de transport, i per tant, traslladant-ho a la regulació dels estats membres, en el nostre cas vol dir la necessitat d'operar amb una llicència de vehicle amb conductor o amb una llicència de VTC.

El segon aspecte que ha estat objecte del conflicte és, una vegada establert que per operar és necessària una llicència VTC, és si es poden establir limitacions al nombre d'aquestes llicències VTC que poden operar, o si hi ha d'haver una liberalització absolutament d'aquestes. Aquest aspecte també ha estat resolt per la justícia, que va avalar les restriccions que s'establiren en el seu moment i, a la vegada, refermades també pel Govern via reial decret llei. El Tribunal Suprem, en sentència publicada el juny de 2018, va considerar proporcionat..., no va establir el límit, com deia el Sr. Saura, no va establir el límit d'una llicència cada trenta, sinó que va considerar proporcionat que s'establís una llicència de VTC per cada trenta de taxis, atès que s'ha de cercar una proporcionalitat entre els dos mitjans de transport.

El tercer aspecte, el que resollem avui, és la diferència, diguem, entre el tipus de servei que ofereix el VTC respecte del tipus de servei d'altres transports com el del taxi. Hem de recordar -ja s'ha dit- que el servei de taxi és un servei públic que garanteix un servei a tota la ciutadania amb uns preus taxats i amb tota una sèrie de condicionants sobre com prestar els serveis, sobre el vehicle, etc. Des de MÉS per Mallorca defensam els serveis públics perquè són una garantia d'accés per a totes les persones i no es regeixen per les normes del mercat, com en el cas d'aquestes plataformes. Aquest tercer aspecte que resollem avui és precisament aclarir les diferències a l'hora d'operar entre el servei de taxi i el servei de VTC perquè convivin els dos models en harmonia, i la principal diferència és la contractació prèvia necessària per operar els VTC.

Cal dir, però, que és cert que amb l'aparició de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, i dels serveis mòbils, l'establiment només del requisit de contractació prèvia per si sol no és suficient per diferenciar els dos serveis; ho era en el seu moment o ho hagués pogut ser en el seu

moment, però avui el requisit de contractació prèvia és un clic, un clic que és més senzill que aixecar el braç per aturar un taxi; per tant és evident que establir només la contractació prèvia no és suficient per diferenciar els serveis en el context actual, i és aquí on apareix la solució d'establir un temps mínim per a la contractació prèvia. El decret llei que validam avui estableix 30 minuts; ens sembla un temps raonable. Es preveu també que els consells insulars i els ajuntaments el poden reduir fins als 15 minuts; pensam que tal volta s'hagués pogut preveure també el contrari, que s'hagués pogut augmentar. En qualsevol cas, com dic, 30 minuts ens sembla un temps raonable que permet fer efectiva aquesta diferència en el tipus de servei.

Estan, per tant, aquests tres primers aspectes resolts: no són serveis de la societat d'informació sinó que són operadors de transport, es poden establir límits en el nombre de VTC, i s'estableixen diferències efectives en el sistema d'operació que permeten diferenciar-lo del servei de taxi.

Queda un quart aspecte el qual pensam que no està resolt, l'aspecte de com aquestes plataformes manobren per operar al marge de la regulació; aquesta és la relació laboral o no entre la plataforma i les persones que presten el servei final, els conductors. És un aspecte que encara no està ben resolt i sobre el qual també hi hagut pronunciaments judicials a l'Estat espanyol i arreu del món. És cert que aquí no és un problema amb el sector dels VTC perquè no han entrat aquestes grans plataformes, però sí altres plataformes, per exemple, que es dediquen a les empreses de repartidors, per exemple.

Sentències de Nova York o del Regne Unit han establert el dret d'aquests treballadors al salari mínim o a vacances encara que, almanco en el cas del Regne Unit, aquest tipus de relació que s'ha establert tampoc no és directament assimilable a un contracte de feina tal com està establert en el nostre ordenament. A Espanya hi ha hagut diverses sentències no pel servei de transport, però sí casos similars com el dels repartidors, de les plataformes de Deliveroo o Glovo; sentències de vegades contradictòries que han valorat, per exemple, que la plataforma, l'aplicació és un mitjà imprescindible per prestar el servei, la nul·la intervenció del repartidor a l'hora de fixar el preu de servei, la capacitat o no del repartidor de fixar el seu horari, la capacitat o no del repartidor de rebutjar un determinat servei. Aquest és un aspecte, com deia, que no està suficientment resolt.

Som conscient que tampoc no tenim competències per fer-ho, però sí que cal una regulació estatal o seria desitjable també una regulació europea. Però en qualsevol cas, sí que entenc que el que sí podem fer és, dins el Pla de lluita contra les precarietat laboral que impulsa aquest govern, tenir en compte aquests criteris que ha anat fixant la justícia per lluitar contra aquesta nova forma de precarietat laboral que suposen aquestes plataformes. En qualsevol cas, això ja és un altre tema.

Tornant al que ens ocupa avui, que és la validació del decret llei per establir les diferències entre la prestació del servei de VTC i el servei de taxi, com ja he avançat, ens

semblen mesures necessàries i raonables i, per tant, hi donarem suport.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Diputat Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyors representants del sector del taxi, benvinguts. Sr. Conseller, hem millorat les relacions amb els taxistes al llarg del que ha passat la legislatura, per la qual cosa li don les gràcies, perquè no hi teníem tan bona relació, eh!, a mi m'agrada que la gent tenguí memòria. Aquí a l'any 2017 vàrem tenir un *pollo* important amb allò dels autobusos turístics i El Pi va donar branca a més no poder, quasi tot sols, perquè ni el PP tampoc piulava, eh?, tot sols. A partir d'aquell temps li he de donar l'enhorabona, ha anat millorant la relació, i això és la política, ser capaços d'entendre quina és la realitat, què passa en el nostre territori; per la qual cosa li he de donar l'enhorabona.

Li he de dir d'antuvi que hi votam a favor, perquè no pot ser altra qüestió. Crec, i intentaré no dir el mateix que s'ha dit, estic totalment d'acord amb aquest..., quan vostè ha fet la introducció amb aquest article 2 amb el punt 2 amb la lletra b), c) i d) que clarifiquen beníssim quin és el joc que ha de tenir aquest binomi que s'ha d'entendre, eh!, molt bé.

Dit això, crec que ho ha dit el Sr. Reus, és a dir, crec que una de les claus d'aquesta història, jo no diré exactament el mateix, una clau d'aquesta història és la sentència del Suprem, la 2785/2018, homologant el ROTT, el Reglament de transports de l'Estat, davant la demanda que havia posat la Comissió Nacional de Mercats i Competència, que el Suprem diu que els taxis són transport públic d'interès general, aquí hauríem d'acabar la discussió, i com que són d'interès general i són transport públic, que no són només transport públic pel que de vegades diuen les lleis, que és perquè els donen autorització l'administració, no... És vera que si un va tècnicament a mirar la llei és perquè els dona una autorització, no, no, no, perquè han fet la feina de transport públic per a la societat al llarg d'aquests darrers setanta anys, i perquè quan l'administració no volia cobrir, ni cobreix, el transport públic de vespre, a partir de segons quines hores els senyors se'n van a ca seva, els autònoms aquests que quan fan vaga els diuen no podeu fer vaga perquè en tot cas és *un paro patronal* i tots són autònoms, els més desgraciats del món som els autònoms, eh!, ells queden el vespre, ells i elles, fent el transport públic que no fa ja el servei de bus de la nostra terra.

Per la qual cosa crec que amb aquest *respaldarazo* del Suprem no toca haver-hi cap dubte i els nouvinguts, VTC i tot això, i aquí crec que és on hi ha..., és clar, i en vendran més de

nouvinguts, ara vendran fins i tot camions, i ja es posen en pràctica a Estats Units, camions sense conductor que tendran capacitat per distribuir 50.000 cerveses en un dia. I això, diuen, ja ens ho anuncien, que desapareixeran més de 4 milions de llocs de feina en aquests pròxims quinze anys.

Per tant, les societats, crec, han de prendre una decisió, que segons quines decisions prenguem deixen morts professionals pel camí, morts, morts, desapareixen, però segueixen vivint i han de poder menjar i han de poder viure, amb la qual cosa l'administració és evident que ha d'aplicar les noves tecnologies, però ha de saber quin és el cost perquè aquesta transició es pugui fer amb tranquil·litat i amb pau. Si no posam doblers, això costa doblers, no ho podem deixar, i parl d'intervenció, eh!, i parl d'intervenció, és a dir, això costa doblers, si no el que farem, ara parlem d'aquest sector, però és que hi haurà infinitat d'altres sectors que es veuran exactament afectats i són milions i milions d'espais, de llocs de feina.

Per tant, jo crec que tenim amb aquest decret una forma de conviure, com molt bé vostè ha dit, i crec que tenim un principi d'equilibri entre el que nosaltres volem mantenir, perquè no tenim perquè ser tots iguals els indrets de l'espai europeu, hi pot haver diferències, hi pot haver diferències, i no podem fer com amb altres sectors que han desaparegut i haver donat la culpa a la insularitat, no, no, la culpa és nostra perquè no hem tengut la influència necessària per legislar per a la nostra comunitat, o la culpa és nostra perquè no hem tengut la capacitat d'influir a l'Estat perquè pagui la insularitat i hem hagut d'accedir que la bijuteria desaparegui, que tot el que tenia a veure amb la pell i les sabates quedi com a residual, i això depèn de nosaltres. Si nosaltres volem intervenir per demostrar-li a Europa en segons quines qüestions que segons quines coses no són *dumping* sinó que és una forma de viure que vol aquesta terra, perquè si no tot serà digital, tot serà informatitzat, les coses arribaran a perdre fins i tot el cor, no tendran cor.

I jo no crec que l'avanç sigui perquè perdem el sentiment, perdem el cor de les coses. I una indústria tradicional com ha estat el taxi, que ha estat servei públic, eh!, no es podia deixar caure, i li agraeix, conseller, aquesta qüestió.

No hi ha res més a dir, no hi ha res més a dir, si no que hem de saber que ve un món que si realment volem ajudar la nostra gent, hagi nascut aquí o no, a l'administració li costarà doblers, i segurament vénen 30 anys o 35 que aquesta reconversió de la feina l'administració l'ha de posar en els seus pressuposts de la seva comunitat autònoma i l'Estat als de l'Estat.

Moltes gràcies i esper que us funcioni. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Saludar al públic que avui ha assistit a aquest debat.

Bàsicament prenc la paraula per expressar el nostre suport a aquesta validació d'aquest decret llei. Des de MÉS per Menorca consideram i posam en valor la feina feta fins ara per arribar a un bon acord, entenem que la regulació que avui es validarà és el resultat d'aquest debat i d'aquest acord entre els sectors implicats i també amb aquest debat i acord també en el sí del Consell Balear de Transports. Per tant, sense cap dubte, com s'ha dit, ho hem de valorar molt positivament.

Com bé s'ha recordat, el Ministeri de Foment va aprovar el real decret llei per regular l'activitat dels VTC modificant la Llei d'ordenació del transport terrestre, amb la finalitat d'establir les llicències dels VTC que fins aleshores eren de caràcter estatal i passaven a partir d'aquell moment a ser regulades per les comunitats autònomes i pels ajuntaments.

Aquesta regulació que aprovam avui intenta consolidar i mantenir un equilibri que creiem que ha existit o que hi ha hagut voluntat d'existir entre els taxis i els VTC i prendre decisions perquè al futur aquest equilibri es mantingui i també es doni resposta a la demanda dels dos serveis.

Aquesta regulació ve a completar una mesura que ja el Govern va dur a terme a través del Decret Llei del 2017, de mesures urgents en matèria de transport terrestre, on s'establien ja regles per delimitar l'actuació dels VTC, aquí se n'han anunciades algunes, com per exemple la prohibició de captar clients a l'aeroport i, en aquest cas, ara s'inclouen altres mesures que tampoc no enumeraré perquè ja també s'han esmentat, com la captació de clients o la precontractació, i posa com a referència els 30 minuts a complir, no?

Per tant, en aquest sentit creim que es compleixen els objectius que s'havien proposat des del primer moment des del Govern de mantenir aquest equilibri entre els serveis de VTC i els serveis dels taxis, donar resposta -i per a nosaltres és important- a les necessitats i a la demanda de mobilitat de la nostra comunitat autònoma com a servei públic que és i també fer-ho amb el màxim acord de les institucions, del Govern impulsant-ho en aquest cas, però també amb els consells i ajuntaments i amb el sector i, en aquest sentit, açò s'ha complert i per tant, la nostra valoració no pot ser més que positiva.

En aquest sentit només vull afegir una consideració o posar de manifest un aspecte que ja hem comentat amb el Govern i també amb els serveis jurídics de la casa, en haver detectat un error que afecta la disposició addicional segona, és un error tècnic, però bé, consideram que és important posar-lo de manifest per tal que la disposició addicional

segona no perdi el seu contingut i la seva aplicació. A la disposició addicional segona es fa una referència, el text original del decret llei, la referència és a l'article 3.1.b), però aquesta referència es refereix a modificar fins a un mínim de quinze minuts entre la contractació i la prestació efectiva del servei fent referència, o volia fer referència, a l'article 2.2.1.b), on s'estableix l'antelació dels trenta minuts.

Per tant, perquè sigui efectiva aquesta modificació, dels 30 passar als 15, doncs aquesta referència s'hauria de corregir a través del mecanisme que sigui el corresponent, sigui a través de la publicació per part de l'error tècnic del Govern, que pot ser una mesura, però bé, és evident que és un error tècnic, però bé, que pot... generar inseguretat jurídica i que, per tant, és bo que es resolgui de la manera que els serveis jurídics diguin i que sigui més convenient.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Torn del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, públic assistent i especialment representants del sector, benvinguts. Bé, som aquí per validar o deixar de validar el decret llei que el Govern va aprovar atenent circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent, que és així com es planteja.

D'entrada em permetran que els digui que no veig que hi hagi cap circumstància d'aquest tipus que justifiqui aquest decret, que s'agafi com a argument l'augment a les Balears d'aquesta classe de vehicles, que és el que diu també el decret llei, i la necessitat de regular-ne el funcionament no em sembla que sigui un argument excessivament sòlid.

Nosaltres creiem que una mesura com aquesta s'hauria hagut d'aprovar a través de la seva tramitació com a projecte de llei, de fet, avui mateix en acabar, i tal com permet el Reglament, ho demanarem en acabar aquest debat en aquesta cambra.

Per què no ho ha fet, conseller? Ja sé que ara no em contestarà, però en tot cas quedin les preguntes en laire. Vostè, em perdonarà, té l'estrany mèrit de ser el conseller que sempre arriba tard o que sempre s'hi posa tard, diguem-ho d'una altra manera, per exemple en tot el que fa referència a l'habitatge, en especial al de protecció oficial, li ho hem dit moltes vegades al llarg d'aquesta legislatura, o en aquesta història interminable de la concessió del transport públic per carretera i ara amb l'actualització de les normes que regulen l'explotació i el control de l'activitat de vehicles amb conductor.

Entengui'm, conseller, si vostè no s'hagués torbat tant, si vostè hagués tramitat ja d'entrada aquest decret llei com a projecte de llei ara no aniríem amb aquestes presses i per ventura parlaríem de com poder millorar això que vostè ens presenta i que ens durà problemes i que ens durà un més que probable recurs d'inconstitucionalitat, però, tenc per a mi que no serà el cas, crec que vostès l'aprovaran per la porta de darrere, i si després els pròxims governs han d'afrontar sentències que els obliguin a indemnitzar empreses que han respectat des del primer moment la més estricta legalitat i s'han vist ara perjudicades per la seva decisió supòs que ho trobaran normal, i promulgaran un nou decret llei, com han fet no fa gaire, per pagar les sancions que els caiguin a sobre, no a aquests governs sinó a tots els ciutadans que és el que sempre passa.

Per altra part, aquest decret, que avui hem de validar i que vostè ha qualificat com a un model propi, està calcat -vostè ho sap- del que va aprovar el Govern de la Generalitat de Catalunya i supòs... bé, em referesc al Decret 4/2019, de dia 29 de gener, i aquest decret de la Generalitat catalana ja va merèixer, en resposta precisament a una demanda del nostre grup al Parlament de Catalunya, va merèixer un dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya. I saben què diu aquest dictamen? Jo supòs que sí que ho sap vostè, que hi ha parts del decret, d'aquest decret de Catalunya que vulneren un article de la Constitució, en concret l'article 38, referit a la llibertat d'empresa.

Com poden imaginar-se aquestes parts susceptibles de ser declarades inconstitucionals no són parts marginals; el contrari, són justament el bessó del decret llei i es corresponen fil per randa amb les que trobam al nostre decret llei. Són, en concret, les que afecten les condicions de precontractació on s'estableix l'obligació de contractar el vehicle amb una antelació de 30 minuts, com a mínim, que s'estén al cas dels ajuntaments a aquests 15 minuts de què ja s'ha parlat.

Això, per una banda, i, per l'altra, la competència que s'atorga als ens locals en el sentit de permetre'ls establir o modificar les condicions d'explotació de servei en els àmbits territorials respectius, també és un element subjecte o com a mínim, segons el dictamen de -insistesc- la Comissió de Garanties Estatutàries de Catalunya, un element que pot ser motiu d'inconstitucionalitat.

Deixaré ara de costat si s'ha vulnerat o no l'article 149 de la Constitució que al punt 1 fixa les competències de l'Estat i entre elles la que afecta el que aquí comentam. És ver que cal, com indica l'article anterior de la Constitució, l'article 148, aquesta competència pot ser assumida per una comunitat autònoma, però sempre evidentment que aquesta comunitat en exercir-la no modifiqui el marc i el que ja no permet aquesta delegació de competències és que s'acabi convertint en una sots-delegació en aquest cas als ajuntaments.

Però aquesta no és la vulneració més greu, la més greu és aquella a la qual ja m'he referit anteriorment en tant que coincideix amb la norma catalana, em refereix a aquesta

exigència d'una antelació de trenta minuts o de fins a quinze minuts en el cas dels ens locals en la precontractació del servei. Es tracta d'una mesura que vulnera el dret a la llibertat d'empresa recollit a l'article 38 de la Constitució, dit d'una altra manera, l'exigència d'aquesta precontractació suposa una limitació a aquesta llibertat.

I encara hi ha una darrera vulneració, la de l'article 33 de la Constitució, referit al dret a la propietat, les empreses de VTC afectades tenen unes llicències adquirides en determinades condicions i el decret que avui debatem n'elimina... o no preveu en tot cas la garantia expropiatòria.

Crec, conseller, que aquest no és un decret just. Aquesta visió que confronta dos sistemes de transport terrestres de viatgers és un error. El sector del taxi i el del lloguer de vehicles amb conductor són perfectament compatibles i ho són en la mesura en què són complementaris, el del taxi opera, s'ha comentat ja en intervencions anteriors, amb sol·licitud de servei al carrer a través de mà alçada o a través evidentment de parades i amb precontractació, mentre que els de vehicles amb conductor ho fa només amb precontractació. Aquesta és la diferència entre uns i altres i això és així des de fa anys.

Què ha precipitat el conflicte? Idò, un cop més, la tecnologia, els avanços tecnològics, el fet són avanços evidentment que han progressat a més de manera estratosfèrica, fins i tot des de l'any 2009 que és quan es va liberalitzar el sector. I en aquest sentit, és clar, el més important, l'aparició de les aplicacions que permeten contractar un servei no de manera dilatada en el temps, no de manera programada, sinó quan un ho necessita. Un servei en què un sap per altra part, quanta estona tardarà en arribar al seu destí i quants doblers li costarà el viatge, en què un sap també tot això abans de contractar aquest mateix servei. Per tant, és una oferta ben distinta de la del taxi i insistesc, perfectament, complementària.

Senyores i senyors diputats, jo diria que el que hauria de fer aquest Govern és facilitar al sector del taxi la seva imprescindible adaptació al nou temps i facilitar vol dir actuar des de l'administració pública perquè tot això evidentment es faci fins i tot amb doblers públics, si és necessari. I aquesta adaptació, insistesc, té molt a veure amb la necessària adaptació a la tecnologia, és una tendència contra la qual difícilment podem anar i aquesta disrupció que hi ha hagut en aquest moment n'hi haurà un altre en el camp tecnològic. Un govern hauria de fer això i no intentar aixecar barreres i fer fora els competidors i anar en contra d'un marc que és el marc constitucional que tenim, que tard o d'hora, probablement, perquè evidentment aquestes empreses, com és natural, defensaran els seus drets, plantejaran recursos d'inconstitucionalitat i si això passa evidentment tendrem unes sentències i unes sancions que acabaran afectant-nos a tots.

Però vaja, m'imagín de tota manera que a aquestes alçades l'únic que els importa ja a vostès és arribar a dia 26 de maig sense prendre mal i que probablement per això han tirat per aquest camí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Doncs torn del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bon dia, benvinguts representants del sector del taxi. El transport públic col·lectiu no sempre pot donar resposta a les necessitats de tots els múltiples usuaris i perspectives que té, l'estacionalitat turística afegeix complexitat a aquest problema, ja que hem de respondre a una doble necessitat, hem de donar resposta a la demanda i a les lògiques del mercat turístic, la conveniència d'oferir un servei sempre de qualitat i sobretot hem de garantir una oferta suficient i econòmica a totes les ciutadanes i ciutadans de les nostres illes.

Tenim, endemés, el problema afegit que provoca l'augment de la demanda temporal per motius laborals a zones de gran afluència turística. Necessitam poder oferir un servei complementari personalitzat, per raons d'oportunitat, urgència, d'individualització o distinció de la demanda, és a dir, a través del taxi. Un servei que ha de resoldre les mancances que per raons d'eficiència i economia, ho explicava molt bé el Sr. Font, l'autobús no arriba per tot, ni sempre, ni..., per tant, aquestes mancances difícilment es podran resoldre i tenim un dèficit molt gran de transport públic encara, tot i els avanços que s'han fet.

És inviable que el servei col·lectiu públic, autobús o tren, respongui a totes les variants, per tant, és necessari donar resposta pública assequible a les necessitats de mobilitat a través de diferents formes. És necessari per tant, que disposem com passa arreu altra manera, d'un servei complementari alternatiu que funcioni a la demanda i de manera immediata, personalitzat. Per tant, necessitam d'un bon sistema de taxi que respongui a les necessitats socials i també turístiques de cadascuna de les nostres illes, una oferta com la que tenim i com la que necessitam és impossible afrontar a partir de recursos públics. El sistema de taxi a més ha de ser suficient i de qualitat, perquè la defensa del servei de taxi ha d'anar acompanyada d'una exigència de diligència i bon servei. Per tant, necessitam un servei de taxi eficient i de qualitat. I a la vegada ha de ser capaç el taxi de generar, tant en el seu conjunt com de manera individual cada taxi, recursos suficients per al seu propi manteniment de manera digna, cada taxi pugui funcionar per ell mateix econòmicament.

És a dir, és necessari trobar un equilibri entre oferta i demanda que permeti la viabilitat del sistema. I ho hem de fer, endemés, amb un sistema de tarifes que ve determinat per l'administració corresponent, intervingut, i el taxi és constitucional Sr. Pericay, està intervingut per l'administració, i és constitucional.

Es tracta de garantir la viabilitat econòmica i a la vegada mantenir un equilibri raonable en els preus, pensem que estem davant una realitat social i laboral que fa que darrera cada vehicle hi hagi com a mínim una família que hi viu i en molts

de casos un o alguns treballadors assalariats afegits, açò no hem d'oblidar mai. Així, tenim un greu problema, el problema greu sempre de cercar l'equilibri econòmic d'aquest sector i també per a la seguretat pública i vial, s'afegeix, a part dels greus problemes econòmics, el problema de la pirateria, una pirateria cada vegada més professionalitzada, organitzada, de vegades fins a límits mafiosos i sofisticada, amb el recurs afegit a les noves fórmules de comunicació i tecnologia. I tenim també el problema de l'intrusisme, diferent de la pirateria, però també greu de l'intrusisme que també hi és.

Però, endemés, dels problemes tradicionals del sector del taxi, ara vivim una nova amenaça molt més potencial, que posa en perill la viabilitat econòmica i, per tant, la feina de milers de persones, l'eclosió de noves ofertes a l'empara de les possibilitats que obren les noves tecnologies, amb l'aparença a més d'una falsa economia col·laborativa. És a dir, representen una alternativa falsament social davant el taxi. Però la realitat ja ens ha demostrat bastament que som davant d'una aparença revestida d'una idoneïtat tècnica i social irreal.

L'oferta dels vehicles coneguts com VTC va néixer com a complement diguem selecte del transport públic del taxi, que és un transport públic com bé recordava la Sra. Cabrer, i el Sr. Font també, per atendre unes necessitats molt específiques i que en el nostre cas responen sobre la voluntat de tenir VTC, per part d'un sector molt minoritari de la demanda turística de molt alt poder adquisitiu, que vol disposar d'un servei que ofereixi prestacions diguem-ne d'alta gamma i personalització, un servei en tot cas també regulat amb les VTC fins ara per l'administració, també constitucional el VTC regulat.

Però les oportunitats de negoci que acompanyes les innovacions tecnològiques, la liberalització i algunes inexplicables esclatxes legals han convertit l'oferta en principi molt minoritària dels VTC, destinats a funcions concretes, específiques, en una alternativa no regulada del servei del taxi. És una competència que posa en perill l'equilibri econòmic del sector del taxi, de les gairebé 3.000 famílies titulars de les llicències i també dels milenars d'assalariats que en depenen, així com de tots els treballadors de les empreses de VTC radicades de manera tradicional a les Illes Balears que també es veuen amenaçades.

Pensem que l'eclosió incontrolada en el sistema de VTC de les noves empreses ha vingut a afegir una enorme precarietat laboral en el sistema públic de transport, en comportar-se segons les lògiques de lliure mercat, en un mercat que necessàriament està intervingut i s'aprofita de tots els avantatges que açò comporta, sense estar sotmeses en principi a cap de les seves moltes regulacions. És a dir, s'aprofita que els altres estan intervinguts i controlats per fer el que volen i perjudicar aquells que compleixen la normativa vigent.

Mallorca, 2.484 taxis per 209 VTC. Eivissa, 375 taxis per 50 VTC. Menorca 104 taxis per 6 VTC. Formentera 26 taxis cap VTC. Aquestes són les llicències radicades a les Illes

Balears d'una manera ja estable. Fins que el Decret 3/2018 no va modificar l'àmbit territorial de les autoritzacions, aquestes ho eren per a tot el territori espanyol, açò ha fet que la demanda turística punta que tenim, pugui atreure l'excedent de VTC que hi ha a la península. Un exemple, Màlaga té tants VTC com taxis, un a un, quan aquí estam en una proporció de 10 a 100. Per tant, el taxi pot ser víctima (...) i estem crec que tots els grups d'acord, excepte Ciutadans, de l'excés de llicències de taxi a altres indrets, no aquí i pot fer aquesta situació certa la paradoxa del *perro del hortelano*, que del VTC no mengin ells, ni deixin menjar als professionals i treballadors del sector del taxi, perquè l'amenaça és que acabi no menjant ningú, no competint tothom com avui afirma el Sr. Pericay. Per açò hem viscut els greus conflictes que hem viscut a Barcelona o a Madrid i que hem d'evitar a les totes aquí.

I açò no només ho pateix el sector del taxi, sinó que també ho pateixen les 267 llicències de VTC radicades aquí i que operen legalment, que també estan d'acord amb aquesta regulació

Per tant, a més de la regulació estatal, és necessari, peremptori i urgent acotar l'acció dels VTC a les Balears i s'ha fet amb consens i d'acord amb la norma.

El Sr. Pericay ha fet unes valoracions, per cert, el sector del taxi, Sr. Pericay, està adaptat a la tecnologia tant o millor que Uber i que qualsevol plataforma falsament col·laborativa, estan perfectament adaptats, es veu que vostè no deu agafar taxis, però, si no, ho hauria pogut comprovar. Competeixen amb igualtat de qualitat, millor servei, més professionalitat i de més o igual tecnologia o millor.

Vull dir que el sector del taxi s'ha espavilat, no es pensi, el que passa és que vostè aquí ha de fer malabarismes per explicar l'inexplicable, últimament, li dic amb tot el meu afecte, ha d'explicar moltes coses que són prou inexplicables, però em sap molt greu, però el sector del taxi no té res a envejar a cap nova oferta i, per tant, no necessitam fer cap avaluació del taxi perquè el taxi respon bé als canvis de societat.

I no són dos serveis complementaris, els VTC tradicionals són un servei complementari del taxi, però els nous VTC no és un servei complementari, és un servei que fa competència al taxi sense accomplir... voler fugir de les regulacions que té el taxi i que compleix el sistema de tarifes determinat, marcat, amb llicència municipal, i el sistema de VTC, que falsos VTC actuen amb tota llibertat.

En tot cas, i hi ha consens, de modificar les condicions d'explotació d'aquests VTC i el Suprem ha donat la raó que es pot fer, és l'eina que tenim, hem d'aprofitar la condició d'insular de la nostra comunitat en benefici de l'equilibri del nostre sistema; s'han d'establir condicions a l'explotació i control de l'activitat, unes condicions que són aplicables a serveis de caràcter urbà i també interurbà que expressin íntegrament a les Illes Balears, per açò l'avantatge de la insularitat, per una vegada.

I es tracta de modificar la nostra Llei de transports per tal que els VTC no puguin prestar serveis a viatgers que no els hagin contractat prèviament. En conseqüència, se'ls prohibeix la captació de clients fora de les oficines locals de l'empresa transportista, cosa que diferencia clarament els dos serveis, atès que el taxi capta els seus clients fonamentalment en parada, però a petició de resposta immediata per comunicació, fins i tot per telèfon mòbil, per qualsevol mitjà o pel tradicional sistema de mà alçada. Però dit açò, és del tot convenient establir per als VTC l'obligació d'haver de reservar el servei amb l'antelació de trenta minuts i formalitzar el contracte específic amb caràcter previ, per distingir un servei de l'altre. La reserva prèvia de trenta minuts s'ha de poder acreditar, no n'hi ha prou a dir-ho, s'ha de poder acreditar, tot i que el consell insular i els ajuntaments amb competències de transport urbà poden establir un temps inferior, fins a un mínim de quinze minuts entre la contractació i la prestació efectiva del servei.

Per la seva banda, els ajuntaments han de determinar, és clar, i limitar, com ho fa ja amb el taxi, regulació o constitució de la utilització del domini públic viari dels VTC, si hi ha disfuncions o mancances del servei a uns llocs o moments hi ha mesures possibles, com ara les llicències estacionals tant pel taxi com pels VTC tradicionals, que poden ajudar a resoldre el problema de manera més eficient i segura per a tothom que el camp qui pugui.

I endemés, les noves concessions de transport per carretera i les millores de tren i metro incidiran en la demanda potencial del taxi, per tant, hem de ser cauts, hem d'anar amb cautela, la prudència aconsella no jugar amb el benestar de tanta gent com es dediquen al taxi i als VTC tradicionals.

Les mesures que aprovarem avui satisfaran el sector del taxi i cobreixen també els interessos de les Illes Balears, dels VTC de les Illes Balears, és lamentable que no puguem tenir un dia com avui unanimitat aquí, perquè s'han pres aquestes mesures des del consens amb el sector i en un sector que tradicionalment tenim dificultats per arribar a acords arribar a consensos, benvingut sigui que arribi a consensos i crec que els hem de respectar.

El meu grup està convençut que ajudarem amb aquesta llei, ajudarà aquest consens que ha sortit del sector que es presti un bon servei públic, que es doti d'estabilitat el sistema, que millori la qualitat de l'oferta turística i sobretot permetrà que milers de persones que avui es guanyen la vida amb el taxi es puguin seguir guanyant la vida d'una manera digna, honrada i legítima.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs, passam al torn de rèpliques, torn del Grup Parlamentari Popular, Sra. Mabel Cabrer té vostè la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

No en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt ràpidament, per contestar al portaveu de Ciutadans. Ell deia que les empreses que volen fer ús d'aquestes llicència de VTC han respectat estrictament la legalitat, i jo em deman si han respectat els drets laborals i si respectar la legalitat significa també cotitzar en països que no siguin el nostre, no sé si és un símptoma més d'aquest feminisme liberal per part de Ciutadans, que no permet la conciliació familiar i que no respecta els drets laborals.

S'ha dit que el sector del taxi és un servei públic d'interès general i nosaltres compartim aquesta realitat. Sí que entenem que no es pot estar constantment a disponibilitat del client, perquè de vegades aquesta disponibilitat cap al client suposa la minva de drets laborals per part dels treballadors.

I em deman, si volen que no hi hagi regulació a cap sector, si proposarien que quan el bus de la ciutat està quasi ple que la gent pagàs, en lloc de pagar 1,50, pagués 10 euros o el que sigui perquè necessita pujar a aquest bus. Si apostam per la liberalització absolutament de tot, tenim problemes i, per tant, necessitam una regulació per a aquest sector tan important i que ha donat un servei tan imprescindible per a la nostra ciutadania.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Sí, gràcies, president. Breument, per contestar al Sr. Pericay, ja que ha estat l'única veu discrepant.

Evidentment, la Constitució i els tractats europeus recullen la llibertat d'empresa, però això no vol dir que no es puguin establir límits, el que passa és que aquests límits han de ser raonables, proporcionats, justificats i evidentment això és així i això ha quedat demostrat amb la sentència del 2018, del Suprem, que va avalar el límit que hi pogués haver només una llicència de VTC per cada 30 de taxis.

Si no s'estableixen aquests límits, si s'establís només el límit de la precontractació per a un VTC, a la pràctica quina diferència suposaria amb el servei que pot donar un VTC i el

servei que pot donar un taxi? Vull dir, ens trobam el sector del taxi, un servei públic, regulat, intervengut, amb els preus, etc., com ja s'ha dit, i un VTC fora tota aquesta regulació que, a la pràctica, podria fer el mateix perquè la condició de precontractació amb la tecnologia que existeix actualment no és cap limitació. Per tant, nosaltres entenem que les limitacions que es posen són les indispensables per diferenciar entre els dos serveis, per tant, entenem que són plenament justificades.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Doncs, torn del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. No pensava parlar, però després del Sr. Pericay, em veig en l'obligació. Vostè ha dit: li cau el decret damunt els ciutadans. Quins ciutadans? Els que el voten a vostè? Quins? Els que donen el servei? Quins? Els que no empren el transport públic i van amb el seu cotxe? Quins ciutadans, Sr. Pericay? Els que vostè té dins un imaginari? No, no, vostè ho ha dit, i ha dit: llibertat d'empresa.

Li parla un empresari, pens que som dels un o dos o tres que hi ha aquí dins, llibertat d'empresa, fins aquí hem arribat, Sr. Pericay! Sense fer desaparèixer les empreses que ens han aguantat fins aquí, però com que hi ha llibertat d'empresa, desapareixeran els taxistes? Compren les 2.834 llicències de cotxes! O se n'ha oblidat? No, és que no... quan un no és empresari no en té ni idea del que vol dir això, no en té ni idea, no en té ni idea. Llibertat d'empresa? La llibertat d'empresa no pot ser a canvi que la resta desapareguin, perquè dic que la tecnologia, que jo no hi estic en contra -ja pot dir que no amb el cap, Sra. Ballester, vostè és funcionària, no té cap problema-, la Sra. Olga Ballester, no, no, *donde las dan las toman*, i no pot ser que es pugui dir que en ares a la llibertat d'empresa sectors tradicionals d'aquesta terra hagin de canviar i desaparèixer, perquè resulta que el món ve així. Podem donar una passa, Sr. Pericay, però no pot ser així.

Miri, tota la vida hi ha hagut una gent que ha donat un servei i ara aquests, que el donen nou, també el donen damunt quatre rodes, de moment, no volen aquests cotxes, no volen, a compleixen el mateix servei; si s'han de reconvertir segons quines coses que necessiten els taxes, s'ha de fer, però al que vostè vol donar entrada és a una gent pareguda a aquesta d'Amazon, que deixen nets els carrers de petits comerços, de petits autònoms i passaran a estar plens de gent que fa feina per a aquestes grans empreses, on molts no cobren ni mil euros, ni mil euros, ni mil euros. I això és el país que jo defens, una singularitat de les coses que han funcionat, que puguin seguir funcionant.

I si vostè em diu que això no es troba a l'alçada de la modernitat, li diré una cosa que vostè sap qui la va dir, perquè vostè és un gran estudiós de Josep Pla, no és així?, i va dir: "Val més un minut dret que una vida agenollada". M'estim més un minut dret defensant una forma de ser d'una terra que passar-me tota una vida agenollat, Sr. Pericay.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Doncs, torn del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No intervindrè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Doncs, torn del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Pericay té vostè la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Miri, Sr. Font, jo no feia comptes intervenir, com que vostè ha intervengut ara m'hi veig obligat. Intervindrè i abans comentaré una cosa que ha dit el Sr. Antoni Reus.

Evidentment, aquí no discutim proporcions en aquest cas que és el que, efectivament, el Suprem validava, sinó que simplement discutim si es pot posar una condició a l'ús d'una empresa com la condició de la precontractació amb un temps determinat, és això. I és això, i per això ho he dit, que, en fi, el Comitè de Garanties Estatutàries Català ha dit que el Decret català, que és idèntic a aquest, que aquest està realment calcat de l'altre, té en aquests aspectes concrets, té justament aquest avís que això vulnera la llibertat d'empresa, Sr. Font. No som jo qui ho diu, ho diu el Comitè de Garanties Estatutàries de Catalunya.

Jo crec que algun..., bé, ja sé que és de Catalunya, però faci un simple sil·logisme, miri, si nosaltres hem copiat aquest decret i allà hi ha un comitè de garanties estatutàries que diu: miri, resulta que aquest decret vulnera aquest article de la Constitució; bé, no és una mica normal pensar que aquí també el vulnera, si es tracta del mateix, o no?

Bé, fora d'això, no m'ha entès, jo no he dit que això cauria damunt..., no, jo el que he dit, jo el que he dit, li precis, que, en cas que hi hagués sancions a causa de sentència, que sancionàs de qualque manera, que, evidentment, com passa amb totes aquestes altres sentències que durant aquesta legislatura i altres legislatures provenen d'actuacions a l'administració en el passat i han generat després un determinat pagament, i això evidentment qui ho acaba pagant? El Govern a qui toca això, i qui ho acaba pagant? Evidentment, els ciutadans, ja que el Govern, evidentment, maneja, contràriament al que pensen la

vicepresidenta del Govern espanyol, doblers que són de tots, no doblers que no són de ningú. I això és tot el que he dit.

Per tant, tota aquesta altra qüestió absolutament apocalíptica que ha dit sobre les conseqüències que això podria tenir sobre el sector, miri, els indicadors no són aquests, no són aquests, vostè perdoni, i al Sr. Saura, ja m'hi afegesc, no feia comptes contestar-li, les condicions laborals de tots aquests treballadors -i veig que vostè no té en compte els altres-, però hi ha treballadors també que treballen en aquestes empreses de lloguer amb conductor, i tenen unes condicions laborals absolutament reglades, transparents, etc., ja em dirà, ja em dirà, li parl evidentment, és clar que sí.

Bé, i res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Doncs, torn del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Borràs té vostè la paraula.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, Sr. President. Jo tampoc no pensava fer-ne ús, però després de l'abús que n'ha fet el Sr. Pericay, crec que sí he d'intervenir.

(Remor de veus)

Sr. Pericay, ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

..., que ara, estic encantat que presenti el Comitè de Garanties Estatutàries de Catalunya com a garant del constitucionalisme espanyols, i que ho faci vostè, el president o secretari general de Ciutadans, francament, m'encanta, crec que si a partir d'ara totes les interpretacions de constitucionalitat d'aquest país ens hem de referir al Comitè de Garanties Estatutàries crec que no sé on quedaran... les visites a la Plaça Colon no sé on quedaran.

Miri, Sr. Pericay, no confongui, primera, comparar uns treballadors d'un servei públic reglat com és el taxi amb un servei incontrolat, com són les fórmules de nou transport, com Uber, Cabify, etc., crec que és mesclar figures...

(Se sent de fons el Sr. President que diu: "ous amb caragols")

..., ous amb caragols -gràcies-...

(Algunes rialles)

... però perquè, em sap molt de greu, però és d'entrada, si vostè conegués la realitat d'aquestes companyies no faltaria al

respecte als professionals del taxi els quals protegeixen la seva feina, la seva manera de viure i protegeixen els seus treballadors també, els que en tenen, que molts són famílies, que moltes famílies els estiren també el taxi i no és fàcil, no és fàcil, amb el nombre de taxis que hi ha, viure tot l'any a molts de pobles de les Illes, d'aquest servei de taxi. I a molts de petits pobles, que n'hi ha també, no només és Palma, a molt de petits pobles molts de taxis han de deixar de fer feina i fer altres feines a l'hivern perquè no tenen ni una sola carrera en tot el dia, i en tot açò també hi hem de pensar, no només en les demandes punta de moments determinats a determinades zones turístiques de l'illa; que és molt complex el món del taxi i molt variat i té moltes realitats diferents.

I si intentam regular un servei públic, reconegut per la constitu... pel Tribunal Suprem, és vulnerar la llibertat d'empresa, no sé què deu passar amb les farmàcies, no sé què deu passar amb els registres de la propietat, no sé què deu passar amb els notaris, no sé què deu passar amb totes les condicions que a mil i una empreses se'ls posen per actuar cada dia. Però al final, seguint la lògica de l'abús del constitucionalisme liberal del Sr. Pericay, acabaríem amb un campí qui pugui, en un campí qui pugui, com molt bé ha dit el Sr. Font, acabaria arruïnant la immensa majoria de famílies d'aquesta comunitat i de moltes altres comunitats, però com que aquí som a les Illes Balears, defensem el nostre model i defensem un bon sistema de transport públic i el taxi, i els VTC tradicionals formen part d'aquest model, perquè responen a dues necessitats diferents: els nous models que ens amenacen amb venir, amb venir, perquè, a més, hi ha excedents a la península brutals, que si no hi posam fre, si no s'hi hagués posat fre hagueren pogut venir tres mesos d'estiu, fer la competència deslleial, competint amb preus, perquè no tenen preus regulats, amb el sector del taxi, i després a l'hivern marxar i deixar la feina de servei públic per a les persones que viuen i intenten batallar tot l'any per tirar endavant la seva feina.

Gràcies, president. Res més.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Doncs, passam a la votació de si es valida o no el decret llei debatut. Per tant, passam a la votació. Votam.

55 vots a favor; 2 en contra i cap abstenció.

Doncs, un cop validat el decret llei, em pertoca demanar si qualche grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei, pel procediment d'urgència. En cas afirmatiu, la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la cambra.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, efectivament, això és el que jo deman. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font?

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Jo volia demanar, què queda temps?

(Remor de veus)

Sí?

La pregunta, president, és d'examen: queda temps per tramitar-ho com a projecte de llei, com a llei?

EL SR. PRESIDENT:

Ara no és el moment, Sr. Font. Passam a la votació.

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. FONT I BARCELÓ:

No li vull fer contrari i m'assec, però ara és l'únic moment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació. Votam.

2 vots a favor; 52 en contra i 3 abstencions.

Doncs, senyores diputades, senyors diputats, com que per a avui no tenim més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS